

Leva i Kärlek

”Budbäraren”

Klaus J. Joehle

**Översättning
Ulla Flodin**

**Leva i Kärlek
”Budbäraren”**

Med ensamrätt © 2001 av Klaus J. Joehle

Ingen del av den här boken får kopieras eller överföras i något format eller på något sätt, grafiskt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning, bandande eller med något system för datalagring, datahämtning utan skriftlig tillåtelse av utgivaren.

Writers Club Press
ett tryck av iUniverse.com, Inc.

Mer information från:
iUniverse.com, Inc.
5220 S 16th, Ste. 200
Lincoln, NE 68512
www.iuniverse.com

ISBN: 0-595-17287-3

Den svenska utgåvan utgiven av nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn
Tryckt på nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn

Översättning av
Ulla Flodin
www.lolila.se

Dedikation

*Till Min Son,
Som stödde mig?
Jag säger det här:
Något och Allt
Är möjligt
Med Kärlek.*

Barn

*Problemet med våra barn är
Att de har så mycket att lära oss
Men så lite tid att göra det på.
Mitt problem är att det har tagit mig 15 år att lära mig det.
Nu är jag rädd att
Jag har missat det mesta av min utbildning.*

Motto

Och om du, efter många års studier av så kallad uråldrig kunskap, upptäcker att du har fastnat? All information finns där men inget tycks fungera.

Sedan en dag: utan jobb och utan pengar, slås du av en omtumlande tanke.

Du tar all information du fått om meditation, fjärrsyn, utomkroppsliga resor osv. Du bestämmer dig för att mentalt resa in i framtiden, till nästa för att se dagens tipsresultat. Men precis när pengarna börjar rulla in stöter du ihop med ditt framtida själv.

Du struntar i honom!

Så kommer ett annat framtida själv och hälsar på, för att förändra det förflutna, eller kanske framtiden.

Vad händer om ditt framtida själv erbjuder information om Kärlek som hållits hemlig i århundraden? Information som kommer att förverkliga alla dina drömmar. Skulle du då släppa de lättförtjänta pengarna?

Precis som när du tar hem den här boken, du måste också välja.

Klaus J. Joehle

Innehåll

Översättning.....	1
Dedikation.....	3
Motto	4
Förord.....	7
En kontroversiell kommentar från författaren	9
Tack!	12
Redigeringsmetod.....	13
Introduktion.....	14
Kapitel ett.....	15
Kapitel två.....	19
Kapitel tre.....	22
Kapitel fyra.....	25
Kapitel fem.....	28
Kapitel sex.....	31
Kapitel sju	34
Kapitel åtta	39
Kapitel nio.....	43
Kapitel tio.....	47
Kapitel elva.....	50
Kapitel tolv.....	54
Kapitel tretton ”Mitt lyckotal”	57
Kapitel fjorton.....	60
Kapitel femton	64
Kapitel sexton	69
Kapitel sjutton.....	73
Kapitel arton	76
Kapitel nitton	79
Kapitel tjugo.....	82
Kapitel tjugoeft.....	87
Kapitel tjugotvå	91
Kapitel tjugotre.....	96
Kapitel tjugofyra.....	101
Kapitel tjugofem.....	104
Kapitel tjugosex.....	108
Kapitel tjugosju	111
Kapitel tjuugoåtta	114
Kapitel tjugonio.....	117
Kapitel trettio	120
Kapitel trettioett	124
Kapitel trettio två.....	127
Kapitel trettio tre	130
Kapitel trettio fyra	134
Kapitel trettio fem	137
Kapitel trettio sex	142
Instruktionerna.....	144
Introduktion	144

Slappna av och släppa taget	145
Öppna hjärtat, fylla och omsluta sig själv med Kärlek.....	146
Sända Kärlek till människor	147
Sända Kärlek till sina barn.....	149
Fylla sitt hem med Kärlek	151
Fylla sitt arbete med Kärlek	151
Fylla allt med Kärlek.....	151
Lite extra Kärlek i sovrummet.....	152
Skapa det du vill ha med Kärlek	152
De vanligaste frågorna	154
Slutsatser	156
Kommentarer från läsare	157
Om författaren	158

Förord

Du håller på att inleda en resa som de flesta av oss bara trott vara möjlig under de korta stunder vi har vågat drömma våra synbarligen omöjliga drömmar.

Under de senaste trettio åren har jag läst massor av böcker, ägnat ett oräkneligt antal timmar åt att meditera, visualisera, lära mig resa utanför kroppen men hela tiden har jag känt att något saknades. Efter ett tag verkade också böckerna återupprepa samma material. Ingenting nytt, åtminstone som verkade göra någon skillnad.

Någon gång i november 1995 när jag blivit arbetslös, och inte ville söka arbete, besökte jag en vän som just då arbetade med sitt tips. Vi pratade om tips och om hur mycket pengar han inte tjänade när en tanke slog mig.

Jag såg på min vän och föreslog att en person kanske skulle kunna använda sitt undermedvetna för att se in i framtiden och räkna ut vem som skulle vinna matchen. Han trodde att jag var tokig och sa att man inte kunde förutsäga vad som ska hända och han räknade upp tjugo skäl till varför det inte skulle fungera. Det är ganska tydligt för mig att han är mycket mer tjockskallig än jag. Men ju mer jag tänkte på det, desto mer tyckte jag om tanken. På vägen hem klurade jag ut hur det skulle göras, mer eller mindre. Jag kom på att allt jag behövde göra var att hitta ett sinnestillstånd där det medvetna och det omedvetna sammanfördes och fungerade som en enhet i stället för separat. Det låter enkelt och det var det, även om det tog ett tag att gå igenom alla detaljer och lägga upp en plan. Jag gick till biblioteket och hämtade flera böcker. Jag testade lite av varje i en vecka eller två. Hur som helst, jag tog all information jag kunde hitta och blandade ihop allt, lite från den ena boken och lite från den andra. Den slutsats jag kom fram till var att jag behövde vara i ett djupt meditativt tillstånd, eller ett transliknande sinnestillstånd, för att sedan resa in i framtiden och titta på tipsresultatet.

Det fungerade och på nolltid började pengarna komma in. Jag satsade lite och vann små belopp. Vartefter tiden gick försökte jag få min vän att göra samma sak. Jag räknade med att vi då skulle kunna jämföra våra svar och lyckas ännu bättre men han var rädd och vägrade att ha någonting med det att göra. Jag tjatade på honom, men utan att lyckas. Fastän han inte är det minsta religiös upprepade han att jag kanske bröt mot någon kosmisk lag och kunde få mer än vad jag bad om. Näväl det visade sig att det inte finns någon sådan lag i universum men det verkade som om universum eller Allt som är hade sin egen plan. Totalt omedveten gick jag rakt in i det.

Det var så det startade men inte så det slutade. Till och med vetenskapen inser långsamt att det finns en osynlig kraft vi kallar Kärlek. I århundraden har ordet Kärlek använts för att beskriva känslor men ingenting har sagts om den här otroliga kraftkällan som ansvarar för att bibehålla allt som är runt omkring oss. Föreställ dig bara det liv du skulle kunna skapa om du visste hur du kunde nå den källan. Föreställ dig bara hur du skulle kunna påverka världen. Faktum är att denna källa finns inom oss alla, vi är födda med den. I århundraden har informationen förts vidare men bara till en handfull personer och då menar jag verkligen en handfull. Att försöka vinna tipset har inget att göra med den information du nu ska få ta del av, utom att det var den motivation som fick mig att tysta mina tankar tillräckligt länge för att få se något otroligt som varit dolt mitt framför näsan på oss.

Ibland frågar jag mig själv om världen är redo för den här informationen? Det enda svar jag får är via den e-post jag har fått och fortsätter att få. Den kommer från människor som är förbluffade över hur otrolig den här informationen är och hur lätt det är och hur snabbt det fungerar. Jag var också orolig för om informationen skulle kunna användas fel eller på ett negativt sätt för det verkar som om några har provat det. Låt detta bli en varning! Kärleksenergi är en medveten energi som är medveten om vad du försöker göra. Jag gissar att det är därför den fungerar så bra.

Den historia du kommer att läsa är sann. Jag har skrivit den efter bästa förmåga och informationen i den här boken har, så vitt jag vet, aldrig skrivits tidigare. Även om kraften i Kärlek nämns i många skrifter, förklaras inte någonstans hur du kan använda den här Kärleksenergin för att skapa det liv och den Kärlek du letar efter.

Om du är trött på att läsa samma återupprepade material om och om igen och är redo att ta nästa steg så fortsätter du att läsa. Du kommer att upptäcka en föga känd hemlighet om Kärlek som ingen trodde vara möjlig. Om du märker att du läser många böcker eller söker efter något som kan föra dig vidare är det här den information du söker. Det här är vad vi alla har sökt efter.

All min Kärlek
Klaus Joehle

En kontroversiell kommentar från författaren

Det här är min åsikt, ta till dig det du tycker om och strunta i resten.

Det verkar som om vi, under den tid vi har funnits på den här planeten, har hittat ett sätt att förstöra oss själva. Vi krigar och dödar tusentals andra. Vi attackerar dem som verkar svagare än oss och tar det de har. Vi kommer att döda, vi har dödat, andra för det vi vill ha. Vi har till och med själva dödats i försöket. Halva världen verkar något så när fridfull medan den andra hälften rasar i krig. Till och med när vi försöker hjälpa dem som inte kan försvara sig själva blir vi till slut som den angripare vi försöker stoppa. I århundraden har vi blivit lärda att vi inte har styrka nog att stoppa en angripare på annat sätt än genom att slåss och döda. Det har blivit en ond cirkel. Det finns de som desperat försöker leva i fred men ändå någon gång attackerats för det de har. Vi går i rädsla för vad andra kan göra mot oss. Vi låser våra dörrar och våra bilar, installerar larm och allt till ingen nytta. Det finns ett annat sätt. Här följer ett exempel.

De människor som tidigare bodde i mitt hus hade inbrott och blev bestulna fem gånger på sju år. Fem gånger hade deras hem vandaliserats och deras saker tagits från dem. Jag har däremot varit i fred här under en lång tid (även om min granne inte har det). Jag har inga larm, mina dörrar och fönster är aldrig låsta. Mina fordon är inte låsta och min garagedörr är alltid öppen med alla verktyg. OK, de kanske ligger under en massa skräp. Till och med när vi åker bort är allt oläst och när vi kommer tillbaka har inte ens ett grässtrå rubbats. Jag har inte ens sett nycklarna till huset sedan jag flyttade in. De flesta skulle vara överens om att det är tokigt och att det inbjuder till problem. Vanligtvis skulle jag hålla med men du har ännu inte upplevt när informationen i den här boken fungerar, inte heller vad som kan åstadkommas.

Vid en tidpunkt var jag lika förvissad som många andra om att Gud bara placerade oss här, utan kraft att skapa himlen på jorden. Men med tiden har jag insett att det inte verkar vettigt, samtidigt som jag inte visste var kraften fanns eller hur jag skulle komma åt den.

Att tro att Gud har lämnat oss utan kraft att skapa himlen på jorden och att tro att vi är en del av Gud och utan förmåga att stoppa dem som vill förstöra allt i deras väg, det är dumt och det finns ingen sanning i det. Sanningen är att vi har styrkan att stoppa det här och att den här styrkan, eller kraften, finns inom oss och bara väntar på att aktiveras. Kraften jag talar om är Kärlek och vi kan stoppa dem som skulle skada oss, utan att skada dem.

Låt inte ordet Kärlek, eller det sätt som det har beskrivits på, lura dig, det är exakt så det har hållits dolt för oss. Jag är förbluffad över hur ordet Kärlek har omarbetats för att få ett berg att se ut som en liten hög. De flesta människor är överens om att Kärlek är en av de starkaste krafterna i universum men det är så långt de sträcker sig. Vi har blivit lärda, och har på många sätt lärt oss själva, att Kärlek är en känsla och en ouppnåelig kraft, men det är inte sant. Det finns så mycket mer med Kärlek och vad vi kan göra med Kärlek. Det bästa sättet att dölja något är att få det att se ut som ingenting, dumt och knasigt. Universum och allt du ser är inte ett stängt system, inte heller självförsörjande. Det behövs en extern energikälla och det är det vi kallar Kärlek. Tänk på det. Vad, eller vem, du än tror har skapat allt, har också skapat oss och gett oss kraften att skapa himlen på jorden. Verkar inte det vettigt?

Massor av människor är rädda för vad morgondagen ska föra med sig för dem och deras barn.

Jag kan inte förebrå dem men när du har läst den här boken kommer du att hålla med om att det enda som är riktigt skrämmande är inte att ha den här information och att inte kunna ge den vidare till våra barn. Jag har lärt mig meditera och alla möjliga underbara saker som har kommit från våra andliga vetenskapare i Fjärran östern och Tibet. Vad som alltid bekymrat mig är det faktum att efter 500 år av meditationer måste tibetanerna fly från sitt land och låta sitt folk

förslavas, torteras och dödas. Jag försöker inte nedvärdera dem. Jag försöker säga att de saknade något, och vi alla har saknat något som åtminstone kan hålla oss trygga. Om du inte kan skydda dig själv och dina barn medan du gör världen till en bättre plats att leva i är det något som saknas. Något är fel med den bilden. Alla väntar vi på att Gud ska komma och reda ut alla problem. Faktum är att han gav oss fri vilja och han gav oss kraft att göra det själva utan att skada någon. Jag vet att det låter stort när jag säger det, men beviset finns, i de oräkneliga e-postmeddelanden jag har fått från människor som har bevittnat samma mirakel som jag.

Jag är inte religiös på annat sätt än att jag tror på något större och mer kärleksfullt än jag själv.

När jag var liten skickades jag, som många av er, till söndagsskolan men jag kände att det inte var komplett. Det är så här. När Jesus sa att man ska vända andra sidan till så utelämnades något. Detta något var att sända och fylla våra fiender med Kärlek, eftersom det kommer att stoppa dem - och naturligtvis instruktionerna om hur man sänder Kärlek på ett effektivt sätt. Om det fungerar så bra att vända andra sidan till varför rånade de då din affär eller ditt hem, varför inte ge dem mer än vad de letade efter? Om det fungerar så bra, varför är kyrkorna låsta? Vitsen med att vända andra sidan till var att inte slå tillbaka men det var en bit som saknades: Hur du arbetar med Kärlek och hur du aktiverar den här otroliga kraftkällan, inte bara för att skydda dig själv utan också för att förändra den person som hotar dig eller ditt liv, hur du kan leva det liv du vill, utan rädsla.

Om vi var på en plats utan vatten och aldrig någonsin hade sett en brunnsborr så skulle vi alla, även om vi var överens om att det finns vatten, dö av törst. För om vi inte vet vad en brunnsborr är eller hur man använder den skulle den bara finnas där - precis som Kärleken inom oss. Kärlek är den mest kraftfulla styrka vi känner till och även om vi kan använda den för att förändra våra liv, skapa det vi vill ha, lycka, säkerhet, Kärlek, glädje osv. har vi ingen användning för den - om vi inte vet *hur* eller *var* vi får tillgång till den.

Om jag pratade om något annat än Kärlek skulle det skrämma mig men Kärlek har en egen medvetenhet och skadar inte någon. När du läser vidare kommer du att upptäcka det själv och bli förvånad, bortom alla ord.

Den information jag lämnar i den här boken kan du inte hitta någon annanstans men det ändras snabbt. När jag först skrev den här boken lade jag ut den på en webbsida för att se om människor var intresserade och för att se om det gick att förstå den, eftersom vissa saker är svåra att uttrycka i ord. Gensvaret var överväldigande. Människor skrev och sa att det här är den del som saknats och att de var förbluffade över resultaten. Tack alla för ert stöd.

Om du anser dig vara vad vissa kallar en ljusarbetare, eller healer, eller om du åtminstone försöker vara något av detta är det här den information du har letat efter. Det här är den information som tar dig till nästa steg.

Jag ber tibetanerna om ursäkt om mitt exempel var en förolämpning men det är dags att veta hur vi ska släppa fri den kärleksenergi som världen så desperat behöver.

Detta är avsett för det fåtal tibetaner som har den här informationen och som har hållit fast vid den. Tidpunkten har kommit. På ett eller annat sätt är det nu dags att människor får veta vilken kärleksfull kraft de har inom sig och att det är dags att släppa den fri.

Det är dags för människor att leva i fred och utan rädsla och att kunna skapa det liv de vill ha. Det är bra det ni har åstadkommit, att ni har levt så länge och att ni inte behöver äta eller dricka vatten. Att ni, med er vilja, kan göra er osynliga för blotta ögat. Men ni har glömt hur det är för dem som har varit övertygade om att de är kraftlösa och lever under andras våld. Även om ni hade era skäl att behålla kunskapen för er själva så var inte skälen bra nog, enligt mitt sätt att tänka och utifrån det jag har sett i världen. Det är där vi stångar våra huvuden och fortsätter att göra det. Men sedan visste ni att det här skulle komma. Jag lever väl, jag lever tryggt men det är dags att andra också ska kunna göra det.

För dig som tror på en Gud, han gav dig kraften att skapa himlen på jorden och om du använder den kraften kommer han direkt (eller så kanske hon eller han redan är här). Tänk på

det. Gör du allt för dina barn eller ger du dem kunskaper och förmågor att göra det själva? Om du kommer att strunta i den här informationen eftersom den kommer från en person som jag, som inte är en hög präst, så är det ditt val. Du har den rätt att välja som Gud har givit dig och den kunskap som behövs att skapa den värld Gud ville ha.

Ta till dig det du tycker om och lämna resten åt någon annan som älskar det. Som det ska vara.

För dem som har skrivit och fortsätter att skriva till mig: jag ber om ursäkt för att ni troligen bara får korta svar. Det beror på att det är så mycket som händer, och så lite tid. All information finns i den här boken. Hur jag hittade informationen, hur man arbetar med den, vad man kan förvänta sig och några av mina erfarenheter. Det är allt jag har att ge dig, förutom min Kärlek. Ta informationen och använd den. Om två år kan du se tillbaka och bli förvånad över vad du har åstadkommit. Vi kommer alla att vara det. På följande sidor försöker jag besvara några av de oftast ställda frågorna. Jag hoppas att detta blir till hjälp?

All min Kärlek till dig på din resa!

Klaus J Joehle

Tack!

*Till min älskade och fru
Som hjälpt så mycket
Roberta Joehle*

*Låt oss förälska oss
Varje ögonblick, dag, natt, vecka, år*

*All min Kärlek
Klaus*

Redigeringsmetod

Stavning och grammatik?

Perfekt stavning har aldrig mättat ett hungrigt barn.
Perfekt grammatik har aldrig lagat ett krossat hjärta
En fint pressad kostym döljer bara glöden av Kärlek som saknas
Brist på Kärlek är det enda fel jag känner till
Så släpp det
Behovet av perfekt stavning och perfekt grammatik
Är tråkigt, tidskrävande illusioner som döljer vad som verkligen behövs.
Trettio till femtio timmars mer redigering skulle ha gjort det här perfekt.
Men i stället mättades några svältande barn.
Så jag hoppas att varje ord och varje mening med fel
Påminner dig om vad som verkligen är viktigt.

Jag har betalat för att få boken redigerad en gång och när jag fick tillbaka den fanns fortfarande
många fel.

När boken kom tillbaka tog min fru över och efter många långa timmar av
redigering och omredigering

Gav hon upp inför ett hälsosamt fakta i livet

Ingenting är perfekt

Eller kanske är det det

Min fru tror att allt är perfekt på sitt eget speciella sätt...

Introduktion

Viss information om Kärlek, och den kraft du får av Kärlek, har i fem århundraden hållits hemlig och dold. Det håller på att ändras. Om du vill skapa ditt drömliv fortsätter du att läsa den här boken.

I ärlighetens namn ville jag aldrig bli författare, speciellt inte en som skriver om Kärlek. Om det inte vore för den kraft och de förmågor som Kärleken har gett mig att skapa det liv jag vill ha skulle jag aldrig ha övervägt att skriva. Med hjälp av Kärlek har jag upptäckt att jag praktiskt taget omedelbart kan skapa allt jag vill. Tack vare Kärlek har jag fått så många förmågor och så mycket kraft att skapa det jag önskar att det vore nästan skrämmande, om det inte var Kärlek jag använde. Mitt liv har förvandlats till en saga och det är bortom allt jag någonsin hoppats vara möjligt för mig. Jag vet att det låter stort men det är helt sant. Till och med min älskling som hade ett öppet sinne men som också var skeptisk hade inget annat val än att tro, eftersom magiken inträffar varje dag, en vardagshändelse bortom nästan alla ord. Hur mycket personlig kraft du får med Kärlek, inte för att kontrollera andra utan för att skapa ditt liv och dina egna erfarenheter är överväldigande. Det sköna med det är att det också alltid verkar bli till allas bästa i slutänden. När allt kommer omkring, om det inte skulle vara så fantastiskt skulle det inte ha varit en hemlighet.

Att arbeta och skapa med Kärlek är mycket lätt, det finns ett knep men det är mycket lätt att lära. Listan på vad du kan göra med Kärlek, eller Kärleksenergi, är oändlig. Jag skulle kunna ge flera hundra exempel. Du kommer att hitta flera i den här boken "Leva i Kärlek – Budbäraren." Mitt favorituttryck är "ta till dig det du tycker om och lämna resten åt någon annan som kanske älskar det. Valet är ditt."

All vår Kärlek till dig på din resa, i dina val.

Klaus J. Joehle

Kapitel ett

Det var tidig vinter. Vanligtvis är det ganska kallt vid den här tiden på året men det här året var det varmt, nästan sommar. Det var en mycket mulen dag och det såg ut som om det skulle regna.

Jag var hemma och försökte skriva den här boken men jag kunde bara inte komma på hur jag skulle berätta min historia. Jag är inte författare och har aldrig tidigare skrivit något. I flera timmar försökte jag skriva, och även om jag hade gjort några grova skisser och noteringar om saker som inträffat, kunde jag inte hitta de ord som behövdes för att förklara de händelser som inträffat två år tidigare och som hade ändrat mitt liv för alltid. Till slut gav jag upp och bestämde mig för att köra ner på stan och uträtta några ärenden.

Jag parkerade på en plats där jag visste att bilen kunde stå hela eftermiddagen utan att jag skulle behöva betala eller riskera böter och gick sedan till de olika platser jag ville gå till. När jag hade uträttat mina ärenden bestämde jag mig för att stanna kvar i stan, hälsa på min vän Henry och fråga om han ville gå och ta en drink.

Det var inte så svårt att locka Henry och inom kort var vi i en bar. En liten, tyst bar som kallas Hy's. Efter några timmar ville jag gå hem. Det regnade hårt när jag gick. Det är ovanligt med regn vid den här tiden på året, det regnar överhuvud taget sällan så hårt här i Calgary.

Jag visste att jag skulle bli genomblöt så jag sprang snabbt från ett skydd till nästa. Inte för att det hjälpte, det är bara en av de knasiga saker vi gör även när vi logiskt inser att det inte är vettigt. Det var redan mörkt och med regnet som öste ner var det svårt att se. Jag stod under ett litet skydd och försökte komma underfund med var jag var. När jag såg mig omkring insåg jag att jag stod på en liten taktäckt avsats, ungefär som en villaveranda. En liten skylt med texten Neena's Bar blinkade i fönstret.

Jag kunde inte komma ihåg att jag någonsin hade sett stället tidigare. Det verkade bara vara fem meter brett och såg nästan ut som om det hade trängt sig in mitt emellan två jättestora tegelbyggnader.

Jag steg in. När jag såg mig omkring upptäckte jag att det bara verkade finnas två personer i baren, förutom bartendern. På högra sidan fanns en mycket liten bardisk, drygt tre meter lång. En kvinna med långt lockigt blondt hår satt vid baren och talade med bartendern. På vänstra sidan satt en man i hatt vid ett bord. Jag gick fram till baren och slog mig ner, med en stol mellan mig och den blonda kvinnan.

När jag hade satt mig vände hon sig mot mig och sa, ”Regnar det fortfarande därute?”

”Ja, mer än någonsin”, svarade jag. Jag kände en rysning utmed ryggraden.

”Vad önskas?” frågade bartendern.

”Whisky med is.”

Jag tittade på mina våta byxor och tänkte att jag skulle ha stannat någon annanstans. Varm choklad skulle ha varit gott. När jag såg mig omkring undrade jag varför jag hade gått in. Stället kändes lite spöklikt.

”Ge honom den goda.” Den blonda kvinnan avbröt mina tankar.

”OK”, sa bartendern.

Med ett fånigt leende, tänkte jag att det här kommer att kosta.

”Oroa dig inte för det, jag bjuder”, sa den blonda kvinnan som om hon hört mina tankar.

”Tack”, sa jag, angenämt överraskad. Jag kastade ett öga på henne och tänkte att den frasen hade jag hört färre gånger än jag kunde räkna på ena handens fingrar.

Hon var mycket vacker med långt blondt lockigt hår som såg ut som mjukt silke. Jag tittade bort, lite blygt, och fortsatte att se mig omkring medan jag tänkte att stället känns märkligt men samtidigt hemligt och tryggt.

Bartendern satte whiskyglaset framför mig, utan is. Jag skulle precis säga något men han höll fast glaset.

”Vi har inte varm choklad men jag kan värma whiskyn åt dig!” sa han snabbt.

”Varm whisky, det har jag aldrig hört talas om!” jag grimaserade åt honom.

”Det är ganska gott, prova!” sa den blonda kvinnan.

”OK, varför inte”, jag var alltid villig att prova något nytt.

Mitt hår var vått och vattnet rann nerför ansiktet. Jag skulle precis fråga efter toaletten när bartendern räckte mig en handduk.

”Tack.”

Jag torkade håret och ansiktet och när jag lade ner handduken såg jag i ögonvrån att den blonda kvinnan hade bytt plats, till stolen närmast mig. Det gjorde mig lite nervös. Jag såg inte på henne utan iakttog bartendern som värmden min whisky och väntade på att han skulle komma med den. Baren var spöklikt tyst; ingen musik, ingen radio, inte ett ljud, vilket är mycket ovanligt. Detta verkar bli ytterligare en mystisk natt, tänkte jag för mig själv.

Bartendern satte ner glaset med varm whisky framför mig och stod sedan kvar och väntade. Jag lyfte glaset och, väl medveten om de fyra ögon som stirrade på mig, tog jag en klunk.

Jag vände mig mot den blonda kvinnan. ”Oj, det dunstar innan det ens nått magen! Det är riktigt gott, tack.”

Våra ögon möttes samtidigt som hon log och det var ett misstag. Hennes ögon var som ett lugnt hav som speglar månen och alla stjärnorna. Jag såg bort och kände mig förlägen. Bartendern stod en liten bit bort och diskade några glas. Jag satt tyst och stirrade rakt fram medan jag värmden mina händer på glaset med varm whisky. Tystnaden förde mig tillbaka till tankarna på min bok. Kanske skulle jag gå en kurs, tänkte jag för mig själv, eller ännu bättre, kanske skulle jag glömma hela idén. Tanken gav mig en tillfällig lättnadskänsla.

”Mitt namn är Neena förresten.” Den blonda kvinnan log.

Jag spillde nästan ut whiskyn. Jag tänker ofta mycket djupt och behöver föras tillbaka på ett mildt sätt.

”Ursäkta, jag ville inte skrämma dig.” Neena sträckte ut sin hand.

”Det är OK, jag heter Klaus.”

”Trevligt att träffa dig, Klaus. Den snygge mannen bakom disken heter Danny.”

”Så, säg varför du såg så bekymrad ut?”

”Jag visste inte att jag rynkade pannan.”

”Problem med flickvännen?”

”Nej”, jag smuttade på min varma whisky.

”Du kan lika gärna tala om det för henne, hon kommer inte att ge sig förrän du gör det.”

Danny log bakom disken.

”Det är en lång historia”, jag skakade på huvudet.

Neena lutade sig framåt och gav mig en av de där ’vi har hela natten på oss’-blickarna. Nervöst tog jag en smutt till av whiskyn.

”Danny, ge Klaus en till”, sa Neena.

”Jag borde egentligen gå hem”, sa jag högt men en annan del av mig sa ’ja tack, snälla ge mig en till!’ Det finns definitivt en njutningsmänniska därinne någonstans.

Danny brydde sig inte om vad jag sa utan började hälla upp en drink till.

”Kom igen nu Klaus. Få höra nu, berätta din historia”, krävde Neena, med ansiktet så nära att hon fick ögonkontakt.

En del av mig sa, ’titta på henne, fegis’.

”Klaus!” sa Neena högt.

Jag kände ett slag på armen, en knuff som avbröt mina tankar.

”Vad!” Jag blev lite förargad för att en främmande person knuffade mig.

”Nå, berätta för oss!” kommenderade hon.

Jag såg in i hennes ögon och undrade hur många svärd som dragits i strid för de ögonen. Mina läppar började röra sig före mina tankar. Jag hatar när det händer.

”Jag försöker skriva en bok om något som hände för ett tag sedan, men jag har ingen aning om hur jag ska skriva den, eller ens var jag ska börja. Det är alldeles för mycket för mig”, sa jag och lovade mig själv att aldrig mer se in i de där ögonen.

”Vad handlar den om?” frågade hon, samtidigt som Danny ställde ner drinken framför mig.

”Den handlar om änglar, lite mer om Kärlek antar jag; om livet, orsaken till att leva, mest om Kärlek, tror jag.” Jag önskade att jag hade gått in någon annanstans.

”Det låter intressant. Vad var det som hände?” Neena var helt klart envis.

Jag skakade på huvudet, ”det är en lång historia och den är verkligen bisarr.”

Danny skrattade, ”om du skulle lyckas komma härifrån utan att ha berättat den för henne – *det* skulle verkligen vara bisarrt.”

Jag skakade åter på huvudet. ”Jag vet inte ens var jag skulle börja.”

Jag tänkte på det under en minut, eftersom det på något sätt kliade i mig av lust att berätta för någon. Med tanke på att jag troligtvis aldrig skulle träffa de här människorna igen var det här antagligen ett perfekt tillfälle, men var skulle jag börja?

”Börja från början!” Neenas ord återförde mig från mina tankar.

Danny lutade sig fram, klar att börja lyssna. Han njöt uppenbarligen av situationen.

”Jag måste säga att det är en mycket konstig historia”, sa jag.

”Vi lyssnar”, Neena sken av förtjusning över sin seger.

Jag kan se det, tänkte jag för mig själv.

”Ge mig ett ögonblick bara, att samla mina tankar”, sa jag.

Sanning

Vad är fantasi?

Vad är verklighet?

Vad är sanning?

Är verklighet något vi föreställer oss?

Eller är det

Det som vi föreställer oss som är

Verklighet?

Vad är då sanning?

Kapitel två

”Har en historia verkligen en början eller ens ett slut? Var börjar den och var slutar den? Börjar den i början av en resa, i slutet av en resa...”

Jag slutade en sekund för att se om de hängde med.

”Eller började den i den stund vi tog det beslut som ledde oss fram till den väg som ledde till historiens början? Eller börjar en historia när vi ger oss iväg, när vi börjar packa eller när vi gör upp våra planer? Och var slutar den? Om en historia har förändrat oss, slutar den när vi slutar prata om den? Och vilken del är den viktigaste? Alla de beslut som fattades eller de vägar som följdes, en historia är som en fyrvägs korsning. Låt oss inse det, det finns ingen början och inget slut.”

Om du någonsin velat bli av med någon, säg bara något sådant som detta - de får dem att flaxa iväg som torra löv i sommarvinden. Jag tittade på dem båda två och försökte hålla tillbaka det leende som byggdes upp i mig från min förväntan att se dem blåsa iväg i vinden.

”Jag håller helt med”, sa Danny. Neena nickade instämmande.

”Det är ungefär som sanning. Vad är sanning? Ibland kan sanningen vara mycket förvirrande”, svarade Neena. Tydligt höll hon inte på att blåsa bort.

”Vad menar du?” frågade jag, ganska förvånad över att det här såg ut att kunna förvandlas till en konversation.

”Ta till exempel”, sa hon, ”tio människor som ser en olycka. Det finns tio olika versioner av vad som hände och det enda vi säkert vet är att flera bilar har kolliderat. Och sedan kommer frågan om när det egentligen hände? Började det när en bilförare tappade kontrollen eller började det när förarna gick in i sina bilar? De säger att våra tankar skapar vår verklighet, och om det är så, när började bilolyckan - egentligen?”

Danny och jag nickade båda instämmande.

”Se på tapeten där borta”, sa Danny. ”Vi kan alla se den men är det sanningen? Det vi ser är färger och ränder; det vi inte ser är människorna som arbetar på fabrikerna, som tillverkar tapeten, deras rädslor och deras drömmar. Inte heller ser vi de träd som papperet har kommit från eller de människor som byggt väggen, som hoppades kunna föda sina familjer, inte heller ägaren som hoppas tjäna tillräckligt med pengar att betala för alltihop. Allt vi kan se är färger och ränder. Men det är inte riktigt sanningen.”

Under den tystnad som följde smuttade jag på min whisky. Jag vet inte varför men en dröm jag haft ända sedan jag var barn dök upp i huvudet. Jag tänkte på den när Neena avbröt mina tankar.

”Där är dom där rynkorna igen.” Neena knuffade på mig med sin armbåge. Jag måste ha känt mig trygg eftersom mina läppar började prata igen utan att jag var riktigt med på det.

”Jag tänkte bara på en dröm som jag har haft sedan jag var barn. Jag tänkte att världen skulle kunna vara en stor trädgård. Ni förstår vad jag menar, städer som byggs i och runt trädgårdar, där alla är lyckliga, leker, planterar fruktträd, blommor, bärbuskar och plockar frukt. Att leka med vilda djur; rådjur, kaniner och rävar som springer runt och inte är rädda för människor utan dras till dem. Människor som inte är rädda för människor. Alla bryr sig om varandra, i stället för att slå på varandra.” Jag gestikulerade med mina händer. ”Bara en tokig dröm, precis som om det någonsin skulle hända, vi är för upptagna med att ta kål på allt och försöka tjäna mer pengar än våra grannar.”

”Man vet aldrig!” Danny böjde sig ner och tog fram en konstig grön flaska från hyllan under disken. Jag såg att den hade en kork men ingen etikett.

”Jag har sparat den här till ett speciellt tillfälle”, sa Danny med en konstig glimt i ögat.

Jag tittade på flaskan, ”var har du fått den ifrån, ett sjörövarskepp?”

Danny satte ner tre glas i rad och log, ”nej, inte riktigt.”

”Den ser gammal ut”, sa jag när Danny försökte dra ut korken.

”Det är den”, svarade Neena. ”Mycket gammal!”

”Vad är det?”

De såg ett ögonblick på varandra och Danny började hålla upp.

Jag ryckte på axlarna. ”OK, vad firar vi?”

Jag vet inte om det var whiskyn eller sällskapet men jag kände mig väl till mods och trygg, även om de inte svarade på min fråga. Det fanns bara tillräckligt i flaskan för att fylla de tre glasen till hälften. Danny ställde ner den tomma flaskan under disken och räckte oss varsitt glas. Vätskan var tjock och hade en mörkröd färg. Jag satte glaset under näsan. Det luktade sött, inte alls som alkohol.

”Det är ingen alkohol i”, sa Neena.

Jag log, ”Vad ska vi skåla för?”

”För drömmar. Må de vara vackra och bli besannade.” Neena höjde sitt glas.

”Ja!” höll Danny med.

Det smakade otroligt. Det smakade som bär, sött och tjockt men jag kunde inte komma på vilken sorts bär. Mina smaklökar vaknade till liv. Jag smuttade igen, och igen, och försvann in i min egen värld. Det kändes som om varenda cell i min kropp hade vaknat till liv. Njutaren i mig tog över och när Neena sa ”du kanske skulle ta det försiktigt” var det för sent. Jag höll redan på att slicka i mig sista droppen och såg mig om efter mer.

När jag satte ner mitt glas skrattade båda riktigt mycket. Jag såg deras glas och insåg att de bara hade smuttat. Det måste ha varit mitt sätt att titta på Neenas glas som fick henne att flytta det utom räckhåll för mig. Jag var tvungen att skratta tillsammans med dem. Min hjärna var kristallklar. Jag kände mig full av energi.

”Fantastiskt! Så gott! Jag beställer en låda.”

De fortsatte att skratta.

”Jag känner mig som om jag skulle kunna brotta ner en dinosaurie!”

Jag är ganska säker på att jag hade ett leende i ansiktet som skulle ha fått vilken clown som helst att avundas mig.

Neena lade sin hand på min. ”Så, nu när du vet att vi inte gör narr av dig kanske du kan berätta din historia om änglar och Kärlek.”

”Ja visst”, sa jag, ”det är inte mer än rätt.”

”Börja från början och utlämna inte någöt”, sa hon.

”Låt mig bara tänka efter lite”, jag sköt mitt tomma whiskyglas mot Danny för påfyllning.

Det är bara så det är

*Världen är en stor skål med soppa
Den snurrar runt
Och om ärtor och morötter
Inte gillar varandra,
Sorry!
Eftersom de helt säkert kommer
Att ses en hel del
Och ingen får gå förrän
Vi alla är goda och mjuka
Det är bara så det är*

Kapitel tre

Medan Danny hällde upp min drink försökte jag samla tankarna. Jag letade i jackfickan efter mina cigaretter. Jag såg mig omkring för att se efter om den gamle mannen fortfarande satt kvar vid bordet. Det såg ut som om han inte hade flyttat sig en tum, ganska konstigt med tanke på att han inte hade blivit serverad sedan jag kom en timme tidigare.

Danny ställde drinken framför mig medan jag tog ett bloss på cigaretten.

”Nå, Klaus”, Danny hade ett leende i ansiktet. ”Uttalar jag ditt namn rätt?”

”Nära nog.” Jag skakade lite på isen i glaset.

”Jag tänkte att du kanske vill ha en kall den här gången”, Danny log fortfarande.

”Dina instinkter är helt rätt, tack!” log jag tillbaka.

”Så tänker du berätta din historia nu?”

”I hela mitt liv har jag, förutom de senaste åren, varit mycket olycklig. Det är svårt att förklara men det har funnits en djup inre sorg. I själva verket är det bättre att uttrycka det som att det inte verkade finnas någon glädje i mig. Oavsett vad som hände, bra eller dåligt, fanns ingen glädje, ingen lycka, och jag kunde inte göra någonting åt det.

Ni förstår, det här är problemet, för att verkligen förstå vad jag menar måste ni känna till resten av historien men samtidigt kan jag inte berätta historien utan att berätta den här delen.” Jag skakade på huvudet.

Danny kom runt disken, tog med sig en barstol och satte sig på samma plats där han stått tidigare.

”Jag kan se känslorna, Klaus, men jag kan inte höra dem”, sa Neena.

”Det räcker med att tänka på den tiden för att jag ska känna mig lite ledsen”, sa jag med låg röst.

”Märkte inte människor att du var ledsen?” Neenas röst, som var full av sympati, försökte hjälpa mig vidare.

”Det spelar egentligen ingen roll”, sa jag. ”Jag försökte rå på den här bristen på glädje och lycka på alla möjliga sätt. Jag tittade till och med på andra människor för att se vad som gjorde dem lyckliga och försökte sedan med samma saker. Jag lade till exempel märke till att när folk köpte en ny bil var de verkligen lyckliga, åtminstone ett tag. Eller så uppträdde de lyckligt när de gick in i en relation. Det finns en oändlig mängd saker som folk gör för att vara lyckliga. Jag försökte göra nästan allt. Det kan låta konstigt men ingen av de där sakerna hjälpte mig. I själva verket gjorde det mig ofta ännu mer olycklig än jag varit tidigare, helt enkelt för att jag förväntade mig att något skulle hända, och inget hände. Ett tokigt exempel dyker upp i huvudet. Jag kommer ihåg att jag köpte en ny bil och trodde att det skulle göra mig lycklig men när jag hade köpt bilen satt jag i den i nästan tre timmar och väntade på att lycka och glädje skulle flöda i mig, precis som det verkade göra för andra människor. Men ingenting hände. Jag var inte lyckligare än innan jag köpte bilen. Ändå verkar det som om andra människor blir lyckligare av sina nya bilar. Men jag slutade inte försöka. Jag provade mycket annat genom åren. Jag har läst hundratals böcker av alla typer, från meditation till tankekraft, tankekontroll, positivt tänkande, böcker om Kärlek, böcker om livet, alla typer av självhjälpsböcker men inget hjälpte. Det var som om något saknades i mig. Men jag lade också märke till att jag inte var den ende, det fanns massor av andra människor i ungefär samma situation. Att veta att jag inte var den ende hjälpte egentligen inte så mycket. På ett sätt var jag besluten att lösa problemet men på ett annat sätt kände jag mig utan hopp och gav upp många gånger. Jag gick också på kurser och gick med i några självhjälpsgrupper. Det mest intressanta var när jag bestämde mig för att gå i terapi. Det var en ledsam period i mitt liv och jag övertygad om att det var något fel på mig. Men efter att ha öst ur mig allt i tre veckor fick jag höra att jag mådde bra och helt klart fortfarande var vettig, vilket var trevligt att få höra och jag fick också höra att det inte fanns någon anledning att fortsätta med sessionerna. Allt jag behövde

göra var att hitta något jag verkligen tyckte om att göra och sedan göra det. Det tråkiga var att det inte var riktigt så lätt.”

Jag avbröt mig och tände en ny cigarett när jag märkte att Danny skrockade för sig själv.

”Vad i allt det här är det som du tycker är så roligt?”

”Jag har aldrig förut träffat någon som suttit i en bil i tre timmar och väntat på att lyckan ska flöda. Men jag lyfter på hatten för din beslutsamhet.” Danny gjorde honnör för mig med ett stort leende.

”Menar du att det som drev dig var att du kände dig olycklig?” frågade Neena.

”Exakt. I stället för att söka efter pengar, berömmelse, Kärlek, karriär eller någon av de normala saker som folk försöker åstadkomma var lycka allt jag ville ha. Ett annat sätt att säga det på skulle vara att jag ville bli fri från smärtan och sorgen jag kände.”

Jag försjönk i mina tankar medan jag tittade på röken från min cigarett. Jag tänkte på några av de saker som avsaknad av lycka kan få oss att göra och vissa av de vägar vi leds in på. Det fanns också något annat i huvudet och jag försökte bestämma om jag skulle säga något om det eller ej när Neena avbröt mina tankar.

”Det skulle förvåna mig om du aldrig hade tänkt på att göra slut på allt eller kanske göra ett försök!” sa hon.

Jag tittade på Neena. När jag såg glimten i hennes öga tänkte jag att universum tydligen hade fört in några av sina bästa spelare i spelet och att ingenting lämnas åt slumpen. Det verkar som om universum känner mig bättre än jag visste.

Jag ställde mig upp och frågade efter toaletten. Jag ville ha ett ögonblick för mig själv och samla mina tankar. Danny pekade på en smal trädörr i ena änden av baren. Toaletten var inte så stor, inte mycket större än ett utedass, utan fönster och definitivt ingen flyktväg, om man nu skulle vilja det. Jag tänkte på allt jag hade sagt hittills och bestämde mig för att fortsätta. När allt kom omkring hade jag inget att förlora.

Livet

*Ibland är livet som
Ett jättestort pokerparti
Som bara fortsätter och fortsätter.
Och när vi verkligen blir bra på det
Kastar universum åt oss en skruvad boll
Bara för att få oss att tänka
Kanske kan det bli ännu bättre
Och så,
Går spelet vidare.*

Kapitel fyra

När jag kom ut från toaletten såg jag att mannen fortfarande satt kvar vid bordet. Jag såg till att hålla mig på avstånd när jag gick tillbaka till bardisken. En mycket viktig regel att komma ihåg när man spelar med universum är att spela med respekt och helst visa respekt. Det är inte så att universum annars blir besviket på dig, det är bara det att universum kan ge dig ett nytt kort eftersom universum också tycker om att undervisa. En av de saker som du inte vill lära dig av universum är respekt för spelet, tro mig; jag har varit där, jag har gjort det.

Jag satt på barstolen och drack upp det sista av whiskyn i en enda klunk. När jag tände en ny cigarett såg jag efter att jag hade tillräckligt med cigaretter eftersom det verkade bli en lång natt.

Danny hällde upp apelsinjuice i två glas och frågade om jag också ville ha. Jag hade inte lagt märke till det tidigare men tydligen hade Neena och Danny slutat dricka vad det nu var som kommit ur den lilla gröna flaskan.

”Ja tack, vilken bra idé!” sa jag.

Danny ställde ett glas med apelsinjuice framför mig och ett framför Neena och satte sig sedan ner på sin stol. Det blev tyst ett ögonblick.

”Jag antar att det är lika bra att jag talar om allt för er”, sa jag med en viss tvekan. ”Allt som allt var det tre gånger jag hade beslutat mig för att göra slut på allt. Det var inte riktiga fysiska försök men ändå var det nog att orsaka ståhej.”

”Är du säker på att ni vill att jag ska berätta den här delen eller vill ni att jag ska hoppa över den?”

”Hände det något intressant under den tiden?” frågade Danny.

”Ja, definitivt!” sa jag sarkastiskt. ”Mitt liv har varit ett enda stort sång och dans-nummer.”

”Det här ska bli intressant!” Neena tittade på Danny medan de båda skrockade. Jag struntade i dem.

”Nå, första gången var för ganska många år sedan. Sakert och ting var inte så illa, förutom att jag var olycklig. Jag hade allt som skulle göra en person lycklig, men jag var inte lycklig. Det som då gjorde mig så deprimerad var att jag hade tillbringat flera månader med att läsa böcker och gjort ett seriöst försök att vara lycklig. Jag hade ansträngt mig en hel del, utan resultat. Det kändes som om det snarare blev sämre än bättre. Det som slutligen knäckte mig hände en kväll när jag läste en nyköpt bok. I boken beskrev författaren ett möte med en upphöjd lärare som lärde honom fascinerande saker. Det som verkligen gjorde mig upprörd var att den här personen hade en fantastisk lärare som kom från ingenstans och lärde honom allt han ville veta medan jag var tvungen att kämpa med mina problem på egen hand. Den andra saken som gjorde mig upprörd var att han berättade om vissa intressanta saker han hade lärt sig men han berättade inte hur, inga instruktioner om hur man skulle göra. Vad är det för vits att berätta de här sakerna för mig utan att instruera mig? Ett slöseri med papper och slöseri med min tid.” Jag lutade mig mot Neena och viskade ”Min attityd hade vid den här tidpunkten nått botten!”

Jag skakade på huvudet. ”Jag kommer ihåg allt mycket tydligt. Jag kände det som om universum hade glömt mig. Jag var så frustrerad och galen att jag slängde boken i väggen medan jag skrek inombords att om jag inte omedelbart fick hjälp skulle jag köra till bergen nästa morgon och köra över en klippkant. Jag kunde känna ilskan flöda i mina ådror. I förlängningen hade jag antagligen inte gjort det men just då var det mitt beslut. Jag räknade ut att så länge jag befann mig här kunde universum strunta i mig men när jag inte längre var här utan stod ansikte mot ansikte med universum skulle det vara mycket svårare att strunta i mig!

Jag vet inte exakt hur lång tid det tog, men jag tror inte att det tog mer än fem minuter efter det att jag skrikte det där, som det började. Mina inre sinnen verkade helt plötsligt börja leva och jag kunde känna något mycket stort. Det var enormt och det verkade försöka trycka in sig själv i min lägenhet men det var för stort och det slutade med att det fyllde upp hela huset och inte ens det räckte. Jag kunde inte se något, eller höra något men jag kunde känna det med hela min

varelse, det är bara så jag kan beskriva det. Jag kan inte berätta hur rädd jag var. Jag tror inte att jag någonsin har varit så rädd. Jag kissade nästan på mig.

Jag hade en liten men öppen lägenhet och från min säng kunde jag se hallen, en del av köket och en stor del av vardagsrummet. Alla ljus var tända eftersom jag inte tycker om mörkret. Så snart det blir mörkt har jag alltid känt att det finns något stort bakom mig som tittar på mig. Mörkret har skrämmt mig så länge jag kan minnas. Jag har alltså alltid lamporna tända, jag tycker inte ens om mörka hörn, vem vet vad som kan lura där? Inom några sekunder började ljuset blinka av och på. Det var nästan som musik. Jag bokstavligen skakade av rädsla. Jag kunde känna och uppleva hur den här närvaron tog form och plötsligt hörde jag en röst i huvudet. Den sa, högt och bestämt, 'Du borde veta bättre...!'

Och det var allt. Ljusen slutade blinka och vad det nu var så försvann det. Jag var så rädd att även om jag behövde gå på toaletten lämnade jag inte sängen förrän nästa morgon. Inte heller sov jag i lägenheten påföljande natt. Det märkliga var att det var en konstig tystnad i hela huset som varade i flera veckor. Några dagar senare hörde jag två personer i tvättstugan som pratade om det och tydligen hade andra i huset också känt något, men ingen kunde förklara vad det var.

Den här händelsen var nog för att få mig att sluta gnälla över min situation under nästan två år. Men sedan började det mattas av."

Jag tog en paus för att dricka lite apelsinjuice.

"Vad tror du det var som kom och besökte dig?" frågade Neena.

Jag skakade på huvudet, "Jag vet inte och jag vill verkligen inte veta! Tydligen hade jag gjort någon förbannad och ärligt talat ville jag släppa det eftersom den (vem det nu än var), som hälsade på mig, inte var på gott humör.

Tiden gick och ingenting förbättrades. I själva verket började saker och ting bli ännu värre och det blev svårare och svårare för mig att hålla masken. Att sätta på sig ett leende och låtsas vara lycklig när du inte är det tar en massa energi. Det hade verkligen skrämmt livet ur mig men på ett konstigt sätt var jag förberedd den andra gången och jag tänkte inte bara ligga där och darra av rädsla. Jag tänkte slå tillbaka. När allt kommer omkring har jag rätt att vara lycklig. Om du är riktigt deprimerad och nere kan du vanligen inte tänka ordentligt. Och slutresultatet är att jag bad om hjälp och inte fick någon."

Under en minut tänkte jag på vad jag hade sagt. "I själva verket var det inte riktigt sant", sa jag med ett flin.

"Så du fick någon hjälp då?" frågade Neena.

"Ja. Jag vann en resa till Mexiko och medan jag var där mötte jag någon som antagligen kunde ha hjälpt mig men det fanns förbehåll och det var jag inte beredd att ställa upp på. Å andra sidan skulle min livsväg ha ändrats och kanske skulle jag aldrig haft möjligheten att räkna ut hur man vinner på tipset. Vilket också innebär att den historia jag ska berätta för er troligen inte hade hänt och det skulle vara en stor förlust."

"Vänta! Försöker du säga att du har räknat ut hur man vinner på tipset?" Danny korsade armarna över bröstet som om han försökte säga att något sådant var omöjligt.

"Ja, men vi kommer till det senare."

"Vann du flera gånger?" Hans ögon var stora som tefat.

"Ja då", jag sköt tillbaka min stol från bardisken och ställde mig upp. Jag behövde sträcka lite på mig.

"Så blev du nerslagen den andra gången?" flinade Neena.

"Nej, inte riktigt. Raka motsatsen. Har du ingen musik?" sa jag och försökte byta ämne. "Det är för tyst här inne."

Danny ställde sig upp och gick över till en liten bandspelare som stod på en av hyllorna. Han satte i ett band och justerade volymen. Jag vet inte vad det var men det lät som någon typ av new age-musik som lade sig över tystnaden på ett skönt sätt.

Hem

*Hem, det nästa ställe där jag vilar min själ
Livets korsning
Där du kan plantera några frön av tillit
Odling några skördar med Kärlek
Och fundera på vilken som blir din nästa väg
Innan du går hemåt
Till nästa livskorsning
Där du kan plantera några...*

Kapitel fem

Jag sträckte lite på mig och satte mig ner på min stol. Jag tänkte ta en paus och lyssna på musik en stund men Danny gav mig en otålig blick och trummade med fingrarna på disken. Jag förstod.

”Det var ungefär två år senare. Emotionellt befann jag mig på samma plats som tidigare, bara det att jag nu hade förlorat jobbet och var på väg mot min första konkurs. Att förlora jobbet eller att gå i konkurs var inte det värsta. Jag hade arbetat mycket hårt i en stödgrupp under ungefär ett år och det enda resultatet var att jag hade fått några vänner och fått gnälla lite. I själva verket fick jag lätta mitt hjärta lite men jag var fortfarande inte lycklig.”

”Försökte du något annat under de där två åren, något annat än stödgruppen?” frågade Neena.

”Jag försökte massor av saker, men på ett eller ett annat sätt kändes det nästan som om något hindrade mig från att hitta lycka. På den tiden var det inte något som verkade vettigt. Nu kan jag förstå men då höll jag på att bli tokig.”

Alla blev tysta. Mina tankar fastnade i det förflutna.

”Jag kommer ihåg nu. Jag var verkligen upprörd. Jag höll på att bli tokig, förstår ni? Jag var arg på universum. På många sätt var jag upprörd över det som hade kommit och besökt mig. Vilken rätt hade den här saken att skrämma livet ur mig, utan att samtidigt hjälpa; bara tala om för mig att jag skulle veta bättre? Hur skulle jag veta bättre? Jag var redo att slåss! Jag var också mycket trött på livet. Inget verkade fungera i mitt liv och allt jag rörde vid verkade förvandlas till damm. Jag antar att bästa sättet att beskriva det skulle vara att säga att utan lycka blir livet bara som en ändlös natt. Där fanns också en enormt djup, inre smärta som jag bara inte kunde bli av med. Det är nästan omöjligt för mig att i ord uttrycka alla de känslor och emotioner som jag hade just då. Jag kunde bara inte förstå varför något som inre lycka, något som antas vara helt naturligt skulle vara så svårt för mig att få, och att det fick mig att klättra på väggarna. Jag kan bli ganska vresig när jag inte får det jag vill ha, speciellt om jag arbetar hårt för att få det. Jag skulle nämna att jag inte alltid var helt olycklig. Jag hade lyckliga ögonblick men jag var inte nöjd med mängden lycka och jag ville ha mer. Förstår ni vad jag menar?”

Neena såg på mig, ”Ja, jag tror att jag förstår.”

”Trodde du verkligen att du kunde vinna mot något som kanske är hundra gånger din storlek?” frågade Danny.

Jag skakade på huvudet. ”Att vinna är inte alltid så viktigt. Vad som är viktigt är att inta en ståndpunkt. Tydligt var den ståndpunkt jag intog inte exakt den rätta. Jag trodde bara att livet inte hade något att erbjuda och jag ville gå någon annanstans. Vad som alltid har förvånat mig är folk slåss för klippor, jord och allt möjligt annat – allt utom Kärlek och glädje. De saker som verkligen är värda att slåss för. Allt annat är bara tillfälligt.”

Danny nickade instämmande.

”Klockan var ungefär ett på natten. Jag hade fattat mitt beslut att nästa morgon skulle jag helt enkelt köra till bergen och få det att se ut som en olycka, men när jag hade bestämt mig började jag känna mig helt fridfull. Det var något jag aldrig känt tidigare. Jag bara låg där, helt fridfullt, på min säng. Jag antar att jag slumrade till i ett tillstånd av halvt sömn och halvt vakenhet; i det transliknande tillståndet fick jag en vision. Det var lika verkligt som något annat, precis som om jag var där rent fysiskt. Jag stod mitt i ett konstgalleri. Jag såg mig omkring och lade märke till att många av de bilder som hängde på väggarna i själva verket var mina. Det var då det roliga började. Jag hörde en dörr öppnas och en kvinna kom in. Hon var lång och slank, med rakt blont hår som nästan räckte ner till hennes axlar, mjölkvit hud och stora ögon. Innan jag kunde göra något så stod hon framför mig. Hon var otroligt vacker. Det enda sättet jag kan säga det på är att hon var vackrare än sina drag. Du kunde se skönheten, även om den gick bortom hennes utseende. Vi stod ansikte mot ansikte, inte längre än en halvmeter ifrån varandra.

Hon frågade, 'Är du Klaus?'

I den sekund hon sa det kände jag det som om alla celler i min kropp kom till liv och blev uppmärksamma. Det var som om jag bestod av miljarder och åter miljarder celler och alla hade sin egen medvetenhet och att vid detta speciella ögonblick var de alla totalt medvetna. Det var den konstigaste känsla jag någonsin haft men det var som om varje cell i min kropp var en egen individ som hade en uppgift i mitt liv. De var nästan som små varelser, som alla arbetar tillsammans för att skapa min fysiska kropp så att jag kan leva och uppleva fysiskt liv. Jag fick intrycket att allt jag gör påverkar dem och att de bryr sig. Jag försökte svara på hennes fråga men jag kunde inte. Det var så mycket som pågick i min kropp att jag bara kunde nicka. Hon sträckte ut sin hand och när vi skakade hand sa hon, 'Jag skulle vilja att du stannade kvar ett tag. Allt blir begripligt längre fram.'

Hennes röst var som att lyssna på tusen änglar. Alla celler i min kropp lyssnade. Det var överväldigande. Tyvärr var det över i den sekund hon slutade tala. Jag var tillbaka i sängen, klarvaken. Under de nästkommande månaderna var jag helt upptagen av min vision och försökte komma tillbaka till den flera gånger, utan att lyckas. Inte ens i närheten."

"Vad var det som gjorde dig så besatt av visionen?" frågade Neena.

"Jag tänkte att jag kanske skulle möta den här personen i verkligheten. Det var en dum idé men ändå en strimma av hopp. Jag levde på det hoppet under de närmaste tre åren, tre långa år kan jag tillägga. Men jag tror att det var planen. Universum räknade troligen ut att om det inte kunde skrämma mig att stanna kvar kanske det skulle lyckas bättre att förföra mig. Tydligt fungerade det åtminstone ett tag."

"Kanske hade du en kemisk obalans i kroppen. Tänkte du någonsin på det?" frågade Danny.

"Javisst, jag tänkte på det och träffade också flera läkare men slutsatsen är att jag skulle hellre lida än ta några droger under resten av mitt liv. De flesta droger har allvarliga biverkningar och jag var också rädd att droger på något sätt skulle göra så att jag aldrig kunde bli lycklig av egen kraft. Jag hade också ett visst hopp om att jag en dag skulle hitta svaret. Droger är bara en tillfällig lösning. De löser inte problemet eller det som verkligen orsakade problemet. Vad mig anbelangar ska lycka och Kärlek inte ha något att göra med omständigheter, upplevelser eller min fysiska kropp."

Den sista ståndpunkten

Är vi inte envisa, så säg?

Jo visst är vi.

Universum som du står upp emot,

Ett tusen krigare med dragna svärd av stål,

Fem bundra tunga hästar,

Mot dem skulle du stå med din lans av gräs

Jag har varit en krigare i en evighet och en dag

Och jag vet inte allt,

Men detta vet jag:

Blodet kommer att flöda denna dag

Det kommer att vara ditt blod min vän

Och även mitt.

För med ära måste jag stå.

Så jag ber dig

Tänk efter

Är detta en bra dag att dö?

Kapitel sex

”Jag är ganska säker på att det var nästan tre år senare. Det var tidigt på kvällen. Jag hade varit ute och ätit middag men kunde inte äta något. Jag var helt nere och deppig, jag nästan grät. Jag satte mig i bilen började köra. Jag var så avtrubbad och uttröttad att jag bara körde, nerför landsvägen mot bergen. Vetskapen om att det skulle vara slut inom en eller två timmar gav mig, av någon anledning, en lättnadskänsla.”

”Det är problemet med självmord. Folk tror att det är en väg ut men i själva verket påbörjas bara hela processen igen”, inflikade Neena.

”Jag håller med. Men när du är tillräckligt nere är det ingenting som spelar roll annat än att bli fri från mörkret, till och med för ett ögonblick. Jag skulle ha gett vad som helst för att få vara lycklig i en vecka. Det var så det var.”

Neena nickade medhåll.

”Någonstans längs vägen måste du ha ändrat dig, annars skulle du inte vara här idag” sa Danny.

Jag vet inte varför, men av någon anledning skälvde Dannys överläpp. Jag tyckte att det var ganska roligt.

”I själva verket så ändrade jag mig inte. Så här var det. Ungefär en halvtimmes väg från Calgary fanns tidigare en bensinstation. Jag hade mycket bensin i bilen men av någon konstig anledning började bilmotorn spotta och rycka så snart jag passerat bensinstationen. Jag körde knappt tio kilometer i timmen. Det var som om någon stängde av motorn och sedan satte på den igen, jättesnabbt. Jag tittade på bensinmätaren och det fanns gott om bensin. Bilen var ny. Jag bestämde mig för att åka tillbaka till bensinstationen, jag tänkte att det kanske var något fel på tändningen. Men så snart jag kom i närheten av bensinstationen började bilen fungera perfekt. Jag tänkte att det inte var någon idé att försöka laga den. Den skulle nog klara resan. När allt kommer omkring så spelade det egentligen ingen roll längre. Så jag bestämde mig för att vända igen och fortsätta mot bergen.

Jag var tvungen köra några kilometer innan jag hittade en plats där jag kunde vända. Jag var på så dåligt humör att jag inte ens brydde mig om jag måste skjuta dit bilen. Jag korsade landsvägen och började köra mot bergen igen. Så snart jag nått bensinstationen började bilen spotta och rycka! Jag försökte växla, jag släckte och tände ljus och tändning, ingenting verkade hjälpa. Bilen hoppade vidare tills jag kom till en korsning. Bilen fungerade så dåligt att jag knappt kunde vända den. Det tog ungefär tio till femton minuter att komma tillbaka till bensinstationen eftersom bilen gick så dåligt. Motorn stannade ett par gånger men jag fick igång den igen. Så snart jag kom nära bensinstationen vaknade motorn till liv och gick perfekt. Så jag körde förbi bensinstationen, fram till korsningen några kilometer senare. Bilen gick fortfarande bra. Jag korsade landsvägen och började köra tillbaka mot bergen igen. Den idiotiska bilen gick bra ända tills jag kom i närheten av bensinstationen, sedan hände samma sak igen. Motorn började spotta, den stängdes av och startade sedan igen. Jag började bli riktigt frustrerad och bestämde mig för att köra vidare trots att bilen var som den var men ju längre bort jag kom från bensinstationen, desto sämre gick bilen. Slutligen hade jag inget annat val än att korsa landsvägen igen och så snart jag nådde bensinstationen gick bilen bra. Den kom till liv och spann som en katt.”

”Varför stannade du inte vid bensinstationen och lät någon titta på bilen?” frågade Danny.

”Klockan var nio eller tio på kvällen och jag trodde inte att det skulle finnas någon mekaniker där så dags. Den gick dessutom bra på andra sidan landsvägen och på något sätt visste jag att det inte var något fel på bilen. Jag tänkte inte låta universum stoppa mig så lätt, inte den här gången.”

”Snacka om envis”, Neena skakade på huvudet.

”Kanske, men jag var galen och jag skulle minsann visa universum att jag hade fått nog.”

”Låt mig gissa. Du fortsatte fram och tillbaka tills bilen gick i småbitar.” Danny flinade som om han visste bättre.

”Ungefär så, men inte riktigt”, sa jag, ”men jag fortsatte att köra fram och tillbaka till klockan nio eller tio nästa morgon.”

De började skratta. Jag var tvungen att skratta med. När jag ser tillbaka verkar det heltokigt. Och det var det antagligen.

”Menar du att du gav upp till slut?” Neena torkade försiktigt bort tårarna på sina kinder.

”Nej, jag gav egentligen inte upp. Det är mer som att jag var uttröttad och beslutade mig för att åka till bensinstationen och få något att äta och fylla på mer bensin, för att sedan fortsätta. De hade en nattöppen restaurang. Jag körde till bensinstationen och bad om full tank. Jag kom ihåg att mannen som betjänade mig gav mig en konstig blick men jag brydde mig inte så mycket om det. Jag parkerade bilen och gick in i restaurangen. Det var mycket tyst. Det satt några äldre lastbilsförare vid disken. Jag tog plats i ett litet bås. Jag antar att jag vid det laget var ganska sinnesförvirrad. Jag måste ha sett ut som fan. Mitt ansikte slokade antagligen, mina ögon var rödsprängda och mina kinder randiga av tårar. Servitrisen kom över med en mugg kaffe och slängde ett öga på mig. Med en road och bekymrad blick frågade hon om jag var den som hade kört fram och tillbaka hela natten.”

De skrattade fortfarande. När jag sträckte mig efter min cigarett rynkade jag pannan åt dem men de skrattade bara ännu mer.

”Ja, ja skratta ni bara! En dag kommer det att vara er tur, då får ni se hur roligt det är.”

”Vad tror du oddset är att det någonsin skulle hända?” Danny såg på Neena.

Hon slängde upp armarna i luften och sa, ”en på miljonen, kanske.”

”För att göra en lång historia kort så berättade jag för servitrisen att min bil inte ville köra till bergen, den ville bara köra tillbaka till Calgary. Jag kunde knappt prata. Min mun var torr och mina läppar var domnade och jag var för trött för att bli generad.

Hon frågade vart jag var på väg. Utan att röra en min sa jag, ’på väg över en bergskant’. Hon bara stirrade på mig. Sedan, plötsligt, började hon skratta. Slutligen verkade hon kunna ta sig samman och lutade sig framåt. ’Du är lite tjockskallig du, är du inte? Jag ska ge dig frukost eftersom du antagligen kommer att vara kvar hos oss länge.’ Hon hällde i kaffe åt mig och gick tillbaka till köket. Jag förväntade mig att höra skratt från köket men jag hörde ingenting. Jag antar att hon inte berättade för någon.

Hon frågade aldrig varför jag tänkte köra över bergskanten men efter att ha växlat ytterligare några ord, lite gratis kaffe och gratis frukost, satte jag mig i bilen och körde hem.”

Vid det här laget skrattade båda så mycket att jag började bli sur, ursäktade mig och gick på toaletten. Jag var inte så arg på dem, bara lite (eller kanske mycket) generad.

Idag är den där bensinstationen stängd. Inget finns kvar, förutom en övergiven byggnad. Jag åker fortfarande dit ibland och undrar hur många andra, som jag, som stannat där.

Nå, jag är här idag och jag är glad för det. Vad gäller löftet om att allt skulle bli begripligt senare så är det sant. Men vad gäller att veta bättre så är jag fortfarande lite sur för det.

Till en mycket snäll och generös servitris vill jag säga: ”Tack!”

Efterlyst

*En skyddsängel.
Måste besitta ett otroligt,
Ofattbart och totalt
Obegripligt tålamod.
Skicka meritförteckning och tipskupong
Till Box 40081
Adresserat till Klaus.*

Kapitel sju

När jag kom tillbaka från toaletten hade Neena och Danny tagit sig samman men de flinade fortfarande. När jag satte mig frågade Danny om jag ville ha mer apelsinjuice.

”Det var inte meningen att skratta åt dig på det där sättet”, sa Neena.

”Du måste medge att den där delen om att vara tjockskallig var ganska rolig”, lade Danny till.

”Jag antar att du har rätt”, jag nickade instämmande.

”Så det är allt?” frågade hon.

”Nej, inte ens nära! Efter det här blir det riktigt knasigt.”

Danny satte sig på sin stol. ”Natten är fortfarande ung. Vi är klara när du är det!”

Dannys överläpp darrade igen ett ögonblick. Jag lutade mig mot Neena. ”Varför darrar Dannys läpp lite då och då?”

”Den darrar när han håller tillbaka något. Han är ingen vidare pokerspelare”, skrattade hon.

Under ett ögonblick funderade jag på vad Danny kunde hålla tillbaka. Ibland kändes hela situationen lite märklig. Jag tycker alltid om att hålla ögon och öron öppna för saker som inte riktigt stämmer. Det här var definitivt en sådan.

Jag tittade på klockan men den fungerade fortfarande inte. Jag kunde se fukten under glaset. Jag skulle till att fråga vad klockan var men bestämde mig för att låta bli. När allt kom omkring behövde jag inte vara någon annanstans.

”Låt oss se”, sa jag och tänkte på var jag hade slutat, ”jag hade hållit på och flyttat omkring i ungefär två år och klarat mig ganska bra i början, men mitt hjärta var inte med. Jag var fortfarande olycklig och jag hade tillbringat de senaste sex månaderna med att mest försöka hitta lycka, eller mer lycka. Vad man än kallar det, lycka eller mer lycka, spelar ingen roll för mig. Jag vet att vi har gått igenom det här flera gånger redan. Men det var så det var. Jag slutade flytta från hus till hus och ägnade all min tid åt att försöka hitta en lösning på mitt eviga problem. Men pengarna höll på att tryta och till slut gav jag tillfälligt upp och bestämde mig för att skaffa ett jobb. Det tog inte så lång tid att hitta ett värlönlönat jobb. Några dagar senare gjorde jag en bra affär med ett nytt hus som jag köpte och flyttade in i. Jag hade bestämt att jag kunde lika gärna leva som alla andra, vilket innebär att arbeta, betala räkningarna och spara lite för pensionen. Min son bodde med mig och jag tänkte att jag skulle bli en bättre förebild. Tanken på att gå igenom livet så här, väntande på slutet, var hemskt deprimerande men det var allt jag kunde se.

Efter ungefär fem månader på jobbet fick jag besked om att jag fått sparken. De sa att det var på grund av att det var dåligt med arbete och att de behövde skära ned, men det var inte den verkliga orsaken. De såg att jag var olycklig, jag kunde inte dölja det längre. Jag orkade inte längre le hela tiden och jag är säker på att de kom fram till att jag inte var lycklig med mitt arbete där.

Det kom som en chock. Jag var inte riktigt upprörd men samtidigt visste jag inte vad jag skulle göra härnäst. Jag satt hemma en vecka och gjorde inte mycket mer än att ta ut hunden på hans dagliga promenad. Jag hade lite pengar kvar men inte mycket och amorteringen var ganska hög. Det var inte ett stort hus men det låg i ett bra område. Det var lågkonjunktur och det fanns inte så många värlönlönade jobb där. Även om jag omgående skulle kunna hitta ett halvdant jobb så visste jag att jag inte skulle kunna behålla huset. Jag kommer ihåg att jag satt i parken och tittade på när min hund Rudy sprang runt och lekte med de andra hundarna, då något klickade. Av någon anledning bestämde jag mig för att jag kanske skulle ge lyckan en chans till. Jag tänkte att jag nog hade missat något i alla de böcker jag hade läst eller att jag inte följt instruktionerna på rätt sätt. Så snart Rudy och jag kommit hem från promenaden hoppade jag in bilen och åkte till biblioteket. På vägen dit var det en del av mig som tänkte att det var totalt slöseri med tid samtidigt som en annan del av mig som började leva upp med stor entusiasm. Jag insåg också att varje gång kastade mig själv in i arbetet med att upptäcka inre lycka så blev jag verkligen lycklig. Det var när jag efter ett tag inte kunde komma bortom den tillfälliga lyckan som jag blev verkligt deprimerad. Jag hade en mycket stark känsla att jag skulle lyckas den här gången. Jag kommer

ihåg att allt jag behövde göra var att hitta det där något som jag hade missat. Sedan skulle allt bli bra.”

”Himmel, hur länge håller det här på?” Danny avbröt mig.

”Det här är allt”, sa jag, ”det var här som allt började förändras.”

”Tack gode Gud, jag började bli deprimerad! Börjar vi närma oss tipset?”

”Nästan där. Hur som helst tog jag med mig en hel bunt böcker om allt jag kunde komma på; om meditation, andlighet, visualisering, tankekontroll, positivt tänkande, Kärlek och så vidare, till och med några böcker om pendling, vilket egentligen inte passade in. Men jag såg dem och bestämde mig för att ta med dem. Jag tillbringade veckor med att läsa, göra anteckningar och följa alla instruktioner så bra jag kunde. De enda avbrott jag hade var att ta något att äta eller att ta med Rudy till parken och att träna på allt som föreslogs i de olika böckerna.”

”Nådde du något resultat?” frågade Neena.

”Egentligen inte”, svarade jag, ”annat än själva ansträngningen vilket fick mig att må bra eller åtminstone bättre än vanligt. Jag förväntade mig i själva verket inte några resultat. Det var bara en drift att försöka igen som bubblade i mig. Ansträngningen gav mig en känsla av hopp och på många sätt kändes det tröstande. I själva verket var det skillnad mellan att hoppas på något och att förvänta sig att det skulle hända. Men det pratar vi mer om senare.

Så det var nu allt började förändras. Jag höll på att bli riktigt rastlös och bestämde mig för att jag behövde en paus. Jag ringde en av mina vänner för att kolla om han var hemma, tog med några öl och åkte över till honom.

Vid den här tidpunkten hade min kompis inte mycket bättre ekonomi än jag. Han arbetade inte och hade inte så mycket pengar. Han ägnade nästan all sin tid åt att titta på sport och åt att tippa. Han lyckades inte speciellt bra med tipset. Jag tittade på några av hans förlustkuponger. Sarkastiskt föreslog jag att han kunde lika gärna använda en dart för att välja vinnande lag. Han skrattade och sa att jag troligen hade rätt. Jag har alltid ansett att spel är att kasta bort en summa pengar med den fåfänga förhoppningen om att sedan få tillbaka dubbla summan. Det är inte så stor chans att det ska hända. Jag hade spelat lite poker i det förflutna men mest för att det var kul. Det mesta man kunde vinna eller förlora var fem eller tio dollar.

När jag tittade på min väns tipskuponger var det en tanke som slog mig. Jag hade just läst flera böcker om pendling och sett ett program på TV. Mannen pendlade efter mineraler och i programmet hjälpte han en gruvarbetare att hitta vissa mineralfickor i en gammal övergiven gruva. Det visade sig att de lyckades ganska bra. Pendlaren använde ett enkelt snöre med någon sorts vikt i ena änden. Det såg ut som om han använde en vänstersnurr för ja och en högersnurr för nej. Jag tänkte att snöret i själva verket inte var något annat än ett sätt för det undermedvetna att kommunicera med det medvetna.

Jag tittade på min vän och föreslog att man kanske skulle kunna använda sitt undermedvetna för att se in i framtiden och räkna ut vilka som skulle vinna. Han trodde att jag var tokig och sa att det inte fanns något sätt att förutsäga framtiden och han räknade upp tjugo skäl till att det inte skulle fungera. Det var ganska tydligt för mig att han var ännu mer tjockskallig än vad jag var.

Men ju mer jag tänkte på det desto mer gillade jag idén. När jag väl var hemma igen hade jag mer eller mindre förstått hur det skulle gå till. Jag räknade ut att allt jag behövde göra var att hitta ett sinnestillstånd där det medvetna och det omedvetna möts och arbetar ihop som en enhet, i stället för som separata delar. Det låter enkelt, även om det tog ett tag att räkna ut det. Det visade sig vara mycket enkelt, förutom att jag skulle få mer än vad jag hade bett om.”

”Vad är det som är så viktigt med det undermedvetna?” frågade Danny.

”Det undermedvetna verkar ha en enorm mängd tillgänglig information. Jag är också övertygad om att alla undermedvetna sinnen är förbundna med varandra som i ett gigantiskt nätverk, men det viktigaste av allt är att jag är övertygad om att det undermedvetna också är knutet till våra själar, den där större delen av oss själva.

Det tog ett tag innan jag kom på detaljerna och kunde göra en plan. Jag gick tillbaka till biblioteket och hämtade några fler böcker. Jag testade en vecka eller två med lite olika saker. I alla

fall tog jag all information som jag kunde hitta och blandade ihop allt, lite härifrån och lite därifrån. Slutsatsen var att jag behövde vara i ett mycket djupt meditativt tillstånd, eller en sorts trans. Det verkade finnas en slöja mellan det medvetna och det undermedvetna som jag skulle försöka komma igenom. Det största problemet var vad jag skulle fokusera på. Först försökte jag fokusera på tipsresultaten men det fick mig bara in i ett drömtillstånd och de resultat jag såg var inte rätt. Sedan försökte jag fokusera på mitt undermedvetna och då fick jag en del blandade resultat, men inte vad jag ville ha.

Jag ska bespara er detaljerna om allt det jag provade för att komma till min slutsats. Slutresultatet är att vi är mycket mer än våra medvetna och vårt undermedvetna sinnen. Jag kom till slutsatsen att jag behövde vara i kontakt med den totala delen - av vad det nu är jag är. Och snarare än att säga 'allt jag är' eller 'mitt större själv' bestämde jag mig för att använda ordet själv för att beskriva mitt totala själv.

Jag var övertygad om att kontakten med den här större delen av mig själv var nyckeln, och det fungerade. I själva verket fungerade det så bra att inom sex veckor hade jag vunnit över etthundratrettio gånger.”

”Hur mycket pengar pratar vi om?” avbröt Danny.

Jag tog en klunk. När jag tittade på Danny lyste dollartecknen i hans ögon.

”Den totala summan var strax under tvåtusen dollar eftersom jag bara satsade lite. Jag ville inte ta de få dollar jag hade och slänga bort dem. Jag räknade också ut att det var bäst att hålla en låg profil och så länge det fungerade kunde jag lika gärna ta det lugnt. Vid den tidpunkten var pengarna inte det primära. Jag kände att jag åstadkommit något som hela världen skulle säga var omöjligt. Jag kände bokstavligen att jag gick på moln.”

”Vad hände med lyckan?” frågade Neena.

”Jag antar att den stod på eftervärme ett tag”, svarade jag. ”Det är mycket lättare att vara olycklig om du gör det på en varm plats under ett palmträd och tittar på vågorna. Jag var inte där än, men det var en klar möjlighet. När jag nu ser tillbaka så var jag lycklig. Jag ägnade många timmar åt det här och samtidigt njöt jag enormt av det. Till och med idag kan jag ägna oräkneliga timmar åt att upptäcka saker som jag kan göra med min hjärna. Jag antar att man skulle kunna säga att jag hittat mitt kall. Men även om jag fortfarande njuter idag och det gör mig lycklig är det inte där lycka kommer ifrån, inte heller var det orsaken till att jag var olycklig. Men vi kommer snart till det.”

”Om du skulle vara deprimerad kunde du lika gärna ha det bra” observerade Danny.

”Något höll definitivt på att hända. Lycka började bubbla upp inifrån. Och det hade något att göra med hur jag använde mina tankar. Men vid den tidpunkten var det enda jag lade märke till att jag hade ro i sinnet.”

”Det låter vettigt”, sa Neena. ”Du behöver inre frid för att skapa lycka och glädje!”

”Jag håller med”, sa jag ”jag var så i gasen och just då brydde jag mig verkligen inte om något annat. Men också...”

”Bry dig inte om det nu!” avbröt Danny. ”jag behöver exakta instruktioner.”

Jag hade inte lagt märke till det förut men Danny hade en penna i handen och ett anteckningsblock framför sig. Hans ögon var stora som tefat och hans överläpp skälvde mer än någonsin.

”Det är antagligen bäst om jag först berättar resten av historien.”

”Jag skulle helst vilja höra resten”, sa Neena.

”Jag skulle helst vilja få instruktionerna nu, annars glömmer du antagligen bort det”, insköt Danny.

”Jag kanske glömmer”, skrattade jag, ”men jag är säker på att du påminner mig i så fall.”

Neena ryckte på axlarna, ”Det är du som väljer”.

Detta verkade bara för konstigt. Jag var inte säker på om Danny spelade ett spel eller om han var allvarlig. Det finns två typer av spelare. Den ena spelar med universum och den andra spelar bara med själva spelet. Den största skillnaden är att den som spelar med universum är mycket

nära den som ger och vet oftast i vilken riktning spelet är på väg, och arbetar i den riktningen. De vet också vem som har vilka kort. Övriga, som jag själv, spelar bara med i spelet. Jag hade varit säker på att Neena och Danny spelade med universum men nu verkade det som om det bara var Neena som gjorde det. Så Danny kanske spelade med i spelet, som jag. Ibland verkar universum ändra reglerna under spelets gång, eller åtminstone verkar det så för mig.

Det här var inte första gången som jag hade brottats med hur jag skulle göra, om jag skulle ta med instruktionerna i boken eller om jag över huvud taget skulle berätta om dem för någon. Det verkar som om jag åter befann mig vid ett vägval. Det verkade bara inte vettigt att universum lämnade ett så viktigt beslut till mig. Eller...?

Jag beslutade mig för att ge Danny instruktionerna, men jag tänkte att det vore bra att allra först ge honom en liten lektion. I ärlighetens namn var det mer för att hålla min egen rygg fri.

”OK, jag ska ge dig instruktionerna men jag vill att du ska veta att det här kan användas för en massa olika ändamål och om du bestämmer dig för att använda det för att tippa så vilar hela ansvaret på dina axlar, oavsett vad som händer. Om du ändå tänker spendera två dollar på tips är det OK. Då kan du lika gärna ge dig själv så bra odds som möjligt men om du tänker slänga bort hela hushållskassan på det här kan jag berätta direkt att du kommer att förlora, och jag ska förklara varför.”

”Jag går med på det, inga problem”, sa han, ivrig som ett barn som fått en ny leksak.

Jag tog en klunk av juicen och tänkte för mig själv att jag definitivt hade hört de där orden förut.

Drömmar

*Drömmar, åh ljuva drömmar
De säger
Om det går att drömma
Så går det att förverkliga.
Jag förstår det nu, helt klart...
Frågan är,
Kommer jag att komma ihåg?
När jag vaknar upp?*

Kapitel åtta

”Det första du måste förstå är behovsfaktorn. Det är så här. Om du spelar poker om dina sista tjugo dollar och du *måste* vinna kan du lika gärna slänga pengarna på bordet och gå, eftersom det kan vara mycket svårt att få det du behöver riktigt mycket. Bästa sättet att beskriva det är att säga att du måste ha distans till resultatet.”

Danny lade ner blocket och gav mig en förvånad blick ”Du verkade verkligen behöva pengarna. På vilket sätt är det annorlunda?”

”I själva verket var det så att vid den tidpunkten var jag på en plats i livet där jag inte brydde mig. Om jag vann, bra. Om jag inte vann, jaha det var det det! Jag kände också till behovsfaktorn, det var något jag hade lärt den hårda vägen många år tidigare. Det är verkligen en stor skillnad mellan att vilja ha något och att behöva något. Skillnaden är mycket enkel: när vi verkligen vill ha något tenderar vi att tänka på det och fundera ut olika sätt att få det. Men när vi kommer till den punkt då vi känner ett desperat behov är våra tankar inte så tydliga. I stället tänker vi på vad som kommer att hända om vi inte lyckas. Det är som att försöka titta i en riktning och gå eller köra åt andra hållet. Det fungerar inte. Tankarna fungerar på samma sätt. Vi behöver fokusera på vad vi vill åstadkomma och inte vad vi är rädda för ska hända om vi inte lyckas.”

”Jag måste alltså göra det för att det är kul, som en hobby!” sa Danny.

”Det är ett perfekt sätt att börja på. Då känner du ingen press och du kan bara fokusera på det du vill uppnå. Om du lägger ner en massa pengar så hänger du upp dig på resultatet men om du bara satsar två eller tre dollar spelar det ingen roll, speciellt om du skulle ha gjort det i alla fall.”

”Danny, är du säker på att du förstår vad Klaus säger?” frågade Neena tyst.

”Jag förstår, inga problem”, svarade han, ”och sen?”

”Sedan behöver du ett tyst ställe, en plats där du inte blir störd. Du måste ligga ner eller sitta i en bekväm stol. Jag föredrar att ligga ner eftersom jag då inte behöver vara rädd för att mitt huvud ska falla åt sidan. Det enda problemet med att ligga ner är att det kan krävas lite mer jobb att hålla sig vaken. Sedan måste du slappna av fullständigt och låta kroppen falla i sömn. Utan att hjärnan somnar! Bara ligg där och låt kroppen somna ända till den punkt där du inte längre kan känna kroppen eller höra något. Att stänga av hörseln är inte helt nödvändigt men det hjälper definitivt och kan innebära en stor skillnad.”

”Ska jag visualisera något så att min hjärna inte somnar?”

”Nej! Om du börjar visualisera så hamnar du i ett drömliknande tillstånd och från det tillståndet är det lätt att somna och om du då visualiserar är chansen stor att det du ser bara är fantasi.”

”Vad ska jag göra för att hålla hjärnan vaken?”

”Det är den svåra delen. Du behöver fokusera på din själ. Jag definierar din själ som den större delen av dig själv, eller hela du, allt som är du, vad du nu vill kalla det. Problemet är att du inte kan visualisera det. Det bästa sättet jag hittat hittills är att låtsas att jag lyssnar på min själ. Jag låtsas att jag försöker höra något som är långt borta och mycket svagt. Ta en stund och låtsas att du försöker höra vad som händer utanför den här baren.”

Danny blundade och var helt stilla. Jag lade märke till att han höll andan.

”Nej, håll inte andan. Gör det du gör med dina tankar men fortsätt andas.”

Danny öppnade ögonen. ”Jag tror jag förstår. Min hjärna var totalt fokuserad utan att jag gjorde något. I själva verket var det helt blankt.”

”Det är rätt men det svåraste är att hålla kvar fokus utan att tänka på något. Det är inte så svårt i några sekunder men sedan försöker hjärnan skapa tankar och bilder. Du ska inte hålla kvar tankarna, oavsett vad som än händer. Om du upptäcker att du har några tankar eller om du börjar engagera dig i tankebilderna måste du föra tillbaka ditt sinne till att fokusera på själen. Om du inte

klaras av det går du in i ett drömtillstånd och därifrån somnar du antagligen. En annan viktig sak är att fokusera men att göra det i ett avslappnat tillstånd. Om du anstränger dig är du inte avslappnad och du får huvudvärk. Du måste alltså vara avslappnad mentalt, fysiskt och emotionellt – och samtidigt fokuserad. Det låter svårt men är i själva verket helt naturligt.”

”Varför kan du bara inte visualisera resultatet i din hjärna?” frågade Neena.

”Jag skulle precis fråga om det.” sa Danny.

”Jag vet inte riktigt varför. Allt jag vet är att om du börjar visualisera i ett tidigt stadium så kommer det du ser, på något sätt, att vara från drömtillståndet, och det blir fel. Jag har inte alla svar men jag är övertygad om att du måste passera drömtillståndet om du vill nå den högre delen av ditt sinne. Det är nästan som en öppning på en stig; du kan gå åt vänster eller åt höger, där vänster är drömtillståndet och höger är ditt högre sinne. Först verkar det lättast att gå till vänster, vi gör det helt naturligt men bara för att vi har gjort det så många gånger. För de flesta av oss har vägen till det högre sinnet, eller själen, inte använts lika mycket. Det är som att följa en färdig fåra som tenderar att dra dig åt vänster.”

”Det låter vettigt. Jag tror att jag förstår. Men hur vet du att min själ kommer att hjälpa mig”, frågade Danny tvivlande.

”Det är en bra fråga, men jag har aldrig sett på det så. Jag är övertygad om att jag ska nå och bli den större delen av mig själv och att jag, när jag når det tillståndet, har alla tillgängliga resurser. Varför skulle du använda en gammal kalkylator när du har en mycket stor och snabb dator i garderoben? Om du måste fatta livsavgörande beslut, varför ska du använda det lilla medvetna sinnet när du har den här otroliga resursen till ditt förfogande?”

Tänk så här. Varje gång du försöker att fatta beslut försöker du på något sätt förutsäga framtiden, även om du fattar ett enkelt beslut som till exempel vilken tid du ska laga middag. När har alla kommit hem? Vilken tid? Hur lång tid tar det? Och så vidare. Det medvetna sinnet kan bara göra mycket små och långsamma beräkningar men den större delen av dig, ditt undermedvetna, har mer information och bär på alla minnen av allt du har sett, hört, luktat, känt eller upplevt. Den informationen kan alltså användas för att räkna ut saker mycket snabbt och mer korrekt än det medvetna sinnet. Exempelvis har det undermedvetna sinnet ett fotografiskt minne. Allt som du ser med dina ögon, även om du inte ser det medvetet, registreras i det undermedvetna och det mest fantastiska är att alla undermedvetna sinnen på något sätt är ihopkopplade. Det är som en dator som är kopplad till tusentals andra datorer och kan hämta all information som behövs, någonstans ifrån. Vetenskapen slåss än idag om det här men det är kunskap som har funnits i tusentals år. Sedan kommer det högre sinnet eller den del jag kallar min själ och den delen av mig lever bortom tid och fysiska begränsningar.”

Jag väntade ett ögonblick för att ge Danny en chans att ställa sin fråga, han vred och vände på sig som ett barn som behövde gå på toaletten. ”Varför skulle du fokusera på din själ när du säger att det undermedvetna har så mycket tillgänglig information?”

”Jag har inte alla svar men jag har läst många böcker och jag tycker om att läsa mellan rader. Ingen har sagt rent ut att de har prövat detta men jag tror att det är många som har gjort det och att många har försökt visualisera, och misslyckats. Jag är också övertygad om att många har försökt använda det undermedvetna och misslyckats. I ärlighetens namn kan jag bara gissa varför de där två sätten inte fungerar men om jag tillbringar all min tid åt att försöka ta reda på orsakerna skulle jag aldrig komma någonstans. Jag tror att vi är mer än bara ett medvetet och ett undermedvetet sinne. Jag tror att mycket få, om ens några, har försökt använda sin själ.”

”Varför tror du det?” frågade Neena.

”Jag har fler hypoteser än svar. Men det kan till stor del ha att göra med vidskeplighet och rädsla. Jag tror att det mest av allt handlar om rädsla eftersom min vän var rädd att försöka, även om han inte är på något sätt religiös. Han trodde att jag skulle bryta någon kosmisk lag. Det verkar som om det har varit en väl bevarad hemlighet som bara har getts vidare till några få mästare.”

”Varför tror du att de har hållit det hemligt?” frågade Neena.

”I själva verket är det en bra fråga, jag är själv lite orolig. Antagligen på grund av rädsla”, svarade jag.

”Vad skulle dessa mästare vara rädda för?” frågade hon.

Danny nickade som för att visa att han hade samma fråga.

”Antagligen mörker. Att ha kunskap behöver inte betyda att du är fri från rädsla och att ha kunskap behöver inte nödvändigtvis göra dig stark nog att möta allt du möter i livet.”

”Du verkar inte ha så mycket kunskap så hur kommer det sig att du är inte rädd att spela med något som har varit dolt i århundraden?” frågade Danny.

Jag skrattade åt hans fråga. ”Vad skulle universum kunna hota mig med? Jag har redan försökt ta mitt liv flera gånger. Det enda som återstår är odödlighet vilket bara skulle ge mig mer tid att skaffa mig fler problem. Nu har jag något som är tusen gånger mer kraftfullt än allt som är mörkt och negativt. Varför skulle en större del av dig vara upprörd för att du har kontakt med den? Det var inte det som de försökte dölja, utan vad du är kapabel att göra och åstadkomma när du tar kontakt med den större delen av dig själv. Jag har något mycket mer fascinerande än det här tipsspelandet.”

”Vad är det?” Danny lade ner pennan. Hans läpp skälvde påtagligt nu.

Jag log för mig själv ”Jag har sagt till dig att först lyssna till resten av historien men du insisterade. Så nu måste du vänta tills jag är klar med instruktionerna. Men först behöver jag få mer apelsinjuice och gå på toaletten. Sedan ska jag ge dig resten av de instruktioner som du så gärna vill ha.”

Jag log fortfarande för mig själv på vägen till toaletten. Jag tänkte på något som min vän John brukade säga till mig. ”Ha alltid ett ess i rockärmen. Du kanske aldrig använder det, men även om du inte skulle ha något känns det som om du har något...”

Rädsla

Rädslan för att försöka

Kommer i slutändan

Att fälla tårarna

Av Kärlek

"Jag hoppas jag har rätt den här gången..."

Kapitel nio

Toaletten var extremt liten. Den hade ett tvättfat och ett bås med en liten dörr. Jag gick in i båset och stängde dörren efter mig. Jag tänkte att jag kanske inte skulle ha nämnt tips och spel. Kanske skulle jag ha hållit det hemligt. Men å andra sidan finns det så många bra saker som kan göras. Jag hörde att toalettdörren öppnades och jag tyckte att jag hörde fotsteg. När dörren stängdes hörde jag vad som lät som en äldre mans röst.

Han sa, ”Var inte rädd för att berätta vad du vet. Låt mig ta hand om resten.”

”Javisst, och vem är du?” frågade jag sarkastiskt och tänkte att det kanske var Danny som försökte lura mig. Jag öppnade båsdörren och förväntade mig att se Danny, men det fanns ingen där. Jag lämnade snabbt toaletten och tittade igenom baren men där fanns ingen utom Danny, Neena och den gamle mannen vid bordet. Jag tänkte att den gamle mannen absolut inte skulle ha hunnit tillbaka till bordet så snabbt och han såg ut som om han inte hade rört sig. Danny och Neena stirrade på mig och undrade varför jag stod där. Jag gick tillbaka till min stol och satte mig ner.

”Var det någon som kom ut från toaletten medan jag var där inne?” De tittade båda på mig och sedan på varandra varefter de skakade på huvudena.

”Jag hoppas att det där i den gröna flaskan inte ger hallucinationer?” frågade jag.

”Inte mig”, Danny skakade på huvudet, ”hur är det med dig Neena?”

”Jag mår bra”, hon ryckte på axlarna.

”Det är antagligen whiskyn. Den som dricker whisky kan lätt råka ut för rosa elefanter. Vad såg du?” frågade Danny.

”Jag tyckte att jag hörde något, men det spelar ingen roll. Låt oss återgå till instruktionerna.”

”Strålande idé!” Danny plockade upp pennan.

”Nu när du gör övningen kan du komma till en punkt där du börjar höra saker, som ord eller musik eller bara ljud. Du kan också komma till en punkt då bilder tar form i din hjärna men du behöver inte låta det bekymra dig. Det bästa är att bara låta det hända utan att engagera dig. Det här är bara ekon i ditt sinne. Det är förresten också ett mycket bra tecken eftersom du är nära den plats du vill vara.”

Jag smuttade på min apelsinjuice så att Danny hann skriva ner allt.

”Vad är det för visioner och ljud du vill höra?” frågade Neena.

”Min teori är att sinnet, speciellt det undermedvetna, aldrig vilar. Jag trodde förut att det är vid den här punkten du kommer i kontakt med ditt undermedvetna men det viktiga är att fortsätta och tillåta dig själv att nå ännu djupare och bara behålla fokus på din själ, oavsett vad du ser eller hör.”

Danny såg upp från sina anteckningar. ”Hur vet jag när jag har nått min själ?”

”Det är en bra fråga. I själva verket når du dit gradvis. Det är något som växer för varje gång du övar. Men du kommer att veta när du är där. Ett tecken är att du känner dig mycket fridfull och du kan få en känsla av något större. Ditt sinne kommer också att vara mycket klart. Det är svårt att förklara men när du är där – det finns inte något som liknar det. Du kan också känna att du har mer kontakt med universum samtidigt som du är avgränsad från alla vardagsbekymmer. Det är det enda sätt jag kan beskriva det på. Jag är övertygad om att det är lite olika för var och en.”

Jag väntade ett ögonblick så att Danny fick en chans att komma ikapp med sina anteckningar. Tydligt skrev han ned vartenda ord.

”Hur kommer Danny att kunna veta tipsresultaten?”

”Det är den roliga delen. Vid den här tidpunkten har du några val att göra eftersom du kan göra många olika och fascinerande saker som jag ska berätta om senare men om du väljer att gå hela vägen och försöka räkna ut tipsresultaten så. Allt jag har berättat så här långt måste du följa exakt. Stigen är mycket smal och du måste hålla dig fokuserad.”

”Jag är klar!” Han log.

”OK. Det är nu du kan börja visualisera. Det jag tycker om att göra är att låtsas att jag går framåt i tiden och placerar mig själv vid affären i hörnan. Sedan föreställer jag mig att jag går in i affären, fram till speldisken och tittar direkt på resultatbladen. I början låtsades jag att jag befann mig på ett tåg och varje stad vi passerade representerade en dag framåt i tiden. När jag kom till rätt dag så stannade tåget, jag steg av och gick till ett tidningsstånd och tittade på resultaten i dagstidningen. Men jag kom på att jag ibland använde för mycket av min fantasi. Jag insåg senare att det berodde på att jag försökte göra tåget för verkligt, i stället för att bara ha upplevelsen av att vara på ett tåg.”

”Hur ska jag veta om det jag ser bara är fantasi?” frågade han.

”En del av det kommer att vara din fantasi; det finns inget sätt att komma förbi det. Det bästa sättet är att föreställa sig affären eller tåget, vilket du än väljer och föreställa dig dem ganska ytligt så att det inte blir din verklighet utan bara en form att mäta tid med. Men när du tittar på resultaten måste du visualisera mycket tydligt och använda din fantasi så lite som möjligt. Du bör inte göra det för länge. Jag har också lyckats mycket bra genom att helt enkelt be min själ att placera svaren i min hjärna på ett sådant sätt så att jag ser det som om jag tittade på en skärm där svaren står. Det är bara att försöka med olika saker och upptäcka vad som fungerar bäst för dig. Om svaren är felaktiga är det inte din själ som ger dig de felaktiga svaren, det är du som inte tar emot svaren på rätt sätt.”

”Hur lång tid tog det för dig att åstadkomma det här?” frågade Neena.

”Ungefär tio dagar.”

”Det är inte så illa”, sa Danny.

”Du måste komma ihåg att jag inte arbetade på den tiden utan ägnade nästan hela dagarna åt det här. Det finns också några småsaker som du behöver känna till. Alla svar du får kommer inte att vara rätt, av olika skäl. Framtiden är inte inristad i sten och den kan när som helst förändras. Jag försökte få information från mellan sex och tio olika matcher, jag tittade på svaren och jämförde med hur jag skulle ha tippat i vanliga fall. Därefter valde jag ut två eller tre matcher som jag spelade på. Ibland, om jag kände att det var en bra dag och informationen var tydlig, kunde jag spela på flera matcher, men bara om det kändes rätt. Jag satsade också bara några dollar och gjorde kombinationer. Låt oss säga att jag hade tio matcher. Jag kunde satsa tre eller fyra rader med tre eller fyra matcher på varje rad. Även om det blev fel skulle vinsterna ändå vara större än förlusterna.”

”Det verkar så enkelt, fastän jag förstår att det fordras en del arbete. Är det här allt?” frågade han.

”Det är allt”, svarade jag. ”Kanske en sak till. Var försiktig med vad som verkar vara nybörjartur!”

”Vad menar du?”

”Du kommer att märka det.”

”Hallå där, det är inte...”

”Jag förstår!” sa Neena och satte sig rakt upp på stolen. ”Åh Gud, det är... Jösses, jag höll nästan på att missa det! Förstår du inte Danny?”

”Stopp! Den som inte förstår är inte redo. Det ska aldrig uttalas.”

Hon satte handen för munnen och log. ”Jag ska hålla tyst.”

”Det är inte roligt!” Danny hoppade av stolen och tog upp sina anteckningar.

Jag log så mycket att jag nästan kunde känna hur mina läppar rörde öronen.

Han såg upp från anteckningarna och tittade på mig. ”Vem tror du att du är? Den som ger?”

Medan jag försökte kontrollera mitt flin tänkte jag för mig själv ’Jag är inte den som ger men jag vet när jag har flera kort på hand.’ När du spelar med universum på rätt sätt, vilket är med respekt, Kärlek och vänlighet, ger universum dig flera kort. Jag har hört sägas att när du får en full kortlek kan universum också låta dig ge några kort. Det är ett större ansvar än vad jag är intresserad av och jag föreställer mig att om en person ska få så många kort måste han eller hon

vara mycket dedikerad att förändra världen. Jag antar att någon som Moder Theresa kanske hade ett par kortlekar. Det är svårt att säga; allt jag säkert vet att du kan komma långt med tre eller fyra kort.

Inre barn

*Har du någonsin lagt märke till
Att i alla
Vuxna kroppar
Finns ett barn
Som sparkar för att komma
Ut?
Kanske ska vi släppa ut dem
Innan de river stället.*

Kapitel tio

Danny blev helt utom sig när Neena och jag höll på vår lilla hemlighet. Jag berättade att det fanns ganska många ledtrådar kvar. Det verkade lugna honom för ögonblicket. Det är egentligen ingen hemlighet utan mer som att den omformas av intellektet när du försöker beskriva det i ord. När den väl har blivit omformad har den inte längre samma innebörd. Vissa saker i universum kan inte uttryckas i ord. Om du gör det så förstörs informationen och till slut skulle du, på sätt och vis, dela med dig av något totalt värdelöst. Det största problemet är att när du försöker berätta något så skapar den som lyssnar en form och senare, när de ser informationen i rätt format, skapar de åter automatiskt en viss form och så är informationen förlorad.

Jag såg på Danny. ”Innan jag fortsätter borde jag antagligen nämna något som jag just kom på att jag glömt.”

”Det var en överraskning”, log Danny sarkastiskt.

”Det är i själva verket mycket viktigt, speciellt om du har svårt att hålla dig fokuserad på själen. Jag har läst massor av böcker om österländsk meditation genom åren och i många av dem nämns olika områden i hjärnan att meditera på, men ingen av dem har någonsin nämnt hjärnstammen. Det är ungefär så här. Jag tycker inte om att gå ner i en mörk källare, inte ens om lampan är på eftersom det ändå finns så många mörka platser där källarmonstret kan gömma sig. Jag har upptäckt att det bästa sättet att hantera en mörk källare är att placera ett ljus i det mörkaste hörnet. Hjärnan fungerar i stort sett på samma sätt.”

Av någon anledning tyckte Neena att det var mycket roligt.

”När du försöker fokusera på din själ så kan man säga att du använder det som vissa yogis kallar det högre sinnet. Men en del av hjärnan försöker väcka andra tankar. Det var något jag alltid kämpade med. Frågan var, vilken del av hjärnan var det som gjorde det? Jag studerade allt som nämndes i meditationsböckerna om sinnets olika delar. Jag gillar att söka efter udda företeelser, saker som inte riktigt passar in men som verkar vara helt normala, eller för normala.”

”Vad menar du?” frågade hon nyfiket.

”Titta på vad som har skrivits i österlandet av yogis eller mästare. Om du ställer en fråga till dem svarar de mycket kort, ändå skriver de tills solen går ned om du ger dem penna och papper. Ganska inkonsekvent, eller hur?”

”Tror du att det betyder något?” frågade Danny.

Jag nickade. ”Om det finns där betyder det något. Tänk på det faktum att fastän de är av olika ras och kommer från olika länder har de alla samma skrivmönster? Jag brukade fundera över det faktum att de skrev hundratals, och åter hundratals, sidor utan att i princip säga någonting. Det är inte bara det att de skrev allt gång på gång och att allt var likadant, det är bara vinkling och tillvägagångssätt som skiljer sig. Vi måste inse att de antagligen skriver i någon sorts kod och om de alla kan koden borde den inte vara så svår att knäcka. Det är fascinerande att någon kan skriva tio böcker och säga ingenting, eftersom de då måste skriva något mellan raderna. Jag letade alltså på platser där andra säger att det inte är någon idé att leta och jag gräver på platser de aldrig nämner.

När allt kommer omkring, om du har en skatt och du vill berätta om den för någon, utan att låta dem veta var den är, eller exakt hur de ska komma åt den (om de inte är villiga att följa dig) så måste du spinna ett riktigt nät.

Jag upptäckte alltså att problemet var att du måste stänga av nonsenspratet om du vill nå din själ eller den där större delen av dig själv. Du måste sluta kackla som en höna som just lagt ett ägg, och nyckeln till det är – just det som de verkar utesluta. Stäng av, och du är inne.”

Under en minut satt jag och var stolt över mig själv. Sedan insåg jag att jag var som en tupp på en stolpe, kluckande och skrytande för den närmsta hönan. Gissa om jag hatar när det händer.

”Du måste verkligen vara stolt över dig själv som har räknat ut allt det där”, sa Neena och tryckte försiktigt in taggen lite djupare.

”Jag har försökt meditera tidigare och haft problem med tankar som kommer smygande. Hur stänger jag av dem?” frågade Danny.

”Lätt som en plätt. Först slappnar du av så att du är helt lugn och sedan visualiserar du i en minut på en stråle av ljus som kommer från din själ och går rakt ned, från toppen av ditt huvud och fyller hela dig med ett mycket starkt ljus. Fortsätt inte visualisera på ljuset, håll det bara i bakhuvudet. Det är som om en snickare håller på att reparera taket. Du behöver inte stå där och titta på honom hela dagen, du bara vet att han är där. Utan alltför många ord behöver du bara lämna ljuset där utan att fokusera på det hela tiden. Det håller den här delen av hjärnan upptagen. Jag vet inte exakt vad den här delen av hjärnan ska göra men jag vet att det här fungerar och det är allt som betyder något just nu.”

”Danny, berätta för Klaus om källarmonstren!” Neena bytte ämne.

Han skakade på huvudet. Han såg rädd ut.

Neena lutade sig mot mig. ”Vi har en källare här men Danny vill inte gå ner där eftersom han tror att det finns ett monster där nere. Vill du titta efter?”

”Jag tror inte det; om Danny säger att det finns monster i källaren så räcker det för mig.”

Hon skrattade. ”Alla ni män är så lika! Ni låter mycket men när vargen kommer är ni borta.”

Jag bestämde mig för att låta det passera och inte låta mig föras in på ett sidospår, jag valde alltså att i stället tänka efter var jag slutat min historia.

Universums hemligheter

Nyckeln
Tanken, Tilliten

Låset
Handling, Kärlek

Dörren
Resultat, Glädje

Spelet
Kontinuerlighet.

Inte!

Kapitel elva

”Under de där sex veckorna började konstiga saker hända. Eftersom jag inte kunde förklara dem så antog jag att det bara var min medvetenhet som hade ökat och att jag började bli mer känslig för det som hände runt omkring mig. Jag ville verkligen inte konfrontera några av de saker som pågick så jag tänkte att det bästa skulle vara att bara ignorera dem. Det började långsamt. Först kände jag det som om jag var iakttagen, ni vet känslan. Det var som om någon stirrade på mig så jag började lämna lamporna på. Det nästa som började hända var också på kvällarna. Jag kunde sitta i vardagsrummet med min hund Rudy och ibland satte han sig rakt upp, med öronen pekande framåt medan han stirrade mot en plats mitt i rummet. Det var som om han tittade på något. Det här gjorde han många gånger under de nästföljande veckorna. Jag kunde aldrig se eller höra något men ibland kände jag definitivt att någon stirrade på mig. Det mest intressanta var att, om Rudy bestämde sig för att lämna vardagsrummet, så gick han runt det område han stirrat på, även om att gå rakt över skulle ha varit det naturliga.

Det nästa som började hända var att saker flyttades runt. Ibland kunde jag till exempel lägga något på en viss plats, kanske en kopp eller en bok och senare så var den någon annanstans. Jag försökte säga till mig själv att jag nog inte var så uppmärksam på vad jag gjorde men någonstans i bakhuvudet visste jag att det inte var så. Jag lever mycket enkelt och med mycket få saker, men de jag har är alltid på sin plats. En eftermiddag lade jag mig ner för att meditera och välja matcher att spela på men jag hade glömt att skruva upp värmen. När jag går ner i en mycket djup meditation så sjunker min kroppstemperatur en hel del. Jag hade redan börjat slappna av när jag kände att jag blivit kall. Jag ville inte gå upp och vara tvungen att börja om från början igen. Då hörde jag värmepannan slå på och tänkte att jag hade höjt termostaten. Jag fortsatte med meditationen. När jag var färdig var huset extremt varmt. Jag reste mig upp och gick till termostaten för att sänka den men upptäckte att jag aldrig höjt den. Den var inställd på strax under 22 grader men rumstemperaturen var 26 grader och medan jag tittade på termostaten hörde jag värmepannan slå av.

Under de följande sex veckorna hade jag flera märkliga drömmar. I två av dem kommer jag ihåg att jag talade med en ängel men jag kunde aldrig helt komma ihåg drömmen eller vad som sades. Jag hade också flera drömmar där jag slogs med svärd men jag kunde inte komma ihåg några detaljer. Vanligen skulle jag ha blivit fascinerad av den här typen av händelser men jag ville behålla fokus på ett riktigt tipsresultat.”

”Det är nu som saker och ting börjar vända”, sa jag. ”Under den sista veckan började jag få svårt att se resultaten. Jag kunde se sidan men jag hade svårt att se de verkliga siffrorna. Det var nästan som om någon satte tummen över svaren. När jag flyttade uppmärksamheten från ett område till ett annat på resultatbladet var det en mörk skugga som följde med. Jag lyckades fortfarande men det tog jättelång tid och mycket koncentration. Jag tänkte att det kanske bara var mina egna tvivel som störde, vilket inte var ovanligt. Varje dag blev det svårare och svårare och varje dag ansträngde jag mig mer och mer. Jag tänkte inte låta ett litet problem som det här förstöra det jag ville åstadkomma. Jag tänkte att jag kanske hade blivit lat under de senaste veckorna och inte gick tillräckligt djupt i min meditation. Varje gång jag mediterade ansträngde jag mig verkligen för att gå djupare. Under den här tiden köpte jag ett par hörselskydd, av den typ som byggnadsarbetare använder när de jobbar med bullriga maskiner. Hörselskydden hjälpte mig att koncentrera mig. Jag hade också köpt en sovmask för ögonen. Med hjälp av ögonmasken och hörselskydden kunde jag gå mycket djupare utan att bli störd. Jag använder dem fortfarande eftersom jag slipper bli störd om någon slår i en dörr eller tappar något på golvet.”

”Den 6:e november”, jag tog ett bloss på cigaretten, ”det var den dagen det brakade loss.

Jag är inte blind. Jag visste att det skulle komma men jag förväntade mig inte det här.”

Jag kunde se på Dannys ansikte att han började bli nervös.

”Vet du vad, jag kom precis ihåg något som jag glömt berätta! Det är en stor pusselbit. Jag tror att det är en av de viktigaste bitarna.”

”Är du tokig?” sa Danny. ”Tänker du bara släppa oss här – i ovisshet.”

Hon skrattade. ”Ge honom bara ett glas till av den där goda drycken. Den kommer att få hans läppar att röra sig.”

”Ge mig bara en minut, det här är riktigt viktigt”, sa jag, väl medveten om att Danny var irriterad, troligen eftersom han trodde att det här hade något att göra med tipset och att det antagligen innebar att han inte skulle få möjlighet att testa.

Han reste sig upp och tog ett glas, hällde i lite is, tog flaskan och fyllde glaset.

Neena skrattade.

Han satte ner glaset framför mig och ställde den öppna flaskan bredvid.

”Där får du! Nu vill vi se dina läppar röra sig!” Han satte sig på sin stol igen.

Jag tänkte för mig själv, ’jag vet inte vilket spel universum spelar nu men jag kan räkna ut det innan den här natten är slut’. Jag slängde en blick över axeln för att se om den gamle mannen satt kvar vid bordet. Det gjorde han. Han hade inte rört sig en millimeter, ingen hade heller försökt servera honom något. Det var mycket konstigt. Jag övervägde om jag skulle säga något men bestämde mig för att det kanske vore bäst att låta bli och bara se vad som hände.

Jag vände mig mot Neena. ”Ungefär tre veckor efter det att jag först hade lyckats vinna på tipset räknade jag ut att det kanske skulle vara bra om jag försökte färdas in i framtiden och se vad mitt framtida jag gör. Jag tänkte att om jag kan färdas in i framtiden för att se tipsresultaten skulle jag också kunna se hur mitt liv skulle bli. Det tog tre eller fyra försök. Jag kommer inte ihåg exakt men jag lyckades i alla fall.

Jag upptäckte att när jag försöker se in i framtiden kan det ta en stund för bilden i min hjärna att utformas helt. Det jag först såg verkade vara mig själv sittande i en trädgårdsstol framför en eldstad. Därefter såg jag gräs och träd och flera andra saker. Först trodde jag att han kanske satt i skogen. Men sedan visade sig ett sommarhus eller en stuga, tjugo till trettio meter bakom honom. Jag såg direkt på mitt framtida själv när jag märkte att han stirrade på mig, samtidigt såg jag att en ängel satt i en annan trädgårdsstol bredvid honom. Jag försökte göra min vision tydligare genom att ta bort allt som möjligtvis kom från min fantasi. Samtidigt som jag försökte göra min syn klarare pekade mitt framtida jag på mig, tittade på ängeln och sedan tillbaka på mig och sa. ’Jag fattar inte att han äntligen klarade av det!’ De började båda skratta högt.

Av någon anledning kunde jag inte hålla mig kvar där utan drogs omedelbart tillbaka till vaket tillstånd. Jag satte mig upp i sängen och funderade ett tag. Jag bestämde mig för att jag inbillat mig alltihop eller åtminstone en del av det. Jag bestämde också att jag skulle försöka igen, men jag fick aldrig chansen.”

Jokerkortet

Jag kallar det för Jokerkortet. Det är därför jag aldrig har velat spela spelet. Jag kom underfund med spelet när jag fortfarande var ganska ung och det var vid ungefär samma tidpunkt som jag insåg att jag hade ett jokerkort. Det kan bli ett riktigt problem, speciellt om du inte förstår det. Jag har sett massor av människor ha det här kortet och jag har sett vilka problem det kan förorsaka. Ett av de största problemen med kortet är att du inte har något val. Om du får ett sådant kort av universum så är det så. Det går inte att slänga, du kan inte springa och gömma dig, du kan inte kämpa emot det. Jag är övertygad om att det finns ett val men det görs av vårt högre jag och när beslutet är fattat, är det klart. Kortet innebär olika saker för olika människor men vanligen är det kortet som spelar dig, det är inte du som spelar kortet. Du undrar antagligen vad kortet gör? Om du har ett av de här korten, blir du på ett eller annat sätt dirigerad att göra något i det här livet, något som gör skillnad. Tyvärr kan jag inte säga mer än så.

För många år sedan gick jag till en person, som har fått många gåvor, och bad om hjälp. Jag frågade henne. 'Vad är det för fel på mitt liv? Jag försöker gå i en viss riktning och det verkar som om universum försöker slänga mig i en annan riktning. Hur kan jag bekämpa det här?' Hon sa 'du har ett kort, och du vet det, men du har bestämt dig för att slåss mot det, och du kommer att förlora! Jag kan inte göra något för dig.' Jag var rasande och svarade 'jag kommer att slåss till slutet, jag ska stå kvar och jag ska vinna.' När jag gick därifrån hörde jag henne säga, 'du kommer att förlora'.

Du undrar troligen varför någon skulle vilja slåss mot det här kortet. För att vara riktigt ärlig är det mycket få människor, som har det här kortet, som inte slåss mot det. Varför? Troligen för att det här kortet leder dig nedför vad som verkar vara en helt ologisk väg och du blir knuffad i riktningar som inte alls verkar vettiga. Kortet är ingen karta; allt du ser är ett steg. Din tillit testas till absoluta gränsen, och bortom. Varför? Det skulle ta för lång tid att förklara, jag är inte heller säker på att min teori är rätt. Jag kan ge dig en ledtråd: När du har slutat läsa den här boken kan du se hur allt har utvecklats och du kommer lätt att förstå att den här boken är mitt kort och att spelet inte är över.

Hur vet du om du har ett av de här korten? Här är flera ledtrådar.

Först: Du kanske känner att du på något sätt skulle göra något nyttigare med ditt liv eller att det finns något som är viktigare för dig än att bara leva dag för dag men du har ingen aning om vad det är.

För det andra: Du kan ha en känsla av att något är brädsakande, något måste göras men du har ingen aning om vad som ska göras.

För det tredje: På något sätt blir du knuffad i olika riktningar och om du försöker gå i en annan riktning verkar det som om hela helvetet brakar lös.

För det fjärde: Du kanske känner att du hela tiden söker efter, eller längtar efter något, men är inte säker på vad det är.

Ta en minut och bli helt stilla. Tänk efter. Har du ett av de här korten?

Du kan bespara dig själv vandan att försöka kämpa emot.

Har varit där, har gjort det, tyckte inte om det.

PS Kortet kan ha en tidsfördröjning. Med andra ord, det kanske inte är aktiverat än, men effekterna av kortet kan ändå kännas för personer som har det.

Givaren

Spelarna

Författarna

Läsarna

Är alla med i samma spel.

Kapitel tolv

”Innan jag berättar resten”, sa jag, ”måste ni förstå att den 6:e november vändes mitt liv upp och ner. Även om jag kommer ihåg praktiskt taget allt, kanske jag inte berättar allt i exakt den ordning de inträffade.”

”Håller han på och förhalar, eller...? frågade Danny Neena.

”Han förhalar, helt klart!” sa hon.

”Nej, egentligen inte”, svarade jag. ”Jag försöker bara få med alla delar. Jag vill inte att det ska bli några missförstånd.”

De satt tyst och stirrade på mig. Det såg nästan ut som om de försökte få mig att känna mig skyldig. Precis som om det skulle fungera? Jag kände en konstig rysning smyga upp för ryggraden och ut genom toppen av huvudet. Jag fick en märklig förnimmelse att jag kanske utmanade lyckan.

”Vanligen går jag till affären ganska tidigt på morgonen för att hämta resultaten och listan över vilka som ska spela under dagen. Men den här morgonen hade jag försovit mig efter en mycket orolig natt. Dessutom kände jag inte riktigt för det, den här dagen. Det var något som var fel. Efter lunch gick jag ut med Rudy och på väg tillbaka från parken stannade vi till vid affären och hämtade informationen. Jag hade fortfarande gott om tid eftersom tipset inte behöver vara inlämnat före fem eller sex på eftermiddagen. Att gå in i en djup meditation direkt efter en lång promenad verkar fungera riktigt bra så när vi kom hem gick jag in i sovrummet och lade mig ner. Jag hade spellistan i ena handen så att jag kunde titta på den precis innan jag blundade och en penna och ett block till höger om mig så att jag kunde skriva ned resultaten utan att behöva gå upp. Jag hade ögonmask och hörselskydd på mig, så det var liten risk att jag skulle bli störd. Där var jag alltså på min säng medan jag långsamt slappnade av, jag gick djupare och djupare. På grund av den svårighet jag haft de senaste två veckorna tog hela processen minst två timmar. Jag höll just på att komma till den punkt där min kropp börjar bli avdomnad när jag hörde något, det lät som om någon harklade sig. Jag tänkte att det måste vara Rudy och fortsatte. Ett par minuter senare hördes en duns under sängen. Höga ljud, som det här, brukar vanligen föra mig tillbaka till mitt normala vakna tillstånd, vilket innebär att jag måste börja om igen. Den här gången tänkte jag att det kanske var madrastödet som knakade. Ibland, om jag har svårt att slappna av eller komma igång, så hjälper det mig att räkna bakåt från 100. Jag började långsamt räkna bakåt från 100 och efter ett par minuter kunde jag svära på att någon räknade tillsammans med mig. Jag kunde nästan höra vad som verkade vara en svag röst som räknade exakt samtidigt med mig. Jag tänkte att det kanske var inbillning och bestämde mig för att hoppa över räknandet och bara ligga där, tills min kropp somnade. Jag var precis på gränsen och vid den punkt där alla fysiska upplevelser och hörseln försvinner när något slog till sängen, hårt nog för att skaka till den. Jag trodde att någon av mina vänner kommit och skakade sängen för att väcka mig. Jag lyfte på ögonmasken och öppnade ögonen. Det jag såg var ingen av mina vänner. I själva verket kunde jag inte tro mina ögon. Mitt hjärta slog så hårt att jag trodde att mitt bröst skulle brista.

Jag låg ansikte mot ansikte med en ängel, en stor ängel, minst tre meter hög. Han borstade av sig och sa ungefär så här, ’Hej där! Dammar du aldrig under sängen? Du har enorma dammproblem kompis.’ Jag hade fortfarande på mig hörselskydden och kunde inte höra någon röst men jag hörde vad han sa, inuti mitt huvud, högt och tydligt.”

Jag tog en paus för att ta en cigarett ur paketet. Neena och Danny såg alldeles stela ut. Jag såg att Danny trodde att ängeln skulle riva sönder mig. Jag tänkte min cigarett.

”Det är inte den sorts språk jag förväntar mig att höra från en ängel”, sa jag. Min kropp var stel men mitt hjärta och min hjärna hade en hastighet på över en miljard i timmen. Jag vet inte hur länge vi båda stirrade på varandra. Han log, men jag tror inte att jag gjorde det. Tankarna rusade genom huvudet på mig. Jag tänkte att ’det här kan inte vara sant’. Kanske är han här för

att skälla på mig, kanske för att jag inte ska använda det här för att vinna på spel. Kanske har universum förlorat tålamodet med mig. Hela min kropp började skaka. Jag har varit rädd tidigare, men aldrig så rädd. Jag tänkte att jag kanske kunde hoppa ut genom fönstret men insåg att det inte skulle fungera. Han var för nära dörren för att jag skulle kunna komma förbi honom. Jag kunde höra en del av mig skrika. Du måste komma ut härifrån, stick iväg, ut härifrån! Spela med, sa jag till mig själv, spela bara med. Jag kan snacka mig ur det här. Säg bara hej och spela lugn.

På något sätt lyckades jag få ut ett ord ur munnen, 'Hej'.

Han lutade sig fram mot mig. 'Nå, det var som sjutton. Han pratar. Jösses. Slappna av. Du tappar ögonen om du stirrar så där.' Precis när jag började känna mig tillrätta i situationen skrek han, 'Bu! Något i mig brast.'

Deras ansikten var alldeles stela.

"Ängeln log. 'Så där ja, nu när du andas igen, varför sätter vi oss inte ner och pratar lite?'

Då fick jag nog. Jag blev tokig, hoppade upp och slängde mig på honom. Om jag inte kunde snacka mig ur det här så skulle jag slåss. Jag gick rakt igenom honom, in i väggen, på huvudet."

Jag avbröt mig för att ta en klunk whisky och dra ett par bloss. Till och med nu, när jag pratade om det, så började mitt hjärta slå snabbare.

Danny skakade på huvudet, "Är du tokig, du försökte hoppa på en ängel?"

Neena började skratta. Danny och jag kunde inte göra annat än att instämma.

Ett träd ner

Jag kommer ihåg en tid när jag var mindre, yngre, snabbare och mitt svärd var raskt.

En av mina favoritlekar var att slåss med svärd, mot träden.

Du kanske tänker att träd inte kan vara speciellt tuffa motståndare men det är de. Det handlar bara om att välja rätt träd.

I varje skog finns det minst ett halvt dussin träd som är med på leken. Det är här det blir svårt. Vissa träd tycker om extremt flexibla svärd och du måste vara försiktig med hur mycket styrka du använder så att de inte slår tillbaka med dubbla hastigheten.

Å andra sidan är det inte lika smärtsamt att bli stucken med ett flexibelt svärd som med hårda, stela svärd. Med de där hårda, stela svärderna knäcks ditt svärd, mitt i stridens betta. Sedan är du fast. Det enda du kan göra är att springa och hoppas att något annat träd ger dig sitt svärd. Det vill säga om du inte redan stapplar omkring med ett svärd i ryggen.

Än idag kan jag komma ihåg mina stridsrop när jag gick i skogen.

Och jag hör ropet, "Kom an gamling, vi utmanar dig!"

När mitt hjärta vaknar och adrenalinet pumpar rör jag mig snabbt.

Men det är bara tystnad när jag kramar dem och ger min Kärlek.

Ja, många gånger har jag blivit stucken när jag har gjort så här. Ärren bär jag med stolthet och ära.

Utmana mig och jag svär vid mitt liv:

Jag Kommer Att Krama Kärleken Ur Dina Porer!

Med Kärlek till mina vänner, träden.

Kapitel tretton ”Mitt lyckotal”

”Jag har aldrig hört talas om någon som försökt slåss med en ängel. Om du tyckte att du hade problem, varför göra det värre?” Danny skakade på huvudet medan han torkade tårarna.

Jag skakade på axlarna. ”Jag har ingen aning om vad som flög i mig, annat än att jag var livrädd. Jag kommer ihåg när han lutade sig framåt och ropade ’Bul’, vilket jag hörde högt och tydligt, även om jag hade hörselskydden på mig. Det bara brast.”

”Vad hände sedan?” frågade Neena.

”Jag slog i väggen med huvudet först och det är allt jag kommer ihåg. Jag måste ha blivit knockad. När jag kom till sans satt jag framåtlutad i fåtöljen i vardagsrummet. Han satt på soffan. När jag åter kunde fokusera insåg jag att jag kunde se rakt igenom honom. När jag rörde vid pannan blev jag förvånad över att det inte fanns någon bula, inte ens en öm punkt eller huvudvärk. Det kändes som om jag tagit en lång tupplur. Men det var ett avdomnat lugn, min hjärna var tyst och min kropp avslappnad. Jag tvivlade inte på att mitt huvud hade slagit i väggen eftersom det blir ett obeskrivligt ljud när ditt huvud träffar något hårt, ett ljud som du hör precis innan du slocknar. Jag kommer ihåg att jag tittade på klockan. Den var nästan halv sju. Jag är säker på att klockan bara var ungefär halv tre när jag lade mig på sängen för att jobba med tipset.

Jag tittade på ängeln och frågade. ’Vem är du?’

’Det är ganska tydligt, eller hur?’

Jag stirrade på honom. Min hjärna var för avtrubbad för att kunna hantera det. En tanke om att jag kanske drömde dök upp.

’Låt mig ge dig en ledtråd’, log han och av någon konstig anledning så kändes leendet välbekant. ’Vingar. Ser du?’ han spred ut vingarna så att jag kunde se bättre. ’Och titta, fjädrar! Och titta, jag kan lysa och jag kan få lamporna att tändas och släckas.’ Jag hade inte ens lagt märke till att lamporna var tända. Jag bara satt där och stirrade på honom.

’Vänta! Gissa inte ännu. Se här är en halo, det finns mer! Jag kan flyta; jag kan göra mig själv pytteliten och jättestor. OK, du får tre gissningar!’

Mitt huvud och min kropp rörde sig i ultrarapid. Han bara satt där medan jag försökte samla mina tankar. Han såg så välbekant ut. Slutligen frågade jag varför jag det kändes om jag kände honom. När jag ställde frågan insåg jag att jag talade i ultrarapid.

’Ha! Huvudet på spiken! Eller i ditt fall, kan vi säga huvudet i väggen’, skrattade han.

Ett ljus tändes i mitt huvud. Under bråkdelen av en sekund var det något som slog mig, även om det inte verkade vettigt.

Jag pekade på honom, ’Sneaky.’

’Den som sa att det inte lönar sig att slå huvudet i väggen har tydligen aldrig träffat dig. Här pratar vi om geninivå min vän.’

Jag fick ingen tid att svara eftersom det ögonblickligen öppnades en port i min hjärna. Mitt huvud snurrade och minnen strömmade in som om någon laddade ner en hel livstid. Det var knappt jag hann ut på toaletten innan jag kräktes. Jag vet inte hur länge jag var där men när jag kom ut var ängeln borta, vilket troligtvis var lika bra eftersom mitt huvud stod i brand. Inom ett par minuter var jag i sängen och helt borta.”

”Varför blev du tvungen att kräkas när alla minnen kom upp i huvudet på dig?” frågade Danny.

”Den frågan är ännu inte besvarad. Kanske du kan berätta det för mig när historien är slut.”

”Så vem eller vad är Sneaky?” frågade Neena.

”Sneaky är ängelns namn. Låt oss bara kalla honom det, för ögonblicket. Mot slutet av historien förstår du vad som händer.”

”Om du aldrig hade sett ängeln tidigare, hur visste du vad han hette?” frågade Danny.

”Dessutom, vad är Sneaky (*ungefär Smygis*) för namn?”

De skrattade. Det var OK tänkte jag, eftersom det kommer att uppta hela deras tankeförmåga att få ihop alla bitar och försöka göra något vettigt av det, utan att bli tokiga på kuppen.

”Vad namnet beträffar förklarar det sig själv när jag berättar resten. Å andra sidan är inget vad det ser ut att vara. Vad din andra fråga beträffar finns det inget sätt att ärligt svara förrän jag avslutat berättelsen, förutsatt att det verkligen finns ett svar.”

”Det finns alltid ett svar”, sa Danny.

Jag skakade på huvudet. ”Du får tro det så länge du vill men i den här världen är inget vad det ser ut att vara, inte ens nästan.”

”För mig verkar det helt klart att du antingen har tagit dig vatten över huvudet eller så har du massor av problem”, anmärkte hon.

”Jag slår vad om att det är båda!” Danny skrattade.

Jag drog ett bloss. ”Vi får se. Ibland blir jag rädd men det hindrar mig inte. Åtminstone inte så länge.”

Till salu

*En Skyddsängel,
Vrickad humor,
I befintligt skick, Ingen garanti, Ingen återbäring
Skicka check eller betalningsorder till...*

Kapitel fjorton

Danny stängde sitt anteckningsblock. ”Jag antar att det inte finns någon anledning att spara de här anteckningarna.” Han suckade djupt av besvikelse.

”Varför säger du det?”

”Det är ju ganska uppenbart, eller hur?” sa han. ”Sade inte den här ängeln att du inte kunde göra det här?”

”Nej, och jag har inte berättat hela historien än.”

”Varför kom då ängeln och hälsade på dig?” frågade Neena.

”Vänta bara, vi kommer till det. Vem sa förresten att han var en ängel?”

”Du sa att han var det”, utbrast Danny.

”Nej, det gjorde jag inte. Jag sa att han såg ut som en ängel. Kommer ni ihåg vad jag sa om att saker verkade vara för perfekta? Jag har aldrig sett en ängel. Men om jag gör det förväntar jag mig inte att han ska se ut som en stjärna i en Hollywood-film.”

Danny verkade lite lättad, men också lite förvirrad.

”Om han inte var en ängel, så vad var han?” frågade Neena.

”Jag sa inte att han inte var en ängel”, svarade jag. ”Du vet att om du vill förstå universum och dess hemligheter kan du inte gissa eftersom du bara blir förvirrad. Du tar alla fakta och håller fast vid dem som nya delar i ett pussel och väntar tills alla bitar faller på plats. Att förstå universum är mer som en jakt än ett gissningsspel. Du jagar efter delarna, du gissar inte vad de kan vara. Ibland måste du ta isär det du vet, så att du kan se delarna var för sig och sedan para ihop dem igen för att se hela bilden. På det sättet gissar du inte utan ser en större del av sanningen, en del i taget.”

”Hmm, hur ska vi dela upp allt som du har berättat så här långt?” frågade Neena.

”Låt oss bryta isär det”, svarade jag. ”Först har vi nedstämdhet, vi har behov, vi har framgång, vi har rädsla, misslyckande, begrundande, framtid; vi har vad som verkar vara en ängel och så vidare. Nu tittar vi på varje bit.”

Jag avbröt mig och väntade på att de skulle tänka på vad jag sagt.

”Den enda bild jag kan se är den du berättade för oss, inget mer”, sa Danny. ”Utan att gissa finns det inget mer.”

Jag tittade på Neena men hon skakade på huvudet.

”Problemet är att du inte lägger till huvudbitarna”, sa jag.

”Vad är huvudbitarna?” frågade Danny.

”Som allt annat i universum är allt en skugga av sin motsats, inget mer. Eller ett flygplan är inte ett flygplan utan himlen. Sanningen ändras och expanderar alltid. Det är därför det inte finns något sådant som sanning.”

”Jag förstår fortfarande inte”, Danny ryckte på axlarna.

”Allt är bara en skugga av sin motsats. Så ta den bit vi kallar för olycklig, eller nedstämd, och dela upp den i sin motsats. Nu har du två bitar, nedstämdhet och...”

”Glädje”, sa hon ”och behov är förverkligande. Nu ser jag att hela bilden har vuxit.”

”Jag förstår fortfarande inte”, Danny lät frustrerad.

Hon tittade på mig, ”Får jag?”

”Varsågod.” Jag var förvånad över att hon fattat så snabbt.

”Danny, så här är det. Alla bitarna tillhör *en* bild, men det är en bild som saknar slut och början. Allt hänger ihop hela tiden, men det finns vissa regler, om det exempelvis finns en bit så finns någonstans också dess motsats. Den kan vara större eller mindre, det vet vi inte ännu, men vi vet att den finns där, någonstans.

Han såg förvirrad ut i sina försök att förstå det hon sa.

”Låt mig förklara på det här sättet. För några minuter sedan sa du att av någon anledning tilläts du inte använda de här meditationerna för att vinna på tipset och att du någonstans hade

bestämt, i ditt sinne, att det i själva verket var en pusselbit. I själva verket var det en uppfunnen bit. Du uppfann den och placerade den i din bild. Om jag inte hade sagt något skulle den här biten ha blivit en del av din verklighet. Med andra ord skiljer sig den bild du målar från den bild jag målar, även om vi började med exakt samma antal bitar och samma typ av bitar. Du har målat en bild med de bitar som var verkliga för dig, och det skulle ha blivit din sanning. Men å andra sidan är bilden som jag målar sann för mig. På samma sätt är det sanningen. Den verkliga frågan återstår alltså: vilket är sant och hur kan en person komma så nära sanningen som möjligt?”

”Jag tror jag förstår. Det du säger är ändå fortfarande lite luddigt för mig”, sa han.

”Det är OK, låt det vara så. I själva verket vill du att det ska vara lite luddigt. På det sättet skapar du inte någon ny historia utifrån en berättelse.”

”Jag hade arbetat på det här i många år. Jag försökte förstå universum och hur universum fungerar. Men det fanns ett grundläggande problem med att det finns saker som sinnet inte kan hantera. Att exempelvis försöka förstå tiden eller tidsbegreppet. De säger att allt i själva verket sker samtidigt och att det inte finns någon linjär tid. Det är en sak att säga det, en helt annan sak att förstå det. Mycket få människor förstår det. Det är som Einsteins relativitetsteori. Många människor har läst om den och förstår inte och det finns människor som har läst och tror att de förstår. Men du inser, från deras forskning, att de inte har förstått vad Einstein försökte säga. Det handlar inte om att vara smart, inte alls. Människor har blivit lärda att du måste vara otroligt smart om du ska förstå komplicerade saker, men det är inte sant. Jag är ju uppenbarligen ett bevis på det.”

Det fick Danny att skratta till.

”Så på vilket sätt är det här en hjälp?” frågade Neena.

”Ge mig en minut till så ska jag förklara. Ibland är det svårt för mig att formulera saker i ord”, sa jag. ”Kanske låter det här vettigt i dina öron. För flera år sedan försökte jag förstå vissa saker och min hjärna kunde inte hantera de här teorierna, inte heller kunde jag placera dem i ett riktigt ramverk. Ungefär vid den tiden kom datorerna ut på marknaden och jag pratade med en försäljare som sa att datorn inte var lika viktig som programmen, eftersom en dator som inte har några program inte är något annat än en stor brevprens. Då tändes ett litet ljus i huvudet på mig. Det är inte det att jag är för korkad, det är bara det att min hjärna saknar det program som behövs för att förstå vissa saker.”

”Så det är vad det här är, ett program?” frågade hon.

”Ja.”

”Låter ganska enkelt för ett program”, sa Danny.

”Jag håller med men hjärnprogram är inte samma sak som dataprogram. Hjärnan är över tusen gånger mer komplicerad än en dator och det gör att programmen kan vara extremt enkla. Saker är lite tvärtom, men idén bakom är densamma.”

”OK, dra igenom det en gång till.”

”Ta alla informationsbitar du har och dela sedan upp dem. Dela dem i två eller tre bitar. Orsaken till att jag säger två eller tre bitar är att inte alla saker består enbart av positivt och negativt. Vissa saker och vissa kunskapsbitar har också en neutral aspekt. Sätt sedan ihop bitarna igen där de verkar passa bäst men skapa inte, eller hitta på, eller gissa på några andra bitar. Framför allt låter du dem vara något luddiga. Med andra ord, ta vissa informationsbitar, acceptera dem inte helt men avvisa dem inte heller helt. Låt dem bara hänga med ett tag. Ibland åker bitarna iväg till den ena sidan av sig själva. Om de inte passar, lämnar du dem bara där. Antingen är de falsk information som du kan kassera eller så kan du senare hitta en bit som kopplar ihop den här biten med resterande bitar. Låt mig ge ett exempel på hur du sätter ihop bitarna. Vi har framtid, ängel och att vinna. Två bitar passar ihop och en bit hamnar vid sidan om. Naturligtvis pratar jag om den här historien.”

Danny tänkte en stund. Jag tittade på Neena men jag visste redan att hon kunde svaret.

”OK”, sa Danny. ”Framtiden och ängeln passar ihop medan att vinna hamnar på sidan. Jag vet inte varför framtid och ängel passar ihop men jag vet att de gör det. Jag har också en bit till.”

”Vad är det?”

”Något är inte vad det ser ut att vara och det hänger ihop med framtid och ängel. Jag saknar den bit som knyter ihop dem men jag vet att de passar ihop”, svarade han.

”Du har helt rätt. Programmet måste användas lite innan det verkligen börjar fungera, men när det gör det får din hjärna de bitar du saknar. Vi vet att allt inte är som det verkar vara, så vi låter framtid och ängel vara lite diffusa, utan att varken acceptera dem eller avvisa dem som de ser ut nu.”

”Är inte det samma sak som att gissa?” frågade Danny.

”Nej det är det inte, eftersom när du gissar använder du samma del av sinnet som du skulle använda om du fantiserade om saker men om du bara tittar på de bitar du har börjar ditt undermedvetna fylla i de tomma bitarna. Det är också en stor skillnad mellan att gissa och att söka efter mer information.”

”Det är precis som att säga att min hjärna redan har svaren”, sa Danny.

”Exakt, din hjärna har svaren. Om den undermedvetna delen av din hjärna inte redan har informationen börjar den omedelbart söka, så fort du ställer en fråga. Och svaren kan fås från olika delar, din själ eller ditt undermedvetna. Det finns flera andra platser som det undermedvetna är kopplat till, som också kan tillhandahålla information. Det största problemet är att det undermedvetna inte kan föra över informationen till ditt medvetna sinne, om det inte finns ett program på plats som kan hantera informationen. Det medvetna och det undermedvetna kommunicerar inte särskilt väl. Drömmar är ett bra exempel. De kan vara mycket svåra att tyda eftersom det undermedvetna försöker föra över information till den medvetna delen, information som inte kan hanteras av den medvetna delen. Det undermedvetna använder därför symboler, vilket är ett mycket primitivt och enkelt sätt att kommunicera.”

Danny torkade sin panna. ”Det verkar vettigt men om jag skulle säga att det verkar finnas en barriär mellan det medvetna och det undermedvetna, skulle det vara rätt?”

”Absolut. Den barriären måste vara där men den behöver inte vara så tjock som den är. Barriären gör det möjligt för det medvetna att hantera just det ögonblicket, och inte allt det övriga som kanske pågår. Ditt undermedvetna hör exempelvis allt, varje enskilt ljud i rummet men medvetet hör vi bara det vi fokuserar på. Det undermedvetna är som ett filter som separerar de saker som kanske är viktiga för oss från de saker som inte är det. Dessutom är det så mycket som pågår i det undermedvetna så att om du skulle komma in där vore det som att sticka huvudet i en bikupa.”

Jag tittade på dem. ”Märk väl, jag kan ha helt fel. Det skulle inte vara första gången.”

Trots

*Genom att trotsa
Trotsa den del av dig
Som säger att du inte kan
Trotsa den
Och du kommer att uppnå det.*

Kapitel femton

Jag insåg att vi hade hamnat på ett sidospår igen när Danny föreslog att vi skulle återvända till historien.

”OK, var slutade jag? Javisst ja, nu kommer jag ihåg”, sa jag. ”Jag vaknade upp nästa morgon i mitt vanliga klarvakna, döda tillstånd. I själva verket tror jag att det var nästan mitt på dagen. Min hund Rudy satt där och stirrade på mig. Jag var lite besviken på honom, eftersom det verkar som om han aldrig är i närheten när det blir problem.”

”Är det en hanne?” Neena hånflinade åt mig, men jag ignorerade henne.

”Jag kommer ihåg att jag släpade mig ur sängen och gick ut i hallen. Jag kikade in i vardagsrummet. Kusten var klar så jag fortsatte in i duschen. Jag var helt utmattad. Jag försökte gå igenom vissa av de drömmar jag haft men de var så många och alla verkade innehålla den här ängeln, minst tio som jag kom ihåg delar av. Jag kände det som jag precis hade genomlevt tio år av min barndom. I mina drömmar verkade det som om den här ängelns namn var Sneaky och enligt drömmarna var vi vänner. Vanligen har jag inga problem med drömmar. Jag brukar bara strunta i dem, men de blandades på något sätt med mina minnen, åtminstone de minnen jag nu verkade ha. Jag måste betona att det här var en mycket besvärlig tid för mig och det är svårt att komma ihåg alla detaljer, eftersom det var så förvirrande.”

”Hur som helst, efter frukost bestämde jag mig för att åka till affären och handla lite. Jag tog med mig Rudy eftersom han älskar att åka bil. På väg till affären var det en konstig strof som hela tiden spelades upp i mitt huvud, som en sång... ’Kärlek är som Boken om Kärlek’. Jag hade ingen aning om vad det skulle betyda eller varför den var där. Jag försökte strunta i den och koncentrera mig på att skilja mina drömmar från mina minnen. Men vid den här tidpunkten var jag inte säker på om jag verkligen hade sett en ängel eller kanske bara drömt det. Tanken att jag kanske höll på att förlora förståndet hade definitivt dykt upp. Jag tänkte också att det kanske hade hänt något under min meditation, inte för att jag någonsin hört talas om att det kunde bli fel, men man kan aldrig veta.

Jag hittade en parkeringsplats mycket nära ingången och sa åt Rudy att stanna i bilen. Suffletten var nere på cabrioleten och det är inte mycket som kan hålla Rudy tillbaka, speciellt inte om han får syn på en katt. Jag vet inte men det måste finnas någon sorts konflikt från tidigare liv mellan hundar och katter.

När jag gick omkring i affären och plockade till mig mina varor lade jag märke till att människor stirrade på mig. Så snart jag tittade tillbaka log de, som folk gör när de känner igen dig. Jag tittade på mina byxor, min skjorta och till och med på min spegelbild i en glasörr men jag kunde inte se något konstigt. Om jag stod stilla en stund började människor prata med mig. De rörde också vid mig, även om de inte pratade med mig. De gick förbi och bokstavligen lade en hand på min arm eller min axel. En kvinna stod så nära att alla måste tro att vi var ett par, med tanke på att våra kroppar verkligen rörde vid varandra. Jag försökte flytta på mig men det verkade inte göra någon skillnad alls för henne. Hon flyttade bara sin kropp så att den följde min. Vanligen skulle man kunna gå i affären och dra en död häst efter sig, ingen skulle lägga märke till det. De skulle bara hålla sig på avstånd. Det här är en av de där Mercedes Benz-överklassaffärerna och konversationer döljs vanligen bakom solglasögon.

Det här blev för knasigt för mig så jag tog min korg och gick mot kassan där allt blev ännu mer bisarrt. Till och med i kassakön tittade folk på mig. Om jag tittade tillbaka så log de och ibland rörde sig deras läppar som om de skulle säga hej men då tittade jag bort direkt. Vartefter som kön närmade sig kassan började två kvinnor, som jag stod emellan, komma närmare. Ni kommer inte att tro det här men kvinnan bakom mig stod så nära att jag kunde känna hennes andedräkt i nacken och vi hade fysisk kontakt. Den enda gången människor står så nära varandra är när de har en seriös relation.”

”Varför gick du inte bara framåt?” frågade Danny. Neena skrattade för sig själv.

”Jag försökte men kvinnan framför mig backade faktiskt så att hon kom närmare. Jag höll också på att bli lite rädd. Sedan rörde sig kön framåt vilket innebar att hon måste flytta på sig och då satte jag korgen mellan oss. Det löste en del av problemet, åtminstone tills jag var tvungen att ställa ner korgen. När vi nådde kassan var vi fysiskt så nära varandra att kassören trodde att vi var tillsammans.”

”Vad skulle du ha gjort om en av damerna svarat ja när kassören frågade om ni alla var tillsammans?” frågade Neena, som verkade tycka att det var riktigt roligt.

”Varför pratade du inte med dem? Fegis!” sa Danny.

”För all del, jag kan väl inte förneka det. Men jag pratar inte mycket, inte ens med människor jag känner. Det är inte det att jag är blyg, bara det att människor inte är intresserade av det jag går och funderar på. Dessutom hatar jag att småprata. Jag tycker att det är ett slöseri med tid även om det ibland fascinerar mig att titta på människor som är bra på det. Det är bara en fråga om perspektiv. Vissa människor, som jag, vill plocka isär livet och studera det för att komma underfund med universum. Andra vill bara leva livet och många vill bara överleva. Vissa människor vill helt enkelt inte diskutera eller tänka på om växter har en medvetenhet och hur de tänker. Och delfiner! Vissa människor säger att delfiner har ett mer sofistikerat språk än vi har. Teoretiskt sett skulle det innebära att de diskuterar saker mer i detalj, ändå verkar deras liv enkelt i jämförelse med vårt, vilket får mig att tro att det är mer som pågår med delfiner än vad vi kan se.”

”Jag har en idé! Hur skulle det vara att återvända till din historia?” föreslog Danny.

”Jag antar det”, svarade jag. ”Ni förstår att berätta det här är ganska tråkigt för mig. Jag har redan genomlevt det och gått igenom det tusentals gånger, i mitt huvud. För mig är det inte intressant längre. Delfiner däremot, de är intressanta att prata om.”

”Du vet inte”, sa Neena. ”Du kanske upptäcker något du har missat.”

”Du kan ha rätt”, sa jag. Jag funderade på det en kort stund. ”Hur som helst, när jag gick ut ur affären tittade jag efter om Rudy var kvar i bilen. Det var han, tillsammans med ängeln. Från och med nu kallar jag honom bara för Sneaky eftersom det gör det lättare att berätta resten av historien, åtminstone tills den verkliga sanningen kommer fram.”

”Något djupt inuti mig vände sig. Jag visste inte om jag skulle spy igen eller springa eller kanske till och med låtsats att det inte hände. Tårarna började rinna nerför mina kinder. Jag vet inte alls varför. Det var en kvinna som närmade sig och hon måste ha sett mina tårar. Hon gick fram till mig och kramade om mig och jag hoppade bakåt. Hon ursäktade sig och gick in i affären.”

”Wow, jag kommer alltså inte bara att vinna på tips, jag kommer också att förvandlas till en tjejmagnet.” Danny avbröt mig med ett leende som kunnat få en groda att känna sig förödmjukad.

”Inte riktigt”, sa jag. ”Vad var det jag sa om att dra för snabba slutsatser?”

”Jag kommer alltså inte att bli en tjejmagnet?” Danny gav mig en besviken blick.

”Du kommer att dra till dig, inte bara kvinnor, utan människor i allmänhet.” Jag skrattade. ”Det här har ingenting att göra med de instruktioner jag har gett dig. Det handlar om Kärlek. Vi kommer till det ganska snart. Hur som helst! Tillbaka till historien. Sneaky vände sig om och tittade rakt på mig. Han log och ropade, ’Vill du köra eller ska jag köra?’ Jag tittade på Rudy och han verkade må bra. Hans öron stod rakt upp, vilket är ett bra tecken. Jag gjorde alltså det enda jag kunde göra, om man tänker på att jag hade att välja på att stå där och gråta eller att gå in i bilen.”

”Jag ska försöka återberätta det samtal vi hade på vägen hem”, sa jag leende. ”Men innan jag glömmer, låt mig ge dig ett litet råd som du kan ta med dig i framtiden.”

”Låt aldrig en ängel köra.”

De skrattade. Jag tog chansen att fukta gommen med lite mer whisky innan jag fortsatte.

”Tänk på det här ett ögonblick.” Jag satte ner mitt glas på bardisken. ”Vad skulle du säga till en ängel som sitter i din bil? Vad skulle du göra? Vem skulle du berätta det för? Vem skulle tro dig? Antingen var jag i ett chocktillstånd eller så var min hjärna överbelastad, för det enda jag kunde komma på att säga var: ’Hur många önskningsar får jag?’”

Sneaky svarade ungefär så här, 'Oj oj, det här kommer att ta längre tid än jag trodde. Ser jag ut som om jag precis kommit ut ur en gammal flaska? Jag är en ängel, inte en ande. Anledningen till att jag är här, är att hjälpa dig få in Kärlek i ditt liv igen. Att hjälpa dig nå dina drömmar.'

'Det var ju trevligt', svarade jag, 'men jag drömmer om pengar'.

'I själva verket drömmer du om att få mer Kärlek, glädje och frihet i ditt liv. Du bara tror att du ska få det från pengar. Och varsågod.'

'Jag kommer inte ihåg att jag tackade dig.'

'Du kommer att tacka mig.'

'Vad har Kärlek med saken att göra?' frågade jag.

'Allt!'

'Som?'

'Som - ingen Kärlek, inget liv. Kärlek är livets själva essens. Kärlek är essensen av vad du är. Kärleken är orsaken till att du är här. Kärleken är allt. Kärleken omfattar allt som finns och någonsin har varit och kommer att vara.'

Jag kommer ihåg att jag tänkte för mig själv, jag fattar inte varför vi har den här konversationen. Jag ser till att han pratar tills jag kommer på ett sätt att komma ur det här.

'Du är tokig!' sa jag till honom. 'Du kan inte leva utan pengar men du kan leva utan Kärlek.'

'Verkligen?! Visa mig något som lever helt utan Kärlek. Du kan överleva med mycket lite Kärlek men du kan inte leva. Det är skillnad. En brist på Kärlek gör en enorm skada i en person och en person som saknar Kärlek kan, och gör också det många gånger, skada andra människor. Människor som inleder krig är ett bra exempel. När du är fylld med Kärlek skickar du inte ut människor för att döda andra människor.'

Jag stoppade vid rött ljus och vände mig mot Sneaky. 'Vad har det här med mig att göra?' Samtidigt insåg jag att jag satt ansikte mot ansikte med en polis i bilen bredvid. Ibland vill du inte prata med en osynlig ängel medan du står framför ett rödljus, bredvid en polisbil, speciellt om du kör en öppen cabriolet."

"Fick du en liten åktur till psyket?" skattade Danny.

"Nej, jag hade tur, men att döma av uttrycket i polisens ansikte, var det nära. Jag satte handen över munnen och sa, 'vänta tills vi kommer hem'. Jag tänkte på vad Sneaky sa när det gick upp för mig att jag hade glömt att hämta informationen för dagens matcher.

'Känner du att du har tur idag?' frågade han.

Medan jag körde iväg från polisbilen frågade jag honom hur han visste vad jag tänkte.

Förresten, Danny, spela aldrig poker med änglar. De fuskar."

"Jag har en känsla av att du kanske har rätt", sa Danny.

"OK, vad tänker jag nu då?" frågade jag honom.

'Du hoppas att jag ska gå med dig till kasinot.'

'Det är fantastiskt.' Jag svängde in framför huset. Idéerna snurrade verkligen runt i huvudet på mig, exempelvis om du inte kan slå dem så samarbeta med dem.

'Jag antar att du inte har matchresultaten för imorgon?' frågade jag. Han svarade inte. Jag tänkte att de där fjädrarna måste kunna innehålla en tipskupong eller två som bara väntade på ett speciellt tillfälle.

'Varje dag är speciell', sa han.

Jag vände mig om för att se om han hade några fickor men han var borta."

Danny såg mycket fundersam ut.

"Vad pågår i din hjärna, Danny?" skattade Neena.

"Jag försöker räkna ut vad den här ängeln höll på med. Jag tror att en annan pusselbit är Kärlek. Men han hade helt klart något i kikaren," sa Danny.

"Jäpp, det hade han sannerligen."

Läsa mellan raderna

Att läsa mellan raderna är något jag snubblade över för många år sedan. Det har varit till otroligt stor hjälp. Jag ska beskriva det kort eftersom det enklaste ibland är det bästa. Det största problemet med vårt språk är att när vi försöker förklara saker som universum, tid, rymd, dimensioner och medvetenhet finns det inga ord som räcker. Men som det är i livet verkar det alltid finnas någon som hittar ett sätt att komma runt begränsningarna. Det bästa sättet att förklara det är att varje ord, skrivet eller talat, verkar ha en vibration och något annat, som jag inte kan förklara eftersom jag verkligen inte vet vad det är. Inte desto mindre, genom att placera ord intill varandra börjar de vibrera annorlunda. Varje ord börjar vibrera med en annan ton, men de två orden tillsammans har också en vibrerande ton. Men det mest bisarra är att, i alla vanliga meningar med ett visst antal ord så vibrerar varje ord och själva meningen vibrerar också. Det finns meningar som är helt annorlunda, i det att varje ord vibrerar och meningen vibrerar men inte med bara en ton. Det är som om meningen själv sjunger en ton och berättar en historia, som är bortom det som faktiskt är skrivet.

Över allt annat skulle jag älska att kunna förklara hur det här fungerar, men tyvärr har jag ingen aning. Jag vet emellertid hur man kan läsa mellan raderna, eller för att vara mer precis, jag vet hur jag kan få mitt undermedvetna att ge mig den informationen.

Låt mig ge ett exempel som du kanske redan har upplevt. Har du någonsin läst något, en bok eller en tidskrift och efter tag var det som om du plötsligt kom ur ett drömliknande tillstånd och insåg att även om du hade läst flera sidor så hade du ingen aning om vad du precis har läst? Det är som om du hade en autopilot. En del av dig läste och en annan del dagdrömde eller åtminstone något som liknade en dagdröm. Medan du läste råkade du ut för en av de här meningarna och samtidigt var du antagligen i rätt mentalt tillstånd så ditt undermedvetna började försöka ge dig den information som fanns i meningen. Om ditt undermedvetna ger dig information i symbolform framstår alltihop som en dröm och några delar av din verklighet sammanblandas, så att du sedan måste separera dem.

Att läsa mellan raderna är en sak. Att skriva mellan raderna är helt annorlunda. Jag tror att det antagligen bara finns ett fåtal människor i världen som vet hur man skriver på det sättet. Det tar antagligen en livstid att lära sig. Från den information jag samlat in verkar det som om den högsta koncentrationen av människor som kan göra det kommer från Tibet. Språket verkar inte spela någon roll. Även om du inte kan läsa språket kan du ändå läsa mellan raderna. Egentligen är det lättast att lära sig genom att försöka läsa en bok på ett annat språk. Naturligtvis måste det vara en bok som skrivits på det sättet, alla andliga böcker eller information som skrivits på tibetanska fungerar perfekt. Det är så jag lärde mig. Jag tror att det medvetna sinnet blir uttråkat med att försöka läsa något det inte kan och vid en viss punkt tar det undermedvetna över. Du upptäcker troligen att du glider in och ur ett drömtillstånd. Efteråt måste du titta på drömmen och skriva ner den så att du kan analysera den senare. Det du upptäcker kommer att förvåna dig. Ett annat sätt att öva det här är att låta dig själv glida iväg medan du läser. Bästa tidpunkten att göra det är vanligen andra gången du läser texten. Givetvis, om du glider iväg till vardagsbekymmer måste du föra dig själv tillbaka. Mitt favoritsätt att göra det är att låtsas som om en del av mig talar till mig. Jag betraktar den här delen som mitt undermedvetna. Medan jag läser glider jag fram och tillbaka. Jag läser, sedan lyssnar jag, sedan läser jag och så vidare. Förvånansvärt nog är det mycket lättare än det låter.

Det finns många böcker med information mellan raderna. Det intressanta är att även om människor inte vet hur man skriver mellan raderna verkar det inträffa för författare som antingen kanaliserar eller mediterar mycket, speciellt om de mediterar strax innan de skriver. Jag har också upptäckt att om översättaren är bra på att meditera så verkar information mellan raderna, i böcker som översatts från tibetanska till engelska, överföra sig själv till det nya språket. Jag tycker att det här fenomenet är häpnadsväckande. Bra exempel är alla böcker som skrivits av Alice A. Bailey. Det finns så mycket information mellan raderna så att det utan vidare kan ta fyra till fem

månader att komma igenom en bok. Andra böcker du kan titta på är böcker av Seth, Sanaya Roman, Richard Bach och många fler. Hur mycket information som finns mellan raderna varierar från bok till bok, men det verkar ha blivit vanligare under de senaste åren.

Nästa gång någon skriver ett brev till dig kanske du vill försöka göra samma sak. Ibland skriver människor en sak och tänker en annan. Av någon anledning finns deras tankar mellan raderna.

Låter det inte som om det här skulle göra det mer intressant att läsa?

Det finns en anledning till att jag ger den här informationen vid det här speciella tillfället i boken. Jag skulle kunna berätta men då skulle jag frånta er allt det roliga.

Kapitel sexton

”Låt oss återvända till historien. Annars kommer det här att ta hela natten. Jag är inte riktigt säker på hur lång tid det tog men under de nästföljande dagarna försökte jag sortera ut mina barndomsminnen. Jag försökte också separera mina drömmar från mina minnen men de gick inte att separera. Det hela var mycket förvirrande. Jag har ett mycket bra minne och jag glömmmer sällan något. Det var svårt för mig att acceptera att jag kunde glömma flera år av mitt liv, speciellt de som jag nu kom ihåg. Jag kommer ihåg att jag inte hade några vänner och det verkade som om jag tillbringat all min tid tillsammans med den här ängeln. Jag var inte speciellt omtyckt, egentligen mer föraktad. Det kan vara lättförståeligt när du ägnar massor av tid åt att prata med någon som ingen annan kan se.” Jag gjorde en paus när jag kom ihåg hur det hade varit.

”På sätt och vis hoppades jag att jag inte skulle träffa honom igen. Ändå kände jag mig ensam, för första gången på länge. Jag ville egentligen, på något sätt, att han skulle komma tillbaka.”

Jag drack lite. ”Ni förstår, det går inte att förklara hur något som det här påverkar dig, särskilt som du inte ens kan berätta det för någon. Jag antar att det inte längre spelar någon roll.”

Neena sträckte sig fram och smekte mig över ryggen. ”Du är inte ensam i kväll.”

”Jag antar det”, log jag.

”Jag är ganska säker på att det var fredag eftermiddag. Jag satt i min favoritfåtölj vid fönstret och tittade på oddsen för helgens matcher. Jag var inte säker på om jag skulle försöka meditera igen. När allt kommer omkring hade ingen sagt åt mig att jag inte borde göra det. Men samtidigt fanns en liten hake i min hjärna, en undran om jag verkligen hade sett en ängel. Om jag såg en ängel som inte fanns skulle det kunna innebära att jag hade blivit tokig. I så fall skulle jag inte kunna göra en sund bedömning av om det var verkligt eller inte. Ungefär samtidigt som jag tänkte den tanken lade jag märke till en ljusblxt. Försiktigt kikade jag ut genom fönstret så att jag inte skulle bli upptäckt, om det skulle vara en spegling från en bil som tillhörde någon jag var skyldig pengar.”

”Hade du inte redan betalat alla räkningar med de pengar du vunnit?” frågade Danny.

”Inte ens i närheten. Vid den tidpunkten i mitt liv skulle det ha tagit mycket mer pengar än jag hade vunnit för att komma i ekonomisk balans. Jag skulle redan ha ökat storleken på satsade pengar men som du förstår började saker och ting bli lite hektiska. Hur som helst, tillbaka till historien. När jag kikade ut genom fönstret såg jag inga bilar eller skymten av någon. Jag återvände till mina tipskuponger med en suck av lättnad, och trillade nästan ur fåtöljen. Sneaky satt i soffan.

’Jag ser att du arbetar med dina tips, kikar ut genom fönstren och gömmer dig från indrivarna. Åh, vilken komplicerad väv vi väver’, sa han med ett av mina favoritcitat.

Jag sa åt honom att inte smyga på mig så där. Vad mig anbelangade borde även hallucinationer knacka på.

’Jag försökte varna dig men du verkade för upptagen av att kika ut’, svarade han.

’Ingen är perfekt.’

Vi satt tysta en stund och bara stirrade på varandra. Han måste ha vetat att jag försökte formulera mina frågor. Jag hade hundratals men ändå kunde jag inte komma på en enda. Min hjärna var helt tom. Slutligen kom jag på något jag kunde fråga.

’Hur vet jag att du är verklig?’

’Tillit!’

’Och om jag hallucinerar?’ Jag insåg inte hur dum frågan var. Det finns ett säkert sätt att veta att du är helt utflippad - och det är att fråga en hallucination om du hallucinerar.”

De skrattade båda två och sa att jag nog hade rätt.

”Uppenbarligen är du inte i ett chocktillstånd nu, så fråga dig själv, vad kommer efter chock?’ frågade Sneaky.

Jag tänkte en stund. 'Efter chock kommer förnekande, eller tvivel.' Ungefär då kom Rudy in i rummet, han tittade på Sneaky och kom sedan fram till mig. Han lade sig vid mina fötter och tittade på ängeln.

'OK, om du är verklig, varför kände jag inte igen dig när du kom häromdagen?' frågade jag.

'Men du kände igen mig', sa han. 'Du antog att du hade hittat på alltihop eftersom det var svårt för dig att tro på något som inte passade in i den värld du har skapat åt dig själv.'

Jag sa ingenting men jag måste ha sett förvånad ut eftersom jag kände att det inte stämde helt, även om det han sa kunde vara rätt.

Du var också mycket ung och många, mycket otrevliga saker hände dig. När barn går igenom svåra tider tenderar de att undertrycka vissa av sina minnen så att de kan fortsätta fungera. Det är helt enkelt självbevaringsdrift.'

Jag visste att han hade rätt, men jag var fortfarande inte helt övertygad.

Sneaky fortsatte att försöka övertyga mig.

'Tråkigt nog verkar minnen komma paketvis', sa han. 'När ett minne undertrycks, undertrycks också andra minnen som skulle kunna utlösa det här minnet. Jag blev utlösningsmekanismen och så snart du såg mig var du tvungen att möta verkligheten, att jag faktiskt fanns. Det är din hjärnas uppgift att göra det du ser begripligt. För att det ska gå letar hjärnan efter minnen. Det ena utlöser det andra, i en dominoeffekt.'

'Låt mig avbryta dig för ett ögonblick', sa Danny. 'Hade du en ängel som kompis när du var barn, eller inte?'

'Det är hundratusenkronorsfrågan, eller hur? Jag har mina teorier men låt oss vänta och se om ni båda kommer fram till samma svar', svarade jag.

'Det är något som inte stämmer helt men jag kan inte komma på vad det är, ännu.' sa Neena. Danny nickade instämmande.

Jag tog en klunk whisky till. 'Jag satt där och kunde fortfarande inte komma på några frågor att ställa. När jag tänker på det nu verkar det ganska konstigt. Sedan kom jag på något. 'När jag nu tänker på det, var sjutton var du när allt gick åt helsike? Jag kunde ha behövt lite hjälp, för att inte säga lite sällskap. Har du en aning om hur mycket tid och jobb det tog att komma över allt det där?' Jag kände massor av ilska komma upp. Rudy valde att gå och lägga sig på en lugnare plats.

'Som jag kommer ihåg det var du väldigt bestämd och ville att jag skulle ge mig iväg. Låt mig fräscha upp ditt minne. Jag tror att du sa, och rätta mig om jag har fel', svarade han.

'Strunt i det, jag kommer ihåg.' avbröt jag. 'Jag sa till dig att gå eftersom jag inte längre ville ha något med Kärlek att göra. Jag sa att människor är grymma och att alla tror att jag är tokig och jag anklagade dig för att jag inte hade några vänner. Jag sa att folk inte bryr sig och att de skickar bort mig på grund av dig. Jag sa att du slösade bort min tid genom att berätta saker som ingen bryr sig om.'

När jag hade sagt det tystnade jag på grund av alla känslor som kom upp. Som barn hade jag börjat hata den här världen och människorna i den. Överlevnad! Överlevnad var allt, viktigare än Kärlek, viktigare än att ha roligt. Jag sa till mig själv att överlevnad är allt som betyder något. Jag ska överleva tills jag blir större och starkare och sedan ska jag slå tillbaka. Sådana tankar hade jag när jag var ungefär åtta år gammal.

'Då skulle du ha hjälpt mig', sa jag, 'i stället för att komma nu, precis när allt börjar bli bra.'

'Du var aldrig ensam', svarade han. 'Ingen är det, även om de tror det. Fråga dig själv hur många oförklarliga saker som hänt dig när du som bäst behövde det?'

Med blicken riktad mot taket funderade jag på hur mycket som kan gå fel under en livstid.

Han försvann direkt jag tittade bort och det var lika bra. Jag behövde tid för mig själv och fundera på alltihop.

Det är konstigt", jag tittade på Neena. "Till och med nu, när jag berättar det här för er, kommer alla känslorna tillbaka, som om det var igår. Tycker ni inte att det är konstigt?"

Neena skakade på huvudet, "Nej."

Det var tyst en lång stund innan jag fortsatte berätta.

Kramar

*Träd är de enda ting jag vet
Som tycker om de där Kramarna.*

Ni vet,

*Den där sortens kramar när man kramar hårt,
En stor, hård kram.*

Jag menar en verkligen stor, hård kram.

Nej inte bara stor utan en jätte, jätte, jätte... hård

Den typ som gör dina öron röda

Det är en Kram

Bara träd tycker om den typen - och jag.

Kapitel sjutton

Danny hoppade av stolen och hällde upp ännu ett glas med apelsinjuice, med lite krossad is.

”Så du tror inte att det är något fel med ditt sätt att vinna på tipset?” frågade Neena.

Danny skakade på huvudet. ”Jag kan inte se något fel med det.”

”Är det inte som att försöka få något, utan att ge något?”

”På sätt och vis, antar jag. Men å andra sidan så lägger du ner mycket tid och stor tankemöda, du kastar inte bara ut pengarna genom fönstret och hoppas på tur. Du använder din hjärna och alla kunskaper du har. Du tar inte något från någon. Om någon annan har rätt svar så vinner de också.”

”Det är en bra synpunkt”, sa Danny, ”men om du bestämmer dig för att skriva om det här och för många människor gör det här? Ganska snart skulle det inte finnas något tips.”

”Jag förstår var du menar. Faktum är att det redan händer.”

”Vad menar du”, frågade Neena. ”Vad har du gjort?”

Dannys ögon var åter stora som tefat.

”För ungefär sex månader sedan ville jag skriva en bok och berätta vad som hände. Jag visste inte hur man skriver en bok så jag tog en bandspelare och berättade, på samma sätt som jag berättar för er nu. Det tog ungefär fyra band, nästan sex timmar och sedan gjorde jag kopior och sålde några stycken bara för att se om det fanns intresse. Tydligt finns det människor där ute som har genomfört det till fullo eftersom jag hört att Sports Lottery Commission har stora problem att balansera sina räkenskaper. Det verkar som om det plötsligt finns en grupp människor som hela tiden vinner. Först försökte de sänka oddsen och hoppades att det skulle få systemet att bryta samman, men det räckte inte. Nu har de begränsat insatsen. Jag hörde via djungeltelegrafan att Lottery Commission desperat försöker räkna ut vilket system de här människorna använder. Men summan av kardemumman är att det inte finns något system.”

”Hur många band sålde du?” frågade Neena.

”Cirka ett dussin.”

”Om du bara sålde ett dussin, vad händer då när du skriver en bok och tusentals människor läser den?”

”Det är svårt att säga. Kanske måste Lottery Commission klappa ihop eller hitta på ett sätt att göra spelet mer utmanande. Det påminner mycket om att spela schack. Om du inte tänker använda din hjärna är det ingen idé att du spelar. Myndigheterna har beslutat legalisera spel för egna syften och om de inte kan hantera allt som det beslutet för med sig är det bäst att de låter bli. De verkar inte ha några problem alls att roffa åt sig miljontals dollar från hårt arbetande människor. Om de är villiga att ge tillbaka eller inte är inte mitt problem. Världen går inte under bara för att tipset upphör. Dessutom handlar den här historien inte om pengar eller tips. Den handlar om Kärlek och vad du kan göra med Kärlek och dina tankar.”

”Men om tipset upphör lönar det sig inte att lära sig det här.” sa Danny.

”Det är absolut inte sant! Det finns en massa saker du kan göra med den här förmågan. Att tänka att du bara kan använda den för att vinna på tipset är både dumt och inskränkt. Det finns otroligt många underbara saker som du kan använda den här metoden till. Du kan använda den för att göra stor skillnad i den här världen och för att hjälpa många människor. Du kan använda den på jobbet eller i ditt företag. Möjligheterna är oändliga! Att tipset kanske inte längre finns, eller åtminstone inte på samma sätt som nu, är ingen anledning att undanhålla den här informationen. Den enda anledningen att jag börjar med att berätta om tipset är för att det var så jag började. Sedan lärde jag mig långsamt resten, som du snart får veta när du låter mig fortsätta berätta.”

”Gör det!” sa Danny ivrigt.

Neena lutade sig fram mot mig. ”Tippas du fortfarande?”

”Nej. Hmm, kanske ska jag inte säga nej. Jag spelar då och då, mest för att det är roligt. Jag satsar två dollar. Det är mycket sällan jag inte vinner men vad att tjäna pengar på tips anbelangar så slutade jag med det för länge sedan. Det var aldrig pengar jag var ute efter. Jag erkänner att jag hamnade på ett sidospår ett tag. Det jag var ute efter var lycka och glädje, och att vara lycklig på ett sätt som inte är beroende av pengar, saker, relationer eller något annat utanför mig själv. Jag är glad att kunna säga att jag har nått mitt mål, efter 41 år. Det finns inget som går upp mot det. Jag arbetar däremot på ett annat projekt och använder tipset för att mäta hur det fungerar. Men det är en annan historia.”

”Hur uppnådde du din lycka?” frågade Neena.

”Resten av historien kommer att förklara det.”

Hemligheten

*Igår frågade jag min hund
Vad tycker du är livets hemlighet?*

Han svarade

Om det springer, jaga det

Jag frågade,

Och om det inte springer?

Han svarade

Bara vänta...

Kapitel arton

”Söndagar är min favoritdag”, sa jag. ”Gatorna är tomma och inga indrivare lurar runt hörnet. En bra tidpunkt att gå och handla. Rudy och jag bestämde oss för att våga oss ut och ge affären en chans till. Jag sa åt Rudy att stanna i bilen och när jag gick in tänkte jag att vid första tecken på problem så sticker jag. Jag gick långsamt runt i affären, utan att någon lade märke till mig. Allt var som vanligt. Gosse, vilken lättnad! När jag gick runt och plockade till mig några fler saker passerade jag hyllan med kontorsmaterial och ett anteckningsblock föll ner, rätt ner i min lilla röda korg. Ni måste medge att oddsen är ganska låga för att något sådant ska hända. Jag tog i alla fall upp boken och bläddrade genom sidorna. En tanke kom för mig: tänk om Sneaky kanske inte kommer tillbaka på ett tag? Det kunde sluta med att jag glömde allt. Den första dagen höll redan på att blekna bort, den verkade mer som en dröm. Jag lade tillbaka anteckningsblocket på hyllan, men så snart jag kom hem började jag göra anteckningar.

Jag satt i vardagsrummet, i min favoritfåtölj vid fönstret, och skrev när jag hörde en röst säga, ’jag är glad att se att du har anpassat dig.’

Jag behövde inte se upp för att förstå vem det var. Jag sa ’Jösses, jag önskar att du inte smög på mig så där! Varför kan du inte knacka på dörren?’

’Du öppnar aldrig dörren.’

’OK, knacka på den andra dörren, på baksidan.’

’Du öppnar inte den dörren heller.’

’Jag antar att du har rätt. Varför kan du inte blinka med ljuset precis innan?’

’Det kan jag göra.’

Den här gången var jag förberedd. Jag hade redan skrivit ner några frågor som jag ville ställa. Jag bläddrade i mitt anteckningsblock.

’Här har jag en fråga till dig’, sa jag. ’Vad hände i affären här om dagen? Folk uppträdde mycket konstigt.’

’För att använda ett milt uttryck: du strålade’, log han.

’Vad?’

’Låt mig fråga dig. Vad händer när människor blir förälskade?’

’De strålar.’

’Och?’

’Låt mig tänka.’ Jag var säker på att jag visste. När allt kommer omkring hade jag ju sett det många gånger.

’Först strålar de’, sa jag. ’Sedan verkar de bli mer attraktiva, speciellt för det motsatta könet. De verkar helt enkelt attrahera människor.’

’Exakt. Försök se det så här. När människor blir förälskade öppnas deras hjärtan och de börjar bokstavligen stråla ut Kärlek. Kärlek är vad som får dem att stråla. Samma sak hände dig. Ditt hjärta öppnade sig tillfälligt och du strålade ut Kärlek. Det var bara det att du strålade så mycket mer än vad man är van att se.’

’Ganska farliga grejer. Låt oss hoppas att det inte händer igen.’ Jag skakade på huvudet.

Sneaky skakade också på huvudet. ’Föreställ dig vad du skulle kunna göra om du lärde dig öppna ditt hjärta, Klaus.’

’Ja, tänk bara vad jag skulle kunna göra med en miljon dollar, Sneaky.’

’Kommer du ihåg när du var sex år?’ frågade han. Jag ryckte på axlarna.

’Du ville veta allt om Kärlek. Du ville att alla skulle vara lyckliga. Du ville ändra världen, påverka den. Du stod i mitten av ett fält och låtsades sända Kärlek till alla blommorna och fjärlarna som en liten sol, strålände av Kärlek. Kommer du ihåg det?’

’Inte riktigt. Jag var ju bara sex och insåg tydligen inte vilken planet jag var på. Jag börjar få en mycket konstig känsla, som om du försöker lura in mig i något jag inte vill göra.’

’Vad är det du inte vill göra?’

Jag tänkte efter en stund. 'Där fick du mig! Jag har ingen aning.'

'OK, vad är det du vill göra?'

Jag började få huvudvärk. Jag hade gått igenom det här tusentals gånger i huvudet. Varje gång när jag hittade något att göra, som jag trodde jag skulle njuta av, så rann det på något sätt ut i sanden. Jag kunde känna att Sneaky hörde mina tankar.

'Jag vet helt enkelt inte', svarade jag. 'Det är som om det saknas något och jag kan inte sätta fingret på det. Ibland tror jag har långtråkigt, men så är det inte. Det är som om mitt liv är som en färgburk, men utan färg.'

'Låt oss gå tillbaka till när du var sex eller sju. Tänk efter ett ögonblick, de saker du gjorde då, verkade de vara färglösa?'

Jag försökte tänka. Jag tog en cigarett och medan jag tände den märkte jag i ögonvrån att Sneaky hade försvunnit."

Jag tog en paus och drack lite apelsinjuice.

"Vad var det du gjorde när du var liten? Det låter som om du var lycklig då", sa Neena.

"Hmm... det var inte så där himla bra. I själva verket var det knappt uthärdligt större delen av tiden. Men det fanns saker jag älskade att göra, saker, ni vet, saker som man bara inte kan få nog av. Varje dag längtade jag efter att komma igång. Jag kunde inte vänta tills jag kom ut genom dörren. Sova var något jag gjorde när jag inte längre kunde hålla ögonen öppna. När Sneaky hade stuckit tänkte jag på allt det där. När jag var liten var det något som var annorlunda i mig. När jag var liten var det irriterande att sova men senare i livet blev sömnen en flykt och det fanns mycket på min lista på saker jag måste släppa taget om. Men det förde mig ändå inte närmare en förståelse av vad det var som gjorde skillnaden. Vad det än var verkade det definitivt saknas senare i mitt liv."

"Så du vet fortfarande inte vad som saknas?" frågade Neena.

"Nu gör jag det, men då, när Sneaky först kom tillbaka, hade jag ingen aning. I själva verket trodde jag att Sneaky var där på grund av tipsvinsterna. Men jag började inse att han inte hade kommit på grund av tipset utan av någon annan anledning. Den insikten fick mig att känna mig mycket mer bekväm med honom, sedan var jag inte längre beredd att försvara mig hela tiden. Vad det än var som saknades i mitt liv eller i mig så håll ut, det finns med i historien."

Danny suckade djupt av lättnad. "Så anledningen till att han var där hade ingenting med tipset att göra, var det så?"

"Sant", svarade jag. "Men det har något med metoden att göra."

Jag log när Dannys axlar slokade. Neena verkade också tycka att det var rätt roligt.

Jag är en hund och det här är mitt liv

*Jag sover
Jag drömmer
Jag får en katt eller två att springa
För sina liv
Och så var den dagen OK.
Vilket underbart liv
Imorgon blir det kanske en ekorre
Å ja, imorgon...
En stor, fet, långsam ekorre.*

Kapitel nitton

Jag tittade på Neena och Danny och frågade, ”Har ni någonsin tänkt på hur mycket jobb och tid det går åt för att hantera en fysisk kropp”? Båda gav mig förundrade blickar.

Jag skakade på huvudet. ”Så här är det. Några dagar efter Sneakys senaste besök hade jag ännu inte satsat några pengar, mest för att jag kände mig osäker. I mitt huvud fanns fortfarande tanken att jag kunde vara tokig. Jag kände att det faktum att jag fortfarande ifrågasatte mig själv, var en indikation på att jag fortfarande var frisk.

Jag tog ett bad, lyssnade på ZZ Top i mina hörlurar och övervägde en fysisk kropps, och livets, komplexitet. Tänk på hur mycket vi gör för att hålla en fysisk kropp igång från den ena dagen till nästa. Det är enormt! Vi går upp på morgonen och det första vi gör är att tappa ur överflödigt vätska. Sedan tvättar vi, borstar och kammar vår kropp. Därefter sprayar vi oss, smörjer in oss och så vidare. Men det är inte allt. Sedan sätter vi på oss kläder som vi är tvungna att tvätta, torka, stryka och vika ihop. Nu tror du att du är klar, eller hur? Nej, det här är bara toppen på isberget. Nu behövs nytt bränsle, men inget så lätt som en höbal. Vi måste röra, koka, blanda, grilla och slutligen trycka ner alltihop i ett hål i våra huvuden, och glöm inte att tugga! Jösses, jag älskar effektivitet. Vi behöver en plats att lagra den här kroppen, speciellt på natten så att inget äter på den medan vi sover och där den hålls torr om det skulle regna. Så vi hyr, köper eller bygger ett skydd. Men för att kunna göra det tar du din kropp någonstans och får den att göra saker och sedan får du ett papper som du ger till någon annan. För att komma till det här stället, där de ger dig ett papper när du får din kropp att göra saker som den inte vill göra, måste du ha något att transportera kroppen i. Något som liknar ett kroppsskal som du behöver mata med en slang och vaxa, reparera och skydda. Det verkar vettigt, eller hur? Du behöver alltså bygga ännu mer och byta ännu fler papper. Och för att göra det hela ännu mer bisarrt, har ni någonsin lagt märke till att det alltid är något som försöker äta eller vänslas med din kropp? Ta bara med kroppen till parken och lägg märke till vad som händer. Insekter försöker suga ditt blod, hundar försöker slicka ditt ansikte tills det lossnar och det nästa som händer är att någon annan kropp försöker gnugga sig mot din. Räkna ut det den som kan.”

Vid det här laget skrattade Danny och Neena ordentligt. Tydligt tyckte de att det var skojigt. På den tiden upplevde jag det däremot tyvärr som sant och tog det mycket mer allvarligt. Jag tände en cigarett och väntade tålmodigt på att Danny och Neena skulle lugna ned sig så att jag kunde fortsätta.

”Jag var kvar i badkaret. Mina ögon var slutna men jag tyckte att jag såg en ljusblxt genom mina ögonlock. När jag öppnade ögonen såg jag Sneaky som satt på toalettstolen med en segelbåt av papper och en rakhyvel. Mitt hjärta dunkade snabbare när jag tittade på rakhyveln. Det var en gammal rakhyvel, den där typen som öppnas upptill som bombdörrarna på en B52:a. Det var något välbekant med de där två föremålen. Jag bara väntade på att minnet skulle hinna ikapp.

’Jag kan förstå varför du har förlorat lite av din humor, när du ser på livet på det sättet’, sa Sneaky.

’Vad?’ Jag höll ett öga på rakhyveln och det andra på dörren.

’Det som du just tänkte på.’

’Å, bara en tanke, det är allt’, sa jag.

’Nej, jag tror att det är mer än så’, sa han och såg bekymrat på mig. ’Du förstår att om du tar bort Kärleken från livet blir allt mekaniskt, kallt och kärlekslöst. Det är sant att massor av de saker du behöver är desamma varje dag men om det finns Kärlek i dina handlingar rymmer de ett visst mått av romans. Ta ditt bad till exempel. Egentligen har det en enda funktion, men lägg till några bubblor, några leksaker, vilket jag kan se att du har, kanske ett levande ljus och lite angenäm konversation eller kanske till och med lite musik, och du får en helt ny upplevelse.’

’Vad gör du med båten och rakhyveln?’

'Du kommer ihåg! Någon gjorde en pappersbåt åt dig, precis som den här, eftersom du inte ville bada. Jösses hur saker och ting förändras. Jag kan se att du har plastbåtar nu. Men när du var liten sprang du till badkaret så snart du såg pappersbåten.'

'Ja, jag kommer ihåg.'

'Kommer du ihåg rakhyveln?' Sneaky log och pekade på mig med rakhyveln.

'Ja', svarade jag. Bilden hade redan dykt upp i mitt minne. 'Det är svårt att glömma, jag sitter ju fortfarande på ärret.'

'Kommer du ihåg att jag sa åt dig att inte leka med rakhyveln?'

'Du höll alltid på att säga åt mig, än det ena än det andra', sa jag. 'Vart vill du komma?'

'Det finns inget sätt att bevisa för dig att jag är verklig och att du inte är tokig. Allt kan anses vara en del av din fantasi. Det är inget jag kan göra åt dig men om du ska lita på dig själv krävs något stort. Så tänk på vad som har saknats i ditt liv alla dessa år.'

Jag tittade upp, 'varför säger du det inte rakt ut?'

Men han hade redan gått. Han lämnade pappersbåten. När jag tog den lade jag märke till att det stod något skrivet på sidan. För många år sedan drömde du att du gjorde något. Kom ihåg, dina tankar skapar din verklighet. Bevis är början för den som misstror.

Jag puttade ned pappersbåten i vattnet, satte på mig hörlurarna och lekte med båten, ända tills den sjönk. Det väckte massor av minnen. Men jag kunde inte räkna ut vad jag hade fantiserat om för två år sedan och som nu var verklighet.'

Jag visste vad Neena ville fråga om.

Här är en gåta

Är du redo?

OK då!

Medvetet skapande.

Är ett Medvetet Skapande?

(Jag sa aldrig att det skulle vara lätt.)

Kapitel tjugo

Danny tittade på sitt anteckningsblock och gnuggade pannan. Neena lade också märke till Dannys ansiktsuttryck och frågade vad som var fel. Han bara mumlade något, men svarade inte riktigt. Jag var ganska säker på att jag visste vad som pågick i hans huvud.

”Vad är det Danny?” frågade jag. ”Bråkar dina övertygelser med varandra?”

Danny tittade på mig. ”Vad menar du?”

”Kom igen! Ditt ansiktsuttryck säger allt. Du är inte längre säker på vad du ska tro eller om den här tipsgrejen kommer att fungera. Rätt?”

”Jag antar det”, svarade han. ”Jag säger inte att du inte berättar sanningen. Det är bara det att, även om det fungerar för dig, betyder inte det att det kommer att fungera för mig också.”

”Om tio änglar kom hit nu, direkt från Gud, och berättade att det kommer att fungera för dig. Skulle du tro på det då?”

”Självklart”, Dannys ögon glittrade.

”Och om det bara var en stor fet örlapande ängel? Skulle du tro på det?”

Neena småskrattade.

”Troligen.”

”Varför skulle antalet änglar spela någon roll?”

”Jag vet inte. Jag antar att det skulle bara göra det lättare att tro på.” Danny skakade på huvudet. ”Jag förstår inte vad du försöker säga.”

”Summan av kardemumman är att du har rätt, det kommer inte att fungera för dig.”

Danny såg chockad ut, vilket också Neena gjorde. Under en sekund trodde jag att Danny skulle tappa fattningen.

”Orsaken till att det inte kommer att fungera för dig är att du inte tror på det, så berätta varför du tror att det inte kommer att fungera för dig.”

Danny tänkte efter. ”Jag antar att det verkar vara för enkelt. Du skulle kunna tro att med alla miljoner människor på den här planeten borde någon redan ha räknat ut det här.”

”Logiskt sett stämmer det och vid en tidpunkt så trodde jag också det. Senare insåg jag att det bara var min begränsande övertygelse som försökte rättfärdiga sig själv. Jag är inte den enda som har gjort det här. Det är bara det att alla andra, som också har klarat det, håller tyst. Det är mycket konstigt men så fort du upptäcker något verkar det som om andra människor, som också har upptäckt det, kommer fram ur hörnen.”

”Övertygelser är nycklar som kan låsa eller öppna alla dörrar”, observerade Neena.

”Det är sant”, sa jag. ”Just nu är det låsta dörrar som är din övertygelse. Om vi övertygade dig om att du inte skulle kunna lära dig åka skidor och du trodde på det, så skulle du inte lära dig åka skidor. Det är så det är, även om alla bevis pekar på motsatsen.”

”Men om något är bevisat är det verkligt och vi bör tro på det.”

”Nej!” Jag skakade på huvudet.

Danny tog sitt tomma glas och ställde ner det på bardisken framför mig. ”Det här glaset är runt. Jag är övertygad om det.”

Jag tog glaset och slängde det på golvet bakom disken. Det krossades i tusen bitar.

”Nej, glaset var runt på sidorna men hade en platt botten och en ihålig topp. Nu är det inget av det där.” Jag insåg att det var ett uruselt exempel.

”Jag kan inte bevisa för dig hur dina övertygelser påverkar allt du kan eller inte kan göra. För åratal sedan gick jag på några kurser. Det var en meditationskurs, en kurs i tankekraft och en handlade om att utnyttja kraften i det undermedvetna. Vid någon tidpunkt i alla tre kurserna var det någon person som ställde den här frågan: Kan jag använda det här för att vinna på tipset eller på börsen? Varje gång fick de svaret ’nej’, med olika formuleringar. Om jag ska vara ärlig så trodde jag också det, ett tag. Men sedan blev jag misstänksam, eftersom de ju säger att du kan göra alla möjliga otroliga saker, men inte just det här. Alla verkade försöka styra bort dig från det

här. Det blir speciellt intressant när du ser samma person lämna in en tipskupong. Det de säger är att du får tippa men att du inte får använda alla de resurser du har till ditt förfogande för att göra den där papperslappen värd något. Att vinna på tipset har visat sig vara det minst värdefulla av det jag har åstadkommit. Men det var mitt största steg eftersom jag till slut lyckades få in i min tjocka skalle att jag inte är en hjälplös liten sak som Gud har glömt. Jag kan göra allt som jag tror att jag kan. Jag ska visa dig något i kväll som kommer att betyda mycket mer för dig än vad tipset någonsin kan betyda och om du använder det behöver du inte tipset.”

Jag hjälpte honom att städa upp glassplittret och fortsatte sedan med historien.

”Jag hade precis gått och lagt mig. Jag blundade men lade samtidigt märke till en ljusblixt. Jag visste vem det var. Jag vände lite på huvudet och öppnade ena ögat och såg Sneaky sitta på sängkanten.

’Varför kom du inte innan jag hade gått och lagt mig?’ frågade jag.

’Jag tänkte att du kanske skulle gilla en godnattsaga, som du gjorde när du var liten.’

’Jag kommer ihåg dina godnattsagor och jag kommer ihåg dem mer som lektioner.’

Jag visste att han höll på med något lur. Jag kunde känna det.

’De fick dig alltid att somna och ha goda drömmar, eller hur?’”

Jag tittade på Neena och sedan på Danny. ”Hur som helst, har ni lagt märke till något speciellt med Sneakys sätt att prata?” De skakade på huvudet.

”Var lite vakna nu, han pratar ju precis som jag. Han använder samma ord och har samma talmönster. Tycker ni inte att det är konstigt?”

”Jag trodde att det bara var så du berättade.” sa Neena.

”Inte alls. Det är bra att komma ihåg. Hur som helst, låt oss fortsätta.

Jag gick med på att lyssna på godnattsagan, jag lade mig ner och slöt mina ögon.

’Det var en gång en liten pojke vars enda vän var en ängel. De tillbringade all tid tillsammans med att leka, skratta, slåss med svärd, klättra i träd och prata om att förbättra världen. Deras liv tillsammans var fullt av Kärlek och glädje. Många av deras dagar gick åt till att leta skatter på sophögen. Naturligtvis var det alltid ängeln som hittade den bästa skatten.

Många dagar tillbringade de i en liten roddbåt på sjön där de kunde prata i timmar utan att någon hörde dem. De gungade på vågorna som skapades av de större båtarna och skrattade. Pojken var lycklig där. En dag sa den lille pojken åt sin ängelvän att han skulle försvinna och aldrig komma tillbaka. Pojken sa att, på grund av ängeln så hatade alla honom och tyckte att han var dum och tokig. Det var en ledsam dag för dem båda. Men vad pojken inte visste var att när han argt skickade iväg ängeln så vände han också ryggen åt Kärleken. När han inte tillät Kärleken i sin fysiska varelse eller inte trodde på Kärleken så skapades mer och mer smärta. Smärtan växte när han blev äldre. Pojken, som nu är man, försökte på många sätt rätta till det som var fel men han visste inte att han svalt, av brist på Kärlek. Det spelade ingen roll hur mycket Kärlek ängeln sände till honom, Kärleken kunde inte komma in för hans hjärta var stängt.’

Sneaky tog en paus. ’Ängeln lämnade egentligen aldrig pojkens sida utan gjorde sig bara osynlig eftersom ängeln visste att en dag skulle pojken ändra sig. Mycket riktigt så gjorde han det, åratal senare. När de åter var tillsammans bestämde de sig för att skriva en bok om Kärlek.’

’Du drömmer polarn. Jag säger inte åt någon någonting.’ Jag försökte ignorera honom och lät mig själv glida in i sömnen. Jag minns bara det jag hörde, väldigt svagt.

’En dag vann pojken, som nu är man, på tipset och med de pengarna köpte han sig en trevlig stuga i skogen där han tillbringade en stor del av sin tid, med att skriva om Kärlek och livets verklighet. En dag, när mannen var ute och gick i skogen, såg han en kvinna som talade med träden. De säger att mannen som pratar med änglar och kvinnan som pratar med träd levde lyckliga i resten av sina liv.’

’Glöm det. Hur mycket vann jag?’ frågade jag men var inte säker på om jag sa det högt eller om jag bara sa det i huvudet. Han måste ha flyttat närmare. Jag höll precis på att slumra in när jag hörde honom, högt och tydligt.

”Med drömmar skapas människor som tror, och de människor som tror skapar. Du kanske vill titta efter tältet och fläckarna på hennes rygg. Tydligt känner hon dig mycket väl, annars skulle hon inte ha behövt göra det så tydligt.”

Neena skrattade så att hon nästan sprack. Danny följde hennes exempel och skrattade tills han grät. Jag måste också skratta lite även om jag inte tyckte att det var roligt. Jag var inte ens säker på vad Neena tyckte var så roligt. Jag tänkte att hon visste något som jag inte visste. Hon lyckades sansa sig ett par sekunder och sedan började hon skratta igen. Detta pågick ganska länge. Jag kunde inte låta bli att skratta när jag såg henne skratta.

”Ni män är alla likadana.” Neena torkade sina ögon. Jag höll mig om magen, eftersom den gjorde ont av allt skratt.

”Ni skulle inte se en gren på marken om ni så snubblade över den”, sa hon lite nedlåtande. ”Tänk bara! Någon gång innan du föddes bestämde ni er för att mötas någon gång under er livstid. Bara för att vara säker på att du skulle få in det i din tjocka skalle var hon tvungen att sätta en skylt på ryggen, så att du absolut inte skulle missa det.”

Hennes leende var fortfarande mycket stort. Jag försökte komma på ett sätt att ge tillbaka. Jag tittade på Danny.

Danny tittade på henne. ”Varför skulle det vara hans sak? Om hon tog sig samman skulle hon kanske hitta honom.” Jag tyckte att det var ett bra svar och nickade.

”Ni män är så blinda att du inte skulle se henne även om du snubblade över henne.” Hon började skratta igen. Det fanns inga tecken på att hon försökte hålla tillbaka så Danny och jag beslöt oss för att prata på egen hand.

”Du har händelsevis inte hittat henne?” Danny försökte säga det så pass högt så jag skulle höra det över Neenas skratt, vilket fick henne att skratta ännu högre.

”Jag tror att jag har det. Det är fortfarande några saker som jag ännu inte har kommit underfund med.”

”Så du har alltså sett henne, men inte riktigt träffat henne?” frågade han.

”Ungefär så ja. Det var över två år sedan som Sneaky berättade den här godnattsagan för mig. På den tiden var jag inte intresserad men på senare tid har jag börjat fundera på vad det verkligen betyder, det han berättade för mig.”

Danny såg förvirrad ut. Neena hade lugnat ner sig men log fortfarande stort.

”Nu kommer vi till fegisdelen.” Uppenbarligen tyckte hon att det hela var oerhört underhållande.

”Det är inte det. Jag vet inte hur jag ska förklara det men vår framtid, vår nutid och vårt förflutna är aldrig fullständiga. De kan när som helst ändras. Jag vet att det låter konstigt, och på sätt och vis omöjligt men i slutet av historien finns ett riktigt bra exempel. Acceptera, bara under en minut, möjligheten att vi kan ändra vår livsupplevelse samtidigt som vi lever våra liv. Mycket av det har att göra med vad vi verkligen tror på. Ta till exempel Danny som vinner på tipset. Det kan hända, eller inte hända, i hans livsupplevelse som den fungerar just nu. Om han tror att det är möjligt går han in i en ny sannolikhet och kan spela på tipset på det sätt jag visade honom, och vinna.”

”Vad har det att göra med den här kvinnan?”

”När Sneaky först berättade det här för mig så ignorerade jag det. Senare började jag tänka på det och började på sätt och vis också tro på det av olika anledningar, kanske eftersom jag ville göra det. Jag började söka i olika sannolikheter och jag hittade henne. Sedan hittade jag henne i den fysiska sannolikheten, eller den fysiska upplevelse där jag befinner mig nu. I själva verket var hon mycket närmare än jag hade förväntat mig. Men det finns fortfarande obesvarade frågor. Till att börja med så reste jag inte till framtiden utan i nuet för att hitta henne. Jag reste genom tänkbara nuvarande verkligheter, vilket jag förklarar senare. Jag gick tillbaka flera gånger. Ibland verkade hon finnas där och ibland inte. Var hon verkligen där eller placerades hon där, i den här sannolikheten, sedan Sneaky föreslagit det och jag accepterat övertygelsen? Det här är precis vad

som orsakar de fysiska upplevelser vi har. Övertygelser är direkt länkade till våra fysiska upplevelser.”

Neena skakade på huvudet när Danny sa, ”Det här är otroligt förvirrande men jag kan fortfarande inte förstå vad det har att göra med om du verkligen gick och pratade med henne.”

”Det är komplicerat”, jag skakade på huvudet. ”När Sneaky kom med sitt förslag så betyder inte det att det, just då, var verkligt. Han kanske bara slängde på mig den verkligheten. Bara för att det har blivit en del av min fysiska verklighet, eller upplevelse, innebär det inte att det också har blivit en del av hennes.”

Neena rörde vid sin kind. ”Du kan ha rätt! Två envisa tjockskalliga människor som samtidigt befinner sig i samma rum skulle kunna orsaka komplikationer. Speciellt om hon är lika feg som du.”

”Hur lyckades du hitta henne i verkliga livet?” frågade Danny.

”I själva verket har jag känt henne i tjugo år. Problemet är att informationen, som jag har, är motstridig. Det skulle kunna bero på hans vrickade sätt att få mig att ägna mer tid åt att studera tiden och sannolika händelser.”

”Jag får ont i huvudet bara jag tänker på det. Kan jag få en whisky till?” frågade jag.

”Självklart.” Danny skrockade för sig själv.

En strid för mycket

*Jag har varit en krigare
Så länge jag kan minnas.
Jag har stått på mig,
Jag har bekämpat universum, Gud och landet
Och drakarna inuti.
Ibland har jag även skurit mig själv
Aj
Och när den siste krigaren i mig
Med en tår i sitt öga
Lägger ned sitt svärd
Frågar jag, och nu då?*

Kapitel tjuogoett

”Nästa morgon vaknade jag på gott humör. Att drömma om att vinna brukar få mig på ett bra morgonhumör.

Jag låg kvar i sängen och tänkte på vad jag skulle göra under dagen när jag lade märke till ett mjukt ljus som kom från hallen. Jag hoppades att det var solen som var på väg upp men fönstret innehöll bara moln. Ibland startar dagar på ett sådant sätt så du bara vet att det kommer att bli en mycket lång dag.

Jag gick ur sängen och stapplade ned genom hallen. Sneaky väntade på mig i köket.

’Har du sovit gott?’ frågade han.

’Jag antar det, jag tror det.’ Jag gnuggade mig i ögonen.

’Du kanske vill tala om det för ditt ansikte, det verkar inte veta om det.’

’Mycket roligt.’ Jag öppnade kylskåpet för att se om det fanns några ägg.

’Var vill du börja idag?’ frågade han.

’Jag vill börja med frukost. Det är där jag vill börja, så ta det lugnt. Jag behöver tid att försiktigt tillbaka till den här världen.’

’Gosse, att prata med dig på morgonen är lika svårt som att försöka hålla fast en björn genom att ta tag i hans läppar!’

Jag svarade inte. Ungefär samtidigt kom Rudy in genom hundluckan och de två satt i köket i sina egna tankar medan jag gjorde min frukost. Jag lade mitt rostade bröd på ett fat och ställde fatet på bordet och gav Rudy hans halva brödskiva som vanligt. Inte för att han någonsin äter den, han bara slickar av smöret. Rudy tog sin brödskiva och gick ut medan jag satte mig ned för att äta frukost. Sneaky bara satt där och stirrade. Till slut gav jag upp.

’OK, jag lyssnar hellre på ditt prat än att du sitter där och bränner hål i mina ägg med ditt stirrande’, sa jag.

’Jag undrade bara om du skulle ge maten någon Kärlek?’ Han ställde frågan med ett flin.

Jag lade ner gaffeln och rullade med ögonen. ’Vad är det för vits med det? Jag ska ändå bara äta maten så kärleken kommer direkt tillbaka till mig. Dessutom har jag ingen aning om vad sjutton du pratar om.’

’Om du sänder Kärlek till maten när du förbereder den eller precis innan du äter den så absorberas Kärleken av maten och förändrar den på många sätt. Livsenergin ökar, till och med smaken blir bättre. Cellerna i din kropp kan ta upp Kärleken och mat som fyllts med Kärlek har många helande egenskaper. Du kommer att upptäcka att den är lättare att smälta, att den känns lugnare och ger mer energi, men mest av allt ger du Kärlek till din fysiska kropp.’

En tanke dök upp ungefär samtidigt. Tänk om han hade något att göra med det faktum att jag hade svårt att se rätt spelresultat och därför inte lyckades så bra med tipset? Jag borde kanske leka med, om det nu var så.

’Jag har ingen aning om hur man gör’, svarade jag. ’Jag har aldrig läst något om det eller hört någon nämna att man kan sända Kärlek till sin mat.’

’Det beror på att människor ännu inte är medvetna om kraften i Kärlek eller hur den kan användas. Kärlek är en av de mest kraftfulla sakerna i universum. Håller du med om det?’

Jag nickade och sa, ’Jag antar det, men det hjälper inte eftersom vem, eller vad, som styr och dirigerar Kärleken inte verkar vara i närheten.’

’Men du är här; faktiskt flera miljarder av dig. Människor har förmågan att sända Kärlek, massor av Kärlek till vad som helst och vart som helst. Tänk på möjligheterna! Låt oss börja med dina ägg.’

’Lyssna nu! Jag vill bara äta min frukost, så vad det än är du vill att jag ska göra så säg det och låt oss gå vidare.’ Jag började bli lite irriterad.”

”Nu börjar det bli intressant”, sa Neena.

”Jag håller med, det här är vad historien handlar om, men den blir bättre.”

”Kan du använda Kärlek till tipset?” Danny log från öra till öra.

”Antagligen, men jag är inte helt säker. Jag vet att du kan använda det till pengar, men det förklarar jag senare.”

”Vad hände sedan då?” frågade Neena.

”Slut dina ögon och använd din inlevelseförmåga när du följer mina instruktioner.” sa Sneaky. ”Det är inte så viktigt att du blundar men det blir lättare för dig, tills du får in känslan.”

Jag slöt mina ögon, slappnade av och följde hans instruktioner.

’Föreställ dig att det finns ett ljus i övre delen av din bröstorg, nära ditt hjärta, och föreställ dig att det blir ljusare och ljusare och strålar av Kärlek. Andas långsamt och djupt och fyll dina lungor med luft. Andningen är viktig. Nu låter du ljuset bli en behaglig, stadig låga, som den låga du kan se på ett levande ljus, men mycket större. Låt ljuset stråla och låt det omsluta hela din kropp. Det är bra, den känsla du får i bröstet är bra, det är ditt hjärta som öppnas. Föreställ dig nu att du sänder en stråle av Kärlek från det här glödvarma området till maten på din tallrik. Bra. När du känner att det är nog slutar du, öppnar dina ögon och kommer tillbaka till nuet. Så där ja.’

Jag öppnade mina ögon och sa, ’Det var lätt. Är du säker på att det gör någon skillnad?’

’Mer än du kan föreställa dig, min vän. En dag kommer det att finnas restauranger och kaféer som specialiserar sig på mat som fyllts med Kärlek. Mat som fyllts med Kärlek gör mer nytta för dig än någon annan mat som du kan betrakta som hälsomat.’

Jag hade börjat äta medan Sneaky babblade på.

’Hallå, det här verkar smaka bättre. Det är nästan som om maten har mer smak! Är du säker på att det inte är inbillning?’

’Absolut! Vänta tills vetenskapsmännen upptäcker att Kärlek har en fysisk form och att det i själva verket har en partikel som finns överallt, samtidigt. Det tar inte lång tid för dem att räkna ut att mängden Kärlek i maten är direkt kopplad till matens livsenergi och dess helande och livsuppehållande egenskaper. Och det är bara toppen av isberget.’

’Intressant’, sa jag.

’Om du gör samma sak med maten innan du ställer undan den kommer du att upptäcka att den håller sig fräsch längre.’

När jag tittade upp från tallriken var han borta. Jag diskade och satte mig i min favoritfåtölj i vardagsrummet.”

”Jag ska försöka med det här.” Neena smuttade på apelsinjuicen och blundade. Danny och jag tittade på, förvånat. Jag rökte medan Neena sände Kärlek in i glaset.

Hon öppnade sina ögon och tog en klunk av juicen och sedan en till innan hon satte ner glaset.

”Vet ni vad? Jag tror att det fungerar! Det verkar smaka mer apelsin, mer nypressad.”

”Det blir definitivt en skillnad”, sa jag. ”Jag har lekt med det här i mer än två år och jag har fått en del verkligt intressanta resultat. Jag ska ge fler exempel. Dagen efter Sneaky hade berättat det här för mig så gick på ett avskedsparty för en vän. Vi skulle alla ta med någon typ av mat och jag bestämde mig för att göra ett litet experiment. Nästa morgon gick jag till bageriet och köpte några kakor. Jag lade dem på två likadana tallrikar och märkte sedan botten på ena fatet med en filtpena. Jag tillbringade femton till tjugo minuter med att sända Kärlek till kakorna på det märkta fatet. Jag räknade ut att om lite är bra så blir mycket ännu bättre, vilket inte alltid är rätt när det gäller Kärlek. Jag tog med båda faten till festen och ställde dem sida vid sida på bordet. När folk började äta kakorna så sträckte de sig först efter de kakor jag sänt Kärlek till! Två sträckte sig över fatet med de andra kakorna för att nå fatet med de kakor jag sänt Kärlek till. Det var goda kakor så alla gick åt, men de jag hade sänt Kärlek till tog slut långt innan någon hade börjat äta av kakorna på det andra fatet.”

”Det är verkligen intressant. Försökte du något annat?” frågade Neena.

”Med åren har jag gjort många experiment på olika fester. Resultatet är alltid detsamma. Även om jag inte har tagit med maten märkte jag att, i samma sekund jag tog något och började sända Kärlek till det började andra människor omedelbart ta samma sak utan att någonsin förstå

varför. Ibland när jag går på restaurant väntar jag inte på att maten ska komma till bordet innan jag börjar sända Kärlek. Jag gör det så snart jag har gjort min beställning. Jag sänder också Kärlek till servitrisen och till kocken. Det blir verkligen en stor skillnad. Många gånger får jag massor av mat, min tallrik brukar svämma över även om andra som beställer samma sak bara får lite. Många gånger får jag maten snabbare och ibland före andra som har beställt före mig. Alla typer av intressanta saker händer varje gång. Om jag inte sänder Kärlek är allting som vanligt och många gånger inte ens tillfredsställande, även om jag inte är speciellt noga. När du börjar lägga märke till de här små miraklen och blir van vid dem verkar du sakna dem när de inte finns där. När jag inte sänder Kärlek känns det, och smakar som om något saknas. Ni måste testa själva. Det är inte alls speciellt ansträngande.”

”Vad skulle hända om jag sände Kärlek till maten innan jag serverar den?” frågade Danny.

”Det är en bra fråga. Kärlek är oförutsägbart. Du vet aldrig exakt vilket resultat du får. Så du måste testa själv. Men jag kan berätta att du blir angenämt överraskad och att kunden antagligen kommer tillbaka.”

”Kan jag göra samma sak med drinkar?” frågade Danny.

”Naturligtvis, och det bör du göra. Från och med så förväntar jag mig det.”

Kärlek

*Mycket försiktigt sa hon, jag skulle lätt kunna bli kär i dig
Jag sa tack men kommer du att älska alla delar av mig?
Vad menar du? frågade hon
Om du öppnar ditt hjärta mot allt som är, allt liv
Alla upplevelser, alla människor och dig själv
Så blir du i själva verket förälskad.
Det spelar ingen roll vad jag har gjort eller inte gjort
Kommer att göra, kommer att vara eller inte vara
Ditt hjärta är alltid öppet
Och kanske kommer mitt hjärta så småningom lära sig detsamma.
Då vände hon sig bort och svor på att aldrig återkomma
Men jag vet något annat.
För Kärlek har en själsfrände som kallas Tillit
Och ibland tycks de vara åtskilda
Men det är bara en illusion
För de är oskiljaktiga.*

Kapitel tjugotvå

”Sneaky visade sig inte på minst fyra eller fem dagar, vilket gav mig möjlighet att återvända till mitt spelande och min dagliga rutin. Efter några dagar började jag bli riktigt frustrerad. Det tog massor av tid och mycket ansträngning och gav inte de resultat jag ville ha eller som jag hade tidigare. Även om jag nu vet vad problemet var så hade jag ingen aning då. Problem är inte så svåra att lösa om du vet vad som orsakar dem. Men om du inte förstår sitter du fast, även om det är rakt framför ögonen på dig.

Jag glömde att nämna det här tidigare. Innan Sneaky försvann medan jag åt frukost, sa han att jag skulle skaffa några tomma band så att jag kunde spela in olika saker som han skulle lära mig om Kärlek och vad man kan göra med Kärlek. Jag antog att det skulle bli någon sorts visualiseringsövning. Jag satt i fåtöljen och försökte räkna ut hur jag skulle lösa problemet med tipset när jag fick en idé. Ju mer jag tänkte på det, desto bättre verkade det och desto mer tyckte jag om det. Det jag beslutade göra var att göra ett visualiseringsband som guidade mig på en resa in i framtiden. Jag räknade med att det skulle hjälpa mig att fokusera på vad jag ville åstadkomma och samtidigt minska pressen. Jag tänkte på det hela natten och arbetade igenom alla detaljer. Jag skrev ner varje steg av resan. Nästa morgon gick jag upp tidigt och styrde kosan till biblioteket för att hyra ett band med ljudeffekter eftersom jag bestämt mig för att göra det så verkligt som möjligt. Framåt två eller tre på eftermiddagen var jag äntligen klar. Rudy var orolig så jag bestämde mig för att ta med honom på promenad innan jag testade. Det är mycket lättare att slappna av när du har tagit en promenad eller tränat på något sätt.”

”Exakt vad läste du in på bandet?” frågade Danny.

”Det är mycket enkelt. Först spelade jag in lite musik i början av bandet i ungefär fem minuter. Det var bara för avslappning. Sedan spelade jag in en visualisering att jag stod på en järnvägsstation och väntade på tåget. Jag beskrev hur stationen såg ut och lade till några ljud som kan höras på en station: människor som pratar, fotsteg och så vidare. Sedan skulle tåget komma och jag hade en ljudeffekt med ett tåg som kom in på stationen och stannade. Det här var mitt eget privata tåg och när jag gick ombord och satte mig skulle konduktören komma och fråga vart jag ville åka. Jag skulle säga att jag ville åka en dag in i framtiden och stanna vid affären i hörnet så att jag kunde stiga av och köpa en tidning. Jag hade alla ljuden på plats så att det skulle höras när tåget lämnade stationen, ökade farten och ljudet av tåget. Jag använde till och med en kopp så att ljudet av min röst skulle låta som en konduktör. Tåget skulle åka i ungefär tio minuter och sedan stanna. Jag skulle gå av tåget, gå till tidningskiosken och köpa morgondagens tidning. Sedan skulle jag gå ombord igen och åka tio minuter tillbaka till nuet medan jag läste tipsresultatet i tidningen. Det hela tog ungefär 35 minuter. Jag trodde att det här skulle vara mycket roligare än att försöka fokusera och meditera två till tre timmar.”

”Fungerade det?” Danny såg upp från sina anteckningar.

”Vi kommer till det. När Rudy och jag kom tillbaka från vår promenad i parken gick jag in i sovrummet för att testa mitt nya band. Jag hade installerat hörlurar i hörselskydden som jag använde för att stänga ute ljud. Jag ställde in bandet på mycket låg nivå så att jag nätt och jämnt kunde höra orden och ljuden för att inte bli distraherad.

Allt fungerade perfekt, jag kom på tåget och reste in i framtiden. När tåget stannade gick jag av, köpte en tidning och tog med den tillbaka på tåget. Jag satte mig ner, bladdrade till sporten och började läsa resultat. Det var inte perfekt. Allt var lite suddigt men jag kunde ändå se vissa resultat. Det var OK för mig eftersom jag räknade ut att det skulle bli bättre när jag hade tränat några gånger. Medan jag tittade på resultat. Jag väntade på att tåget skulle avgå hörde jag konduktören skrika ’Kommer ombord!’ Jag tänkte, ’vänta en minut, det var inte det jag spelade in på bandet. Han skulle ha sagt ’Alla ombord.’ Sedan hörde jag något som lät som fotsteg. ’Vad sjutton är det som försiggår här?’ undrade jag. Sedan såg jag honom, på väg fram till mig. Han satte sig mitt emot mig och log ett okynligt leende.

'Hallå där! Det här är mitt privata tåg. Vad sjutton gör du här?' sa jag. Han började verkligen irritera mig.

'Försöker du radera ut din gäst? Det är inte speciellt Kärleksfullt! Du har verkligen ett attitydproblem', sa han.

'Det här är för knasigt', sa jag. 'Hur kan du se mig? Hur kan jag se dig? Det här är inte avsett att vara verkligt! Vad vill du?' Jag kunde känna att mitt hjärta slog snabbare.

'För att svara på den första frågan är du i ett förhöjt medvetandetillstånd och i det här tillståndet är din fantasi mycket verkligare än du tror. I själva verket är du mycket närmare ditt verkliga jag än du vanligen är i det du kallar den fysiska verkligheten. Som svar på din andra fråga så ska vi ta en liten tripp där du kan se saker som de är och till och med så som du skulle vilja skapa dem.'

'Mitt liv var helt OK tills du dök upp', svarade jag. 'Vad menar du med 'hur jag skulle vilja åstadkomma saker?''

'Inget har börjat', sa han, 'och inget har slutförts. Men jag ska förklara det senare. I det tillstånd du är nu kan du göra saker och se saker som vanligtvis skulle verka omöjliga.'

Jag tänkte att jag skulle spela med, kanske skulle informationen visa sig vara till nytta.

'Exakt vad är det jag kan göra i det här så kallade tillståndet?' frågade jag.

'Du är i ett medvetandetillstånd där du är sammankopplad med den högre delen av dig själv. Den här delen är inte begränsad av dina medvetna tankar om vad du kan eller inte kan göra. Du kan använda din fantasi och länka dig till ditt högre jag och dess förmåga att göra allt du vill och skapa det liv du vill ha. När du förstår processen kan du utföra den även i ditt normala, vakna tillstånd.'

Jag kunde känna hur tåget saktade farten. Det höll precis på att stanna när Sneaky sa: 'Demonstrationen börjar nu. Gå av tåget nu!'

I samma sekund han sa det var jag redan utanför tåget. Jag var inte hemma, jag stod bredvid en liten damm som jag kände igen direkt. När jag var liten var dammen enorm, eller åtminstone tyckte jag det då. Det var en av mina favoritplatser, knappast någon gick dit. Vissa hade berättat för mig att dammen var hemsökt och att ett monster bodde där. Inga andra barn gick någonsin dit, inte ens när de jagade mig. Jag var alltid trygg där. Det här är också den plats där jag första gången mötte Sneaky, eller åtminstone är det så jag kommer ihåg det nu."

Jag tittade på Neena och Danny. "Kom ihåg den frasen: 'det är så jag kommer ihåg det nu'. Det är mycket viktigt när det gäller resten av den här historien."

De såg konfunderade ut men nickade instämmande.

"Jag stod där och kom ihåg de svärdsfajter som Sneaky och jag utkämpade där. Sedan såg jag ett litet barn komma, vilt svängande med en pinne som ett svärd. Milda makter, tänkte jag, det är ju jag! Jag är så liten! Av någon anledning trodde jag inte att jag någonsin hade varit så liten. Jag såg mig själv hoppa omkring medan jag anföll det ena trädet efter det andra med mitt pinnsvärd, jag var så full av liv. Han kom rakt fram till mig och pekade på mig med pinnen, och sa, 'Var har du varit? Jag har letat efter dig hela dagen.'

Jag visste inte hur jag skulle reagera eller vad jag skulle säga. Jag bara stod där och stirrade. Hela hans uppenbarelse andades problem och ändå verkade han glöda. Precis då hörde jag Sneaky säga, 'Han ser dig som du ser mig. Ha så kull!'

'Varför står du där som en idiot? Ge dig eller slåss, din fegis!' sa han och viftade med den irriterande pinnen i ansiktet på mig.

'Om du vill slåss har du kommit till rätt ställe', sa jag, och vände mig om för att undvika hans utfall. Jag bröt av en gren på ett träd i närheten och striden var i full gång. Vi slogs runt träd, över klippor, bakom buskar och efter ett bra tag, jag har ingen aning om hur lång tid som gått, slog vi oss slutligen ner på några klippor. Jag var inte säker på exakt var vi hade hamnat men det spelade ingen roll. Allt som betydde något var att leva och ha kul.

Han tittade på mig. 'Varför är människor så dumma?'

'Säger dom att du är dum igen?' frågade jag.

'Ja', sa han, och såg ännu mer ledsen ut.

Jag tänkte på vad jag skulle säga när mina läppar började röra sig. Det var som om jag pratade och lyssnade på mig själv på samma gång.

'De är inte dumma egentligen. De bara handlar som om de vore dumma eftersom de är rädda.'

'Rädda för vadå?'

'De är rädda för allt; rädda för att inte vara älskade, rädda för alltför mycket Kärlek, rädda för att dö, för att leva, för att inte ha tillräckligt med mat, rädda för att andra ska göra dem illa eller ta vad de har.' Orden bara kom och jag lyssnade på dem på samma sätt som han gjorde. 'De är till och med rädda för vad de inte har, att andra är bättre än dem, för att vara ensamma, för att vara med människor, för att andra ska skratta åt dem, för att inte vara omtyckta eller accepterade, rädda för att något ska gå fel och ibland är de till och med rädda när saker går rätt. De är rädda för dem som inte är så rädda, och mest av allt är de rädda för varandra.'

'Jaså?' sa han med ett förvånat uttryck.

'Rädsla kan få dig att göra många saker som inte är Kärleksfulla. Rädslan kan till och med göra människor tokiga. Långsamt rinner all Kärlek ut ur livet och du blir kvar med en ilska som kan vändas till hat. Det handlar hela tiden om brist på Kärlek. Kärlek är mat för universum och allt som finns i universum. Utan Kärlek är det kaos, hat, ilska och rädsla. Där det finns Kärlek finns fred, glädje, förverkligande, tillit och överflöd. Det är därför saker är som de är, det är bara en fråga om brist på Kärlek.'

'Var finns all den här Kärleken då? Och varför är det ingen som vet hur man har roligt?'

'De vet hur de ska ha roligt men de är bara rädda och litar inte på att de kan ha roligt och överleva på samma gång. De tror att arbete måste vara hårt och tävlingsinriktat i en vinna/förlora-situation. Vad det gäller Kärlek så finns den inom dig och inom alla andra och väntar bara på att släppas fri.'

'De tror att de vet allt, inte sant? De skulle leka och ha roligt som vi, då skulle alla vara lyckliga.'

'De har glömt sann Kärlek och en dag glömmet du också.'"

Jag tittade på Neena och Danny. "Det knepiga är att jag kommer ihåg att jag hade den här konversationen med Sneaky när jag var liten. Ändå vet jag, samtidigt, att jag hade konversationen med mig själv, bara det att den här gången var det jag som var ängeln. Och om inte det får era hjärnor att slå kullerbyttor vad gäller tidsuppfattning vet jag inte vad som skulle kunna göra det."

De nickade för att visa att de höll med.

"Han hoppade upp och började vifta våldsamt med sin pinne i luften medan han skrek 'Nej, aldrig! Det spelar ingen roll vad de gör, jag ska slåss!'

Jag höll precis på att säga 'Ju mer du kämpar emot, desto mer blir du sådan', men jag är inte säger på om orden lämnade mina läppar för med ett väldigt ryck upptäckte jag att jag var tillbaka i sovrummet. Förvirrad och fortfarande chockad kunde jag höra att någon ropade mitt namn. Det var min vän Jeff, jag kunde höra honom i köket. Jag gick upp och mötte honom halvvägs genom hallen, jag var fortfarande delvis borta och gnuggade mig i ögonen.

'Vad sjutton gör du, sover du igen?' frågade han.

'Ja, jag tog en tupplur.'

'Mitt på dagen och han sover.' Jeff skakade på huvudet när han gick in i vardagsrummet och slog sig ner i soffan.

'Jag höll på att arbeta med tipset och somnade. Sedan hade jag en knasig dröm. Jag ser att du köpte med dig öl.' Jag satte mig ned och försökte orientera mig själv.

'Jag ska ställa in den i kylan.' Han gick ut i köket med ölen. 'Du ser hemsk ut. Du ser ut som om du sett ett spöke.'

Han gick tillbaka in i vardagsrummet och räckte mig en öl. 'Du håller på att tappa förståndet min vän. Det är bäst att du slutar med det där framtidsresetjafset.' Jag bara skrattade tillsammans med honom och tänkte att 'om du bara visste!'

'Om du fortsätter att hålla på med de här tanketjafset så kommer du snart att ropa ut hästloppen från ett varmt, madrasserat rum där du är helt för dig själv.' Han skrattade.

'Jaa, och du kommer att satsa pengar.'

'Så länge du har rätt så ska jag komma med cigaretter lite då och då.'

'Vad ska du göra med min andel av vinsterna?'

'Jag behåller dom för din räkning, inga problem', han log.

Vi tillbringade de nästa fyra eller fem timmarna med att dricka och bråka om det är möjligt att förutsäga framtiden. Hans argument var att framtiden inte har utspelats än och därför inte kan förutsägas. Mitt argument är att framtiden, nuet och det förflutna är ett och detsamma och att tiden är en illusion; därför kan framtiden inte bara räknas ut och förutsägas utan också skapas. Om han inte varit så envis och tjockskallig hade han kunnat inse det. Naturligtvis tycker han att det är jag som är tjockskallig. Han säger att jag bara har tur. Jag säger att det inte finns något som heter tur. Han tror att universum handlar om slump. Jag säger att det inte finns någon slump i universum. Han tycker att jag är tokig. Gissa vad jag tycker om honom. Och så håller vi på, så länge det finns spelare, så länge fortsätter spelet."

Detaljer

*Tusentals variationer
Ändå sägs det att
Det bara finns två typer av handlingar
En handling av Kärlek
Eller
Ett rop på mera Kärlek
Men variationer
finns tusentals.*

Kapitel tjugotre

Jag tog ut min sista cigarett ur mitt sista paket. 'Det är allt bäst att du har några cigaretter bakom disken eller så tar den här historien slut, vilket skulle vara tråkigt eftersom den precis börjar bli bra.'

'Jag har inga cigaretter', sa Danny när jag tände min cigarett.

Neena öppnade sin väska, som låg på bardisken vid hennes vänstra hand. Jag såg henne treva i handväskan med den högra handen och dra ut ett helt nytt paket cigaretter. När hon placerade paketet framför mig såg jag att det var mitt märke.

Danny lyfte på ögonbrynen.

'Min typ av kvinna! Mjuk, tuff, omtänksam, mystisk och framför allt praktisk', sa jag.

'Danny du kanske vill anteckna från och med nu eftersom du kommer att glömma allt om tipset när du får höra resten av historien. Är du singel?'

Han gav mig en mycket förvånad blick. 'Ja.'

'Du är inte singel så länge till. Är du rädd än?'

'Och om jag inte gör några anteckningar?'

'Det är upp till dig', svarade jag. 'Kom bara ihåg att jag varnade dig, jag kommer inte att upprepa det jag säger.'

Nästa dag utträttade jag några ärenden och gick till biblioteket för att hämta några böcker och ljudband om Kärlek. Jag ville se om det fanns något om att sända Kärlek. På sätt och vis började det här bli spännande, mest för att jag nu var säker på att jag skulle kunna fortsätta vinna och inte behöva gå tillbaka till att arbeta med något jag inte ville. Jag tyckte inte illa om att arbeta, det verkade bara aldrig speciellt tillfredsställande eller självförverkligande. Jag kände mig verkligen levande och kände att jag fortfarande hade hela livet på mig att upptäcka vad som skulle kunna ge mig glädje. När kvällen kom hade jag lyssnat på några band och läst lite. Jag började tänka på tåg-resan jag gjort dagen innan. Jag kom nu ihåg scenen från min barndom mycket tydligt. Jag kom ihåg att Sneaky hade berättat att jag med tiden skulle bli allt det som jag hatade i alla andra. Jag kom också ihåg att han hade berättat att jag skulle glömma honom och allt han hade visat mig, att jag skulle tillbringa en stor del av mitt liv sökande efter Kärlek utifrån eftersom jag glömt att Kärlek kommer inifrån. Han hade också berättat för mig att jag skulle få ett liv med mycket lite Kärlek och att det en dag skulle vara en värdefull läxa. På något sett verkade allt vettigt men samtidigt som jag inte hade så många svar, hade jag frågor. Jag bestämde mig för att skriva ned alla mina frågor så att jag skulle kunna grilla Sneaky när han kom tillbaka. Jag skrev ungefär tre sidor och ju mer jag skrev desto mer insåg jag att jag inte hade en aning om vad som pågick. Vid elvatiden var jag uttröttad och släpade mig själv till sängs.'

Jag slutade prata och öppnade det nya paketet med cigaretter som Neena gett mig.

'Vad ska jag skriva i mina anteckningar?'

frågade Danny, som höll hårt i pennan.

'Bara det som handlar om att sända Kärlek, vilket vi strax kommer till.'

'Slappna av, Danny. Låt honom berätta sin historia på det sätt det utspelade sig.' Neena skrockade.

'Nästa morgon vaknade jag mitt i en dröm. Jag drömde att en clown skakade min säng och när jag öppnade ögonen stod Sneaky vid sängändan. Fåraktigt tittade jag på klockan, 11:30. Jag tittade på Sneaky och frågade om han hade väckt mig.'

'Jag tänkte bara låta dig veta att Rudy precis sprang ut genom hundluckan på jakt efter en katt.'

Jag vände på mig och blundade igen för att somna om. Jag höll precis på att slumra in när jag hörde Sneaky säga, 'Han stannade inte vid staketet. Han springer just nu nerför gatan.'

Jag hoppade ur sängen och började klä på mig. 'Fan, varför stoppade du honom inte? Jag har inte råd att betala de 200 dollar det kostar om han åker fast.'

'Du skulle kunna kalla tillbaka honom med Kärlek i stället för att springa runt och leta efter honom', sa Sneaky.

'Varför berättar du bara inte vara han är?' Jag började bli lite sur.

'Varför sänder du inte bara Kärlek och ser vad som händer? Dessutom är jag inte din skyddsängel. Det är inte mitt jobb.'

'För att vara en ängel har du ett riktigt attitydproblem. Och om du inte är min skyddsängel, så vad sjutton är du?'

'Är vi lite sura på morgnarna?'

'Tänker du hjälpa mig eller inte?'

'Varför använder du inte din tågvisualisering och åker efter honom och ber honom komma hem? Glöm inte att sända Kärlek.'

Jag stoppade upp ett ögonblick för att rensa tankarna. 'Är du säker på att det fungerar?' Jag hötte med pek fingret åt honom, 'För din skull hoppas jag att det här inte är en del av din sjuka humor.'

'Försök bara. Vad har du att förlora? Jag ska guida dig. Det är lika lätt som att andas.'

Jag gick in i vardagsrummet och lade mig på soffan medan jag tänkte för mig själv att det var allt bäst att det fungerade!

'OK, jag är klar', sa jag, 'men om han inte är tillbaka inom femton minuter så sticker jag ut efter honom.'

Jag lyssnade på hans instruktioner och följde dem exakt. Någonstans längs vägen måste jag ha somnat igen eftersom jag vaknade av att Rudy slickade mig i ansiktet och viftade på svansen. Jag är inte säker på hur lång tid det tog tills han kom hem men det fungerade i alla fall. Under den tid jag följde Sneakys instruktioner berättade jag för Rudy att om han kom hem skulle jag ta med honom på promenad. Så jag åt lite frukost och tog en dusch. Kort därefter tog jag ut Rudy på promenad.

Medan Rudy lekte med de andra hundarna i parken tänkte jag på Kärlek och var den här Kärleken kommer ifrån. Om den kommer från mig, varför sa Sneaky att jag tidigare varit svältfödd på Kärlek och att bristen på Kärlek orsakade all min inre smärta? Ju mer jag tänkte desto mer förvirrande blev det. Den enda slutsats jag kunde komma fram till var att kanske det finns en stor mängd Kärlek inuti oss alla men att den finns i ett litet förseglat paket, som vi måste öppna för att släppa Kärleken fri. På sätt och vis lät det vettigt. Medan jag tänkte på allt det här insåg jag plötsligt att jag inte längre kände mig ledsen eller hade någon inre smärta. Och det var därför jag hade känt mig så lugn på sista tiden även om jag, med tanke på min ekonomi, borde vara ett nervöst vrak. Jag vet inte exakt när förändringen skedde. Det är som att ha haft migrän i evighet och sedan en dag är den plötsligt borta. Du är så van att ha migrän att du kanske inte ens märker när den försvinner. Jag drog slutsatsen att jag kanske inte lagt märke till förändringen eftersom så många saker hänt sista tiden. Det andra jag tänkte på, där i parken, var att Sneaky hade sagt att han inte var min skyddsängel. Så frågan är, vad var han? Varje gång jag såg honom eller tänkte på honom sa min instinkt att det var något som inte stämde helt. Jag visste inte riktigt vad det var. Men jag förstod att jag inte såg saker som de verkligen var.

Den enda fråga som återstår just nu är, vill du ha instruktionerna Danny? Jag väntade på hans svar.

Neena nickade.

Danny skakade på axlarna, "Jag har ingen hund."

"Det är inte det som är det viktiga. Du kan använda detta för en mängd olika saker. Kanske letar du efter någon en dag. Kanske kommer du en dag att leta efter din son eller din dotter. Eller kanske du grälar med någon, då kan du använda det här för att gå och prata igenom det med dem. Du kan använda det här på många olika sätt. Allt du behöver göra är att använda din fantasi. Jag har till och med hittat borttappade saker."

Danny satt och funderade. Neena sa, "Tänk på nästa gång du söker jobb? Du skulle kunna använda det här och möta den person som ska intervjua dig."

”Det har jag gjort”, svarade jag, ”och det fungerar jättebra. Den sekund du kliver in på intervjun känns det som om ni har träffats tidigare. Och, förvånansvärt nog, känner den andra personen likadant. Det finns emellertid en hake. Allt du säger när du möter personen i det här sinnestillståndet måste vara helt ärligt eftersom du inte kan ljuga med ditt sinne, bara med dina läppar. Om du inte talar sanning märks det alltid och slår tillbaka på dig. Varit där, gjort det, funkade inte.

Det finns en liten hake till. En kvinna jag känner använde det för att besöka sin älskare som var utomlands. Tyvärr var hon övertygad om att han var otrogen. När hon hade besökt honom några gånger såg hon honom tillsammans med någon annan. Omedelbart efteråt ringde hon till honom och nådde honom på arbetsplatsen. Det visade sig att det inte var sant. Du måste släppa det du får se så att du inte använder din fantasi och skapar något som inte finns. Sedan gick allt så bra att han ringde henne några gånger kort efter det att hon hade besökt honom. Han berättade att han känt hennes närvaro. Till slut blev det ett spel för dem. Hon har berättat att det fört dem närmare varandra och skapat ett inre band som inte fanns där förut, även om de tillbringar mycket tid på var sitt håll. Så, vill du ha det eller inte? Bestäm dig, jag tänker inte sitta här hela natten.”

”Varför frågar du inte om jag vill höra instruktionerna?” sa Neena med ett stort leende.

”Därför att du redan vet hur du ska göra. Jag har klurat ut det här lilla spelet så låt oss fortsätta”, svarade jag och kände mig ganska stolt över mig själv.

”Om det är så kan du ge oss instruktionerna. Låt oss gå vidare med historien, eller?”

”Hur som helst, det viktiga är att hitta en tyst plats och se till att du har det riktigt bekvämt. Försök få tag på ett par bygghörselskydd så att du inte blir störd av något ljud. Andas djupt och långsamt och ta dig till ett tillstånd av djup avslappning. Ge dig själv tid att göra det. Samtidigt fokuserar du och lyssnar på ditt inre själv, eller din själ, eller Gud, det som känns rätt för dig. Jag tror fortfarande att det här är det snabbaste sättet att stilla sinnet, eftersom du lägger all uppmärksamhet på att lyssna efter något som bara du kan höra. När du känner att du är klar föreställer du dig att du blir lättare, och genom att bli lättare och lättare höjer du din vibration. Ungefär som musik; toner som blir högre och högre. Sätt en bubbla av ljus runt dig själv, som om du vore i en ballong och börja flyta uppåt. När du gör det föreställer du dig att du flyger iväg till den plats du vill komma till. Det tar bara ett par sekunder. Tid och avstånd betyder ingenting för hjärnan eller medvetandet. Låt inte dig själv se vad eller vem du vill besöka. Bekymra dig inte om omgivningen, om den inte är viktig för dig. Det är viktigt att sända Kärlek och att omge och fylla vem eller vad du än besöker med Kärlek. Du kanske också vill omge dig själv med Kärlek. Om du vill kommunicera så gör det nu, men på ett mycket Kärleksfullt sätt. Se till att du lyssnar. Du kanske hör, eller kanske inte hör, verkliga ord men du kan få en upplevelse av vad den andra personen berättar. Var ärlig... säg som det är. Vad du än gör, gör det från hjärtat, inte från ditt ego. Om du har lovat något, håll det. När du är klar, tar du dig långsamt tillbaka. Innan du reser dig upp ägnar du lite tid åt att tänka igenom vad du har sagt eller hört.

Om du till exempel medvetet pratar med någon kanske de inte märker det. Det är stor chans att de inte gör det, men du talar till en del i dem och på något sätt kommer deras undermedvetna att anstränga sig till det yttersta för att förmedla informationen till deras medvetna sinne. De kan uppleva det som förnimmelser, känslor eller intuition. Du behöver inte vara rädd för att du stör någons privatliv. I varje persons utveckling omhändertas detta av den större delen i personen, beroende på den relation ni har. Ha kul, dela Kärlek.

Den här övningen tar minst tjugo minuter. I början tar det antagligen längre tid på grund av den extra tid som behövs för att bli totalt avslappnad. Med avslappnad menar jag att din kropp ska sova så att du inte känner den längre. Det är då du får de bästa resultaten.

Senare, när du har lite erfarenhet av det här kan du kanske använda ett fantasitåg för att komma dit du vill. Men jag föreslår att du i början använder bubblan av ljus så att du inte använder för mycket av din fantasi.

Och kom ihåg, du har inte alltid rätt. Ingen har det.”

”Är det allt?” frågade Danny.
”Ja, när grisar kan flyga!”

Relationer

*Relationer är ungefär som
Att fatta en tjur
Vid hornen
Men om det finns Kärlek, tillit och intimitet
Från båda sidor,
Kanske du kan se
Öga mot öga.
Åh, allt frustande
Och allt bara snurrar runt..
Jag batar när det händer.
Allt du är tvungen att göra
För en kyss på dina läppar.*

Kapitel tjugofyra

”Låt oss återvända till berättelsen”, sa jag. ”När Rudy och jag var på väg hem stannade vi vid affären för att köpa cigaretter och hämta dagens odds. På vägen hem tänkte jag på min ekonomiska situation. Jag hade tillräckligt med pengar för att köpa mat, bensin och cigaretter men inte tillräckligt för att betala räkningarna. Det spelade ingen roll hur bra jag mårde, jag tänkte att om jag inte kommer ifatt med alla räkningar kommer det att hetta till, förr eller senare.

Jag bestämde mig för att göra en liten ändring av mitt visualiseringsband med tågresan. Jag bestämde mig för att när jag åkt med tåget till framtiden och läst tidningen skulle jag bara fortsätta med tåget och se vart jag hamnade. Jag skulle ha gott om tid. De flesta tips behöver inte vara inne förrän sex eller sju på kvällen. När jag hade ändrat bandet tog jag lite mat och gick sedan till sovrummet. Allt gick lugnt och perfekt. Jag klev av mitt fantasitåg, hämtade tidningen, gick tillbaka ombord på tåget och öppnade tidningen för att läsa resultaten medan jag väntade på att tåget skulle fortsätta. Jag såg spelresultaten helt klart och tydligt. Det var förbluffande. Jag kunde läsa hela tidningen som om jag köpt den i verkligheten. Jag hörde konduktören skrika ’alla ombord’ och kände att tåget började röra sig. Jag var helt uppjagad av hur allt verkade arta sig. Sedan märkte jag att tåget verkade gå fortare och fortare. Jag tittade efter konduktören men kunde inte hitta honom. Jag försökte få tåget att sakta ner men det gick inte. Jag tyckte att det var konstigt, det var ju min fantasi, jag skulle kunna styra den. Sedan slog det mig: Sneaky är igång igen! Plötsligt stannade tåget helt. Konduktören gick förbi och sa ’Vi är framme.’ När jag gick av tåget befann jag mig på vad som verkade vara en gårdsplan, som i ett tempel. Det var mycket vackert. Allt verkade vara gjort av kristaller eller av rent ljus. Allt verkade definitivt vara genomlyst. Jag kunde inte se någon sol men det fanns mycket ljus, mycket starkt men inte bländande. Samtidigt verkade allt lite dimmigt. Jag var inte säker på om det var ljuset som orsakade det eller om jag inte kunde se så bra. Det påminde mycket om att drömma men jag beskriver det bäst genom att säga att jag var helt närvarande och medvetet vaken. När jag stod där insåg jag att platsen var fylld av Kärlek. Det var så tjockt med Kärlek att jag kunde känna Kärlek flöda in i mina lungor när jag andades. Jag kunde röra vid den, känna och förnimma den, det var otroligt. Det var som om någon höll i mig flytande Kärlek. Jag har aldrig tidigare känt något liknande. Jag stoppade ner den här Kärleken i min kropp, be mig inte förklara hur det gick till. Jag fortsatte bara att ösa ner Kärlek i min kropp och fyllde mig själv, mer och mer. Jag var så totalt absorberad av att fylla mig med Kärlek att jag inte lagt märke till att några varelser hade dykt upp framför mig. Jag tittade på dem och under en kort sekund kände jag mig skyldig för att jag var en sådan gris. Men deras svar var att sända mer Kärlek. Jag kände mig totalt, absolut och tveklöst älskad av dem. Jag kunde inte se dem så tydligt men jag drog slutsatsen att en av dem var Sneaky. Sedan lade jag märke till att det verkade finnas ytterligare en som stod bakom de tre. Jag fick intrycket att de skyddade mig från den varelse som var bakom dem eftersom han verkade lysa så starkt att han nästan brann. Jag tittade mot den varelse jag trodde var Sneaky och i samma ögonblick såg jag Sneakys ansikte. Ögonblickligen dök en annan varelse upp, direkt framför mig och tog vad som såg ut som ett svärd, stack in det i toppen av mitt huvud och körde ner det till slutet av ryggraden. Det var ingen smärta, allt hände så snabbt att jag bara stod där. Så snart han hade tryckt ner svärdet tog han ett annat och körde in det i min panna så att det stack ut på baksidan av mitt huvud, sedan ett genom mina tinningar och ytterligare ett i mitten av bröstet. Jag kände det som om jag öppnades upp och att mer Kärlek flödade in. Kanske var det därför jag inte reagerade. Jag bara kände att allt var OK. Sedan märkte jag att det inte alls var något svärd. Det verkade mer som spiror av ljus. Jag bara stod där och lät Kärleken rinna in i mig. Det nästa jag kommer ihåg var att jag var tillbaka i mitt rum. Det första jag gjorde var att skriva ned de tipsrader jag ville lämna in. När jag tittade på klockan insåg jag att jag bara hade tio minuter på mig att lämna in tipset så jag stack direkt till affären.

När jag såg spelresultaten senare på kvällen såg jag att jag hade vunnit tillräckligt för att klara mig några veckor. Men på något sätt var det inte så viktigt - jag mådde så bra.”

Jag gjorde en kort paus. ”Jag skulle kunna sitta här i två timmar och försöka beskriva hur fantastiskt jag mådde, men det finns inga ord för att beskriva känslan av att vara fylld av Kärlek. Jag vet inte ens var jag skulle börja.”

”Fantastiskt! Hur kommer jag dit?” frågade Danny.

”Det är inte poängen. Jag ska visa dig hur du kan göra det själv, det finns ett helt universum av Kärlek inlåst i en liten ask i var och en av oss och allt vi behöver göra är att öppna asken. Det här måste vara en av världens mest välbevarade hemligheter. Det är nästan som om mänskligheten har styrts bort från att verkligen upptäcka det här. Jag vet inte vad eller vem som bär ansvaret för att dölja den här förmågan, som borde vara vår att använda och dela. Har du märkt att läskiga filmer alltid på något sätt försöker övertyga dig om att Kärleken inte är så kraftfull? Det är så löjligt att det inte ens är roligt. Det är som att säga till någon att den raket du håller i bara kommer att låta lite. Låt mig bara avsluta berättelsen så kommer ni att förstå vad jag menar.”

Neena började massera min rygg. ”Hur skulle det vara om du gjorde lite te åt oss Danny? Klaus börjar bli lite uppjagad.”

”Är det så uppenbart? Det skulle faktiskt vara gott med lite te.”

De säger att den bästa vägen till en mans hjärta är via hans mage, vilket är ganska sant, men för mig fungerar en bra ryggmassage tio gånger snabbare.

Inre Kärlek

*Inre Kärlek är en
Naturlig upplevelse
Men när vi täcker
Den med rädsla,
Ilska, misstroende och skam
Söker vi efter den i
Andra*

Kapitel tjugofem

”Det tog över en vecka innan Sneaky kom tillbaka. Under den veckan lämnade jag in flera tips och gjorde flera tågresor. Jag fick hyfsade resultat även om de inte var så bra som den första gången. Men det räckte till lite pengar i fickan så att jag kunde klara mig ett tag till. Jag fick också, helt oförhappandes, ett jobb erbjudande, vilket jag tackade nej till. Det är svårt att säga om det var det bästa beslutet. Jag ville inte arbeta med något som jag inte skulle tycka om, bara för att överleva. Det är ett snabbt sätt att göra livet outhärdligt. Det är heller ingen idé att ta tjuren vid hornen om du inte klarar av att bli lite omruskad. Dessutom så mådde jag så fantastiskt för första gången i mitt liv att jag inte skulle förstöra det för allt guld i världen. I slutet av veckan verkade mängden Kärlek minska. Kanske var den slutanvänd. Jag hade gjort flera försök att återvända till templet men varje gång hamnade jag någon annanstans. När veckan var slut mådde jag likadant som tidigare. Det var ingen tvekan om saken, Kärleken höll på att ta slut för mig.

Jag var precis på väg tillbaka från en av mina resor när jag öppnade ögonen och Sneaky stod vid fotänden av sängen.

’Hej, det var på tiden du dök upp!’ Jag satte mig upp i sängen.

’Håller Kärleken på att ta slut för dig?’ frågade han.

’Låt oss gå tillbaka dit!’

’Inte så snabbt!’ log han, ’det är du själv som ska ge dig Kärlek.’

’Varför kan jag inte få mer Kärlek därifrån? Var det nu var.’

’Det kan du, men det är bättre att du lär dig att den Kärlek du vill ha finns inom dig och att allt du behöver göra är att öppna ventilen.’

’Vad menar du? Jag förstår inte.’

’När du blir förälskad strålar du av Kärlek och du är uppfylld av alla känslor. Men i själva verket kommer Kärleken inifrån dig, från den person du är. På sätt och vis använder du förälskelse som en utlösningmekanism för att öppna ditt hjärta och den Kärlek som finns inuti dig. Det är möjligt att bli förälskad i någon som inte är förälskad i dig och ändå känna all Kärlek, eftersom Kärleken i själva verket kommer från en plats inuti dig. Bara för att du kanske inte är förälskad i en viss person just nu, betyder inte det att du inte kan ha tillgång till Kärlek och uppleva Kärlek och vara omsluten av Kärlek. Anledningen till att du kan sända Kärlek till din mat eller till en annan person eller miljön eller vad det nu kan vara, beror på att du har ett lager med en oändlig mängd Kärlek inuti dig och det här lagret bara väntar på att du ska öppna det. Vi tyckte att det skulle vara bäst med en demonstration så att du får se vad som är möjligt.’

Jag tänkte på det ett par minuter. Jag tvivlade inte på att jag gått på det, med hull och hår, men vad hade jag för val? Jag hade precis haft en av de bästa veckorna i mitt liv och jag tänkte inte låta det försvinna.

’Så tänker du visa mig hur eller ska du bara stå där och babbla om det?’

’Glad att du är med i leken igen.’ Sneaky log från öra till öra. ’Du kanske vill hämta ett tomt band och spela in det här. Det fungerar första gången men om du vill ha så mycket som du fick förra veckan måste du öva lite.’

Jag vet inte varför jag råkat ut för en ängel med en sån förbaskad humor. Jag hämtade min bandspelare och ett tomt band och vi gjorde inspelningen. Sneaky berättade vad jag skulle säga och sedan spelade jag in det på bandet. När bandet var slut försvann Sneaky igen. Jag brydde mig inte om att testa inspelningen den dagen och nästa morgon hämtade jag först några vinster och köpte lite mat. Det såg ut som om vädret skulle slå om och bli kallt.

Från och med nu är det inte så lätt att i ord förklara allt som hände och jag kanske inte berättar allt i rätt ordning, men jag är säker på att ni kommer att förstå.

Jag lyssnade på bandet två gånger men sedan slutade jag använda det eftersom det var så enkelt att göra själv och jag tyckte inte att jag behövde bandet. Jag fick resultat direkt första gången men inget som påminde om vad jag känt vid det där speciella tillfället. Jag tänkte att om

lite är bra måste mycket vara bättre; kanske skulle jag bara behöva lite mer övning. Jag bestämde mig för att ge allt jag hade. Och det är exakt vad jag gjorde under de nästföljande nio dagarna. Det enda jag i princip gjorde var att öppna mitt hjärta och stråla ut Kärlek. Jag kunde hålla på en timme och sedan ta en paus i kanske en timme och sedan göra det igen. Det här är bra att komma ihåg innan du försöker göra det i så stor omfattning. Det är bäst att börja långsamt så att du kan vänja dig vid vad som händer. Kärlek är mycket vanebildande och ju bättre jag mådde desto mer ville jag ha. Jag ville se om det verkligen fanns en gräns på hur mycket Kärlek en människa kan känna. Det slog mig aldrig att det skulle påverka allt och alla runt omkring mig.

De första dagarna var ganska kalla så jag var inomhus och fyllde mig själv med Kärlek som jag sedan strålade ut. På grund av vädret tog jag inte ut Rudy på hans dagliga promenad under de första dagarna. Jag mådde jättebra och kände mig fridfull. Det fanns en djup, inre glädje som svämmade upp i mig. Även om jag var ensam under den här tiden och inte hade något sällskap kände jag mig inte ensam. Jag kände mig väldigt älskad och mer förenad med världen, ändå kände jag mig samtidigt opåverkad av allt som pågick i världen. Ju mer Kärlek jag fyllde mig med, desto mer ökade de här känslorna. All känslomärta från det förflutna verkade bara försvinna. Jag kan inte göra det rättvisa, tyvärr så saknar jag orden som kan beskriva något så vackert.” Jag ryckte på axlarna.

”Efter några dagar blev det varmare och jag började ta ut Rudy på hans dagliga promenader. Det var då jag märkte att saker och ting var annorlunda. Först kunde jag inte bli klok på vad det var eftersom det var så många små saker som var lite annorlunda. Allt verkade vara ljusare, mer levande och mer fullt av färg. Luften verkade vara full av liv. Under de första dagarna var det inte så många människor i parken så det tog ett par dagar innan jag började inse vad som hände. Först märkte jag att fåglar följde efter oss var vi än gick. Det var inte så många fåglar, bara några stycken. En annan sak jag lade märke till var att så snart andra människors hundar fick syn på mig så sprang de fram till mig och hoppade bokstavligen på mig. Det här låter inte så konstigt förutom att de flesta hundar vanligtvis är mer intresserade av att leka med andra hundar. Jag märkte också att folk började bli otroligt vänliga, mycket mer än vanligt, nästan på ett flirtigt sätt. Det var inte lika illa som den gången i affären, dagen efter mitt första möte med Sneaky, men det började långsamt bli på det sättet. På något sätt såg jag vad som höll på att hända och på ett annat sätt trodde jag inte på det. Så jag bestämde mig för att bara fortsätta och se vad som hände. Vartefter dagarna gick blev det mer och mer bisarrt. Kvinnor började flirta med mig på ett aggressivt sätt, i vissa fall använde de till och med sina kroppar. Det var som om murarna rasade och personligt utrymme blev obefintligt. Till och med män agerade på ett konstigt sätt, nästan som om vi hade varit gamla kompisar. Om jag stannade och pratade med någon kom andra människor fram och började prata, vilket i och för sig inte är så konstigt, förutom att allas uppmärksamhet verkade vara fokuserad på mig. Människor verkade hålla på med mycket fysisk beröring medan de pratade med mig. Låt oss vara uppriktiga; människor i en stad rör inte vid andra människor i parken. Vanligen håller man ett visst avstånd till varandra.”

Danny stirrade misstroget på mig.

”Du behöver inte tro på allt jag berättar för dig, Danny, men jag har ingen anledning att ljuga. Du kan väldigt lätt uppleva det här själv om du vill. Det blir ännu konstigare. En av mina vänner bad mig följa med ut och ta ett glas efter jobbet. Vi skulle mötas på en viss bar. Jag kom dit ungefär tjugo minuter före honom. Baren vi träffades på var ganska stor och det var ’happy hour’ så det var många människor där. Jag gick in och såg mig omkring men kunde inte se honom. Jag hittade en öppning vid bardisken och beställde en drink. Jag bestämde mig för att använda väntetiden till att fortsätta fylla mig med Kärlek och stråla ut den. Inom femton minuter började kvinnor röra sig mot den plats där jag satt. Jag reste mig och erbjöd min stol till en av de kvinnor som stod närmast. När min vän kom in i baren var jag totalt omgiven av kvinnor. Det är sant. De stod så nära som om vi stött i en fullpackad buss. Om de alla hade känt varandra kunde jag ha förklarat det för mig själv med att jag bara lyckades stå på rätt plats vid rätt tidpunkt men så var det inte. När jag såg min vän lyckades jag dra mig ur den mycket täta situationen och vi

gick till andra änden av baren. Han hade sett var ifrån jag kom och fällde några kommentarer om varför jag inte stannade där. Under några minuter pratade vi och skämtade med varandra. Inom ett par minuter var vi omgivna av kvinnor. Min vän hade det trevligt och när jag slutligen bestämde mig för att det var dags att gå var han så upptagen att han inte protesterade mot att jag gick tidigt. Jag är en mycket tyst person och föredrar att vara i små grupper. Jag var inte van vid så mycket uppmärksamhet och vissa av de här kvinnorna visste verkligen vad de ville. På vägen hem stannade jag vid affären och handlade några saker och det blev en upprepning av första gången. Jag var mycket glad över att komma hem och kunna sitta i min favoritfåtölj och fortfarande vara i ett stycke. Jag tänkte att jag absolut inte skulle kunna leva på det här sättet. Den där idiotiska ängeln skulle ha berättat om biverkningarna.

Sedan hörde jag en röst. 'Biverkningar?'

När jag vände på huvudet såg jag Sneaky sitta på soffan.

'Ja, biverkningar', sa jag. 'Människor var så otroligt vänliga. Du skulle ha berättat att det fanns vissa risker med det här.'

Det måste ha varit allt han kunde ta emot eftersom han började skratta och skrattade så mycket att han försvann.

Jag antar att det var ganska roligt, även om jag inte skrattade just då. Ungefär en timme senare kom Sneaky tillbaka och tog en titt på mig. Han log och jag tror att jag hörde lite skratt precis innan han försvann igen. Senare den kvällen bestämde jag mig, av någon konstig anledning, för att ordna alla mina räkningar och lade dem i en liten fin hög. Det här är inte någon normal aktivitet för mig och jag antog att tanken kom från Sneaky. När jag var klar att gå och lägga mig var de alla sorterade i en hög som var ungefär en decimeter hög."

Jag drack lite te, ursäktade mig och gick till toaletten.

Vad göra?

Vad vill du göra precis nu?

Skulle det ge

Dig och mig

Mer Kärlek och glädje?

Och sen, glöm allt annat!

Kapitel tjugosex

När jag kom ut från toaletten såg jag att den gamle mannen som suttit vid bordet var borta. Jag försökte komma ihåg om jag sett honom sitta där när jag gick på toaletten men jag var inte säker. När jag gick tillbaka till baren bestämde jag mig för att spelet höll på att ta slut. Kanske skulle jag ha frågat vart han gick och vem han var men eftersom jag antog att jag inte skulle få något uppriktigt svar bestämde jag mig för att låta bli.

Jag tog en klunk te. ”OK, var var jag?”

Danny bad om instruktionerna för hur han skulle omge sig med Kärlek.

”Jag ska ge dig instruktionerna om en minut”, förklarade jag. ”Men låt mig först berätta hur de ska användas och hur det förklarades för mig så att du inte råkar ut för ännu mer problem. Annars kanske Neena måste vara din livvakt.”

”Jag ska bara stå vid sidan om och se på när Danny våndas.” skrattade Neena.

”Under de följande dagarna slutade jag arbeta med Kärlek och gick tillbaka till att fokusera på tipset. Det gick inte så bra även om jag fortfarande fick in pengar. Det verkade som om det var något som stoppade mig.

Några dagar senare dök Sneaky upp en morgon, precis när jag hade ätit frukost. Jag hade väntat på att han skulle dyka upp och så snart jag såg honom frågade jag, ”Varför berättade du inte för mig att jag skulle bli någon sorts magnet för människor, fåglar och hundar?”

’Jag bestämde mig för att du själv skulle få upptäcka kraften i Kärlek. Du skulle inte ha trott mig om du inte hade upplevt det själv.’

’Vad är det för vits med det? Jag kan inte ens gå till affären.’

’Inte är det så illa. Att arbeta med Kärlek är en konstform. Det hänger på hur du gör det.’

’Jag gjorde precis som du sa åt mig att göra.’

’Låt mig förklara så här. Det finns inte tillräckligt med Kärlek i världen och människor letar desperat efter Kärlek så när du börjar stråla ut Kärlek skapas en liten obalans. Om alla kände till och förstod hur de skulle öppna sina hjärtan skulle du inte uppleva samma sak, eller några av de handlingar du lade märke till. Människor skulle fortfarande dras till varandra och djur skulle dras till människor men fokus skulle inte vara på en specifik person. Förstår du vad jag säger?’

’Självklart, det låter vettigt, men det löser inte mitt problem med vad jag ska göra under tiden, eftersom jag inte kan tro att resten av världen kommer att göra det här inom den närmaste framtiden.’

’Du kommer att bli angenämt överraskad, mycket snart. Du blir van vid uppmärksamheten och efter ett tag stör det dig inte längre eftersom du tycker om det’, sa han. ’Allt du behöver är att göra några små justeringar av ditt sätt att stråla ut Kärlek. Det handlar bara om att få dig att sluta gnälla tillräckligt länge så att jag kan förklara.’

Jag skulle till att försvara mig, men han hade rätt. Så jag satt där och bara lyssnade.

’Det finns många sätt att arbeta med Kärlek. När du öppnar ditt hjärta och strålar ut Kärlek blir du som en mycket liten sol. Även om andra människor inte medvetet kan se den här Kärleken kan de känna den och undermedvetet vet de exakt vad som pågår. Deras undermedvetna sänder meddelanden till sitt medvetna om att närma sig den som strålar ut Kärlek. Det undermedvetna kan kommunicera det här till ditt medvetna på många sätt, till exempel en impuls att göra något, en attraktion till den person som strålar ut Kärlek och så vidare. Ett annat sätt för dig att leka med Kärlek är att, när du går till ett möte eller till någons hus där det kommer att vara andra människor, så kan du i förväg sända Kärlek och fylla rummet med Kärlek. Du kan göra det vid affärsmöten, fester, familjetillställningar och jobbintervjuer. Kan du föreställa dig vad som skulle hända om du hade ett företag fyllt av Kärlek och alla de anställda strålade av Kärlek?’

Jag nickade. ’Det skulle antagligen dra till sig massor av kunder.’

’Du kan också sända Kärlek direkt till människor på olika sätt, vilket ger något annorlunda resultat. Du kan sända Kärlek till andra och omsluta dem med Kärlek, som om du svepte in dem

i en varm filt av Kärlek. Eller så kan du fylla dem med Kärlek. Du kan också sända Kärlek direkt till området kring deras hjärta. Det ger olika resultat beroende på personen. Det här hjälper den andra personen att verkligen öppna sitt hjärta för när Kärlek kommer in i området kring deras hjärta upptäcker du troligen att de börjar glöda av Kärlek. Det fungerar mycket bra om du vill ha en nära kontakt med någon, kanske en partner eller dina barn. Vi kommer tillbaka till det senare.'

'Det börjar bli mer och mer komplicerat.' Jag visste inte vad jag skulle säga.

'Inte alls. Tänk på en person nu, en person som du känner behöver mer Kärlek.'

'När du uttrycker det så, så pratar vi om alla i hela världen, Sneaky?'

Han tittade på mig.

'OK, jag tänker på någon. Nu då?'

'Bestäm dig nu för vilket sätt att sända Kärlek till den här personen som skulle vara det bästa just nu. Du kan fylla personens hem med Kärlek, sända Kärlek till arbetsplatsen, omsluta med Kärlek, fylla med Kärlek eller sända Kärlek till personens hjärtcenter. Ta det som kommer för dig och som känns rätt just nu. Ibland kanske till och med två eller tre olika sätt blir perfekt.

'Det är i själva verket ganska lätt. Deras hem är en krigszon så att fylla deras hem med Kärlek skulle antagligen hjälpa dem att lösa sina problem, eller åtminstone hindra dem från att slå ihjäl varandra under tiden. Rätt?'

'Perfekt.'

Jag såg ut genom fönstret under en minut medan jag tänkte på det. När jag såg tillbaka hade han försvunnit igen."

Danny hade antecknat och jag slutade prata en stund så att han skulle hinna ikapp.

"Att fylla sig själv med Kärlek och sända Kärlek är alltså ungefär som när du blir förälskad?" frågade Neena.

"Precis. Du upplever samma saker. Du mår helt igenom bra. När två människor blir förälskade verkar de glöda. Det är något annorlunda med dem och du har antagligen märkt hur de också verkar attrahera andra människor. Män har ofta berättat för mig att när de har en kärleksrelation verkar det finnas kvinnor överallt. Men när de inte är i en relation verkar det svårare att attrahera kvinnor."

"Allt verkar mycket vettigt nu", sa Danny. "Varje gång jag är med någon och vi mår mycket bra tillsammans verkar jag dra till mig kvinnor - och människor i allmänhet. Jag kan inte fatta att det är så enkelt och att svaret har funnits framför våra ögon, utan att någon har förstätt. Det verkar så uppenbart att jag inte kan fatta hur vi kan ha missat det."

"Det finns en orsak till att den här informationen verkar ha undgått alla i århundraden och svaret är ganska skrämmande, men vi går inte in på det just nu eftersom det inte betyder något längre. När människor vet hur de ska arbeta med Kärlek och ser resultaten blir det omöjligt att stoppa."

Dannys ögon var vidöppna. "Säger du att något eller någon har dolt den här informationen från alla? Varför?"

"Kärlek är den starkaste kraften, överallt, och vi har en oändlig källa av Kärlek. Det innebär att vi inte är hjälplösa små varelser. Det trevliga med Kärlek är att det faktiskt har sitt eget medvetande. Du kan bara göra positiva saker med Kärlek. När vi sänder Kärlek till en annan människa påverkar Kärleken den människan på det sätt som är bäst för dem, oavsett vad du gör. Att sända Kärlek till en annan person är bara början av vad du kan göra! Det bästa sättet att uttrycka det är att det inte finns något som du inte kan göra med Kärlek. Vad gäller att peka finger på vad som är ansvarigt för att dölja den här kunskapen, är slutsatsen den att vi lät dem göra det, så i slutändan är det vi som är ansvariga. Att arbeta med Kärlek, leka med Kärlek, är något som ett barn borde lära sig så fort de lärt sig prata. Det är den bästa gåvan som någon kan ge."

"Kan jag få instruktionerna nu?" log Danny.

"Det ska bli mig ett nöje."

Drömmar

*Helvetet iakttar när dina
Drömmar dör.
Eftersom det inte är bara dina
Drömmar som dör.
Så vi kan lika gärna
Dö när vi jagar våra drömmar
På det sättet har vi åtminstone
Levt för något.*

Kapitel tjugosju

När jag hade gett Danny instruktionerna för hur han skulle fylla sig själv med Kärlek och sända ut Kärlek gav jag honom fem minuter att avsluta sina anteckningar.

”Det var kanske fyra eller fem dagar innan Sneaky kom tillbaka. Vid det laget hade jag förändrat min lek med Kärlek. Det blev stor skillnad. Människor verkade fortfarande dras till mig, eller kanske skulle jag säga att jag fortfarande verkade vara magnetisk, men inte i lika hög grad som tidigare. Det var på en nivå som jag kunde hantera och jag började använda humor för att skapa ett avstånd och bättre hantera de människor som närmade sig mig. Det visade sig fungera mycket bra. Jag insåg att jag när som helst kunde stänga av, vilket jag, av någon anledning, aldrig kommit på tidigare. När Sneaky kom tillbaka satt jag i vardagsrummet och sturrade på högen med räkningar på kaffebordet. Det var en riktig hög.

’Wow! Vilken hög med räkningar du har samlat ihop.’ Hans leende sträckte sig från öra till öra.

En tanke slog mig. ’När du försvinner och jag inte kan se dig längre, vart tar du vägen?’

’Framtid, förflutet, nuet; de är alla desamma.’

’Skulle du kunna ta mig med dig?’ frågade jag och antydde att jag behövde komma bort från räkningarna.

’Vart jag tar vägen och hur jag kommer dit är inte det väsentliga. Du förstår ganska snart. Just nu behöver vi ta hand om andra frågor och inte bara räkningarna.’

’Det enda problem jag kan se just nu är de här räkningarna och om du tar med dem skulle problemet vara löst.’

’Jag tror att det viktigaste just nu är att du måste sluta fly från livet och sluta fly från det du inte tycker om eller som du känner att du inte kan hantera. Såvida du inte vill fortsätta på samma sätt som hittills. Det är ditt beslut.’

Jag slutade försöka vara en viktigpetter en minut, eftersom jag visste att han hade rätt. Jag hade sprungit runt i cirklar.

’Har du någonsin lagt märke till hur många saker som har blivit fel i mitt liv? Det är som om allt vore trasigt. Jag vet inte vad jag ska göra med mitt liv. Jag vet inte ens längre vad jag vill göra. Jag vill definitivt inte tillbringa resten av mitt liv med att göra något jag inte tycker om, bara för att överleva. Jag är ganska säker på att livet inte ska vara så komplicerat. Eller?’

’Jag hör vad du säger,’ sa han. ’Men jag kan inte ändra ditt liv, det skulle då inte längre vara ditt liv. Men jag kan visa dig hur du effektivt kan ta hand om en utmaning i taget. En fråga, en utmaning eller ett problem... vad helst du vill kalla det... som tas omhand kommer inte tillbaka. Om du fortsätter att försöka fly från problemen, eller att ignorera dem, samlas de på hög och du får mer och mer att ta hand om, tills det känns hopplöst. Låter inte det här välbekant?’

Jag vändades i min stol eftersom jag såg mitt liv som en stor hög av något och jag såg hur det lätt skulle kunna ta tjugo år att rätta till allt, vilket skulle vara precis i tid för min död.

Sneaky måste ha hört mina tankar. ’Det tar inte tjugo år.’ Nu skrattade han. ’Du har ingen aning om var du kommer att vara om fem år men det ska inte ta så lång tid innan du fattar. Det är ingen idé att förvandla en hög till ett berg. Ta bara hand om det medan det fortfarande är en hög. Alla problem kan lösas med Kärlek, även de som finns i det förflutna.’

’Kärlek eller inte Kärlek, du kan inte ändra det förflutna.’

’Det förflutna är inte mer avslutat än nuet. Det förflutna, nuet och framtiden är samma sak. De är bara olika ögonblicksbilder och det spelar ingen roll i vilken ordning du lägger bilderna. Du har sett vad Kärlek kan göra, även om du bara har fått en liten demonstration, det kommer mer. Du vet att du kan resa in i framtiden och använda den kunskapen för att vinna på tipset. Så varför tror du att du inte kan gå in i det förflutna och sända Kärlek - och förändra alltihop?’

Jag var tvungen att tänka efter ett ögonblick eftersom det verkade ligga något i det han sa men jag undrade hur det skulle påverka nuet om jag gick in i det förflutna och sände Kärlek till mig själv. Tanken kändes spännande.

’För ögonblicket tar vi hand om de här räkningarna. Jag kommer tillbaka om två dagar och då kanske du har tänkt lite mer på illusionen tid.’

’Låt mig gissa, du vill att jag ska sända Kärlek till de här räkningarna. Har jag rätt?’ Jag skakade på huvudet.

’Exakt’, svarade han. ’Ta en räkning i taget och sänd Kärlek, sänd sedan Kärlek till det företag du är skyldig pengarna, sänd sedan Kärlek till de människor som är ansvariga för insamlingen av pengarna och som hanterar räkningarna.’

’Jag har aldrig mött de här människorna så hur ska jag kunna sända dem Kärlek? Jag vet inte ens hur många de är.’

’Det spelar ingen roll. Använd bara din fantasi och sänd Kärlek tills du känner att du har nått alla människor det gäller. Du kommer att veta när du är klar. Och för att besvara din nästa fråga, fortsätt tills räkningarna är betalda.’

’Jag antar att det innebär att de inte försvinner på egen hand?’

’Livet kan kännas som en lång process men så snart du lär dig och du har tagit hand om några av de större utmaningarna blir det roligt och spännande. Det kommer inte att ta lång tid innan du känner att du kan hantera alla utmaningar och ändra dem till det bättre. Du har redan börjat. Du behövde mer Kärlek och nu har du lärt dig var Kärleken kommer ifrån och vad den kan göra. Med tiden blir du bättre och bättre.’

’Ursäkta mig, men det är inte den fråga jag ställde.’

’Livet är som en skola och kurserna är Kärlek, Förståelse, Tålmod, Tillit och att Skapa det du vill, med hjälp av Kärlek. Så nu behöver du bara bestämma dig en gång för alla om du ska satsa allt du har eller om du ska gömma dig under en sten.’

Jag hade en känsla av att han snart skulle försvinna utan att jag skulle få se hur han gjorde, så jag fortsatte att stirra på honom. Jag ville se exakt hur han försvann, om han bara bleknade bort gradvis eller försvann helt på en gång. Medan jag stirrade på honom lade jag märke till något konstigt. Jag var tvungen att titta på ett visst sätt och skela lite med ögonen men det verkade nästan som om han såg ut som jag. Ett ögonblick senare hade jag inget val utan var tvungen att blinka och i det ögonblicket försvann han.”

”Vad hände med räkningarna?” frågade Danny.

”Jag betalade dem. Jag är inte säker på hur men åtta månader senare var alla betalda. Det intressanta var att jag aldrig fick något krav från någon.”

”Och det här med att Sneaky liknar dig?” frågade Neena.

”Det är en bra fråga. Jag ägnade ganska många timmar åt att få ihop alla delarna och vi kommer snart till det. Har du mer te?”

Tid

*Tid är magikern.
Som skapar illusionen.
Från en miljard ögonblicksbilder,
Ser ut som rörelse.
Utan tid
Skulle vi vara frusna
I ögonblicket.
Vilket ögonblick?
Alla ögonblick.*

Kapitel tjuugoåtta

”Sneaky kom tillbaka två dagar senare, precis som han sagt. Vi pratade inte mer om räkningarna. Jag hade gjort det han föreslog och jag antog att han visste det. Vi började diskutera tid och verklighet.

’Låt oss komma till saken. Varför hindrade du mig från att vinna på tipset?’

Sneaky skrattade. ’Till slut vågade du alltså fråga.’

’Du erkänner alltså.’

’Nej! Ingen hindrar dig, förutom du själv.’ Hans leende räckte åter från öra till åra.

’Varför skulle jag hindra mig själv? Det verkar inte vettigt.’

’Du har motstridiga övertygelser. Först var du helt övertygad om att det var möjligt, sedan började du tvivla på dig själv och omedelbart såg du resultat av dina tvivel, vilket bevisade för dig att dina övertygelser var rätt, vilket sedan resulterade i flera bevis om att du hade rätt. Först kommer tanken, sedan kommer resultatet, positiva eller negativa, beroende på tanken.’

Jag försökte komma på vilken sorts tankar eller övertygelser jag hade som kunde vara i konflikt med vad jag ville uppnå.

’Du trodde att det var för bra för att vara sant och att något skulle dyka upp som hindrade dig. Ju bättre resultat du fick desto mer började du tro att det var för bra för att vara sant. Har jag rätt?’

Jag var tvungen att hålla med, för han hade rätt, det var precis vad jag tänkte - ändå kunde jag samtidigt inte förstå det.’

’Det är en sak till som du verkar ha glömt.’

’Och det är?’

’Vilken framtid förutsäger du? Framtiden är inte ristad i sten och det finns massor av möjligheter. Det förflutna, nuet och framtiden är desamma. Det som gör att de verkar olika är tiden. Tiden är den magiker som tar en bild av ett enskilt ögonblick och ger en illusion av rörelse och av att det ena ögonblicket inträffar före det andra.’

’Det förstår jag.’

’Inte riktigt. Om du verkligen hade förstått det skulle du betrakta allt på ett annat sätt. Ditt liv och allt du ser och upplever är små ögonblicksbilder av verkligheten. Det finns miljarder och åter miljarder som du undermedvetet sorterar i den ordning du vill att de ska visas. Tiden tar sedan hand om dem och förvandlar dem till en film som du uppfattar som en kontinuerlig rörelse av det förflutna, nuet och framtiden. När du tror på något eller då du har motstridiga övertygelser infogas lämpliga bilder av verkligheten i filmen över ditt liv, den film som du inte bara tittar på utan också deltar i. Det innebär att om du kan sända Kärlek, här i nuet, till någon, då kan du ta en bild av det du anser vara det förflutna och sända Kärlek till en valfri tidsperiod.’

’Hur kan jag räkna ut vilken av alla tänkbara framtider som kommer att ske, vad gäller spelet?’

’Alla som iakttar spelet, spelar i spelet och har satsat i det, bestämmer på ena eller andra sättet hur spelet ska spelas och vad resultatet ska bli. Det är enkelt: majoriteten bestämmer. Tala bara om för din hjärna att den ska visa dig den mest förutsägbara, sannolika framtiden. Tyvärr förändras framtiden hela tiden, varje minut, allteftersom majoriteten ändrar sig. Som du kan se, om du försöker nå hundra procents exakthet lägger du ner en enorm mängd energi och det lönar sig inte. Du skulle kunna använda den energin till att arbeta med Kärlek och nå mycket bättre resultat.’

Jag skulle just ställa en annan fråga när jag insåg att han redan hade försvunnit.”

”Det han sa verkar vettigt”, sa Danny när han satte ner min tekopp, ”förutom att jag inte är säker på om jag förstår det här med en ögonblicksbild av verkligheten.”

”Du behöver inte förstå det helt”, sa Neena. ”Det som är viktigt är att du förstår att varje gång du har en tanke eller en övertygelse så placeras en ögonblicksbild av verkligheten som visar den tanken eller övertygelsen i filmen över ditt liv och du upplever det.”

”Glöm inte buffertzonen”, inflikade jag.

”Vad är buffertzonen?” frågade Danny.

”Om alla tankar skulle hamna i filmen skulle livet bli heltokigt. Det finns alltså en buffertzona. Det är bara de tankar som är direkt knutna till dina övertygelser som hamnar i filmen. Men om det finns motstridiga övertygelser så representerar bilderna antingen båda övertygelserna, en kombination av dem, eller ingen av dem. Vilken bild som fastnar beror på styrkan i övertygelserna.”

”Det verkar vettigt”, nickade Danny.

När jag tog lite socker i teet, bestämde sig Neena för att hon också ville ha en kopp till. Jag tror personligen att det mest handlade om att få Danny att betjäna henne. Jag är helt säker på att hon njöt mer av det än av teet, men min tolkning kommer bara från hennes ansiktsuttryck.

Tålmod

*Tålmod har aldrig varit
En av mina dygder.
Saken är att nu undrar jag
Varför denna brådska?
Kom ihåg att jag har lärt något,
Den minut jag har tålmod
Med något kommer det
Tio gånger snabbare:
Är inte det konstigt?
Å andra sidan,
För Guds skull,
Bara
Hur länge
Måste jag vänta?*

Kapitel tjugonio

”Sedan såg jag inte till Sneaky på ett tag, vilket var OK för mig eftersom jag började känna mig utbränd. Min son kom för att bo hos mig över julhelgerna, vilket gav mig ett avbrott från alltihop.”

”Jag trodde att din son alltid bodde hos dig?” frågade Neena.

”Det gjorde han men det blev problem, han kom in i fel gäng så jag tänkte att det skulle vara bäst om han bodde hos sin mamma ett tag. Det var långt innan allt det här andra började hända.”

”Försökte du fortfarande tippa?” frågade Danny.

”Det gjorde jag men det var lite av och till eftersom jag försökte vara tillsammans med min son. Det blev mycket sporadiska resultat. En dag kunde jag ha helt rätt och nästa dag var jag långtifrån. Jag ägnade mycket tid åt att försöka räkna ut hur jag skulle ändra mina tankar och övertygelser om att vinna. Jag hade vunnit tillräckligt med pengar för att vi skulle klara oss över jul så på så vis var jag nöjd. Jag hade jobbat mycket hårt med att försöka vinna pengar och arbeta med Kärlek, men blev mycket frustrerad och behövde en paus. En dag såg jag ett program på TV om att snida i trä med kedjesåg så nästa dag gick jag och köpte en liten kedjesåg. Jag gick ner till floden och hämtade några stockar från träd som bävrarna hade gnagt av. Under de nästa tre dagarna var jag antingen med min son eller snidade. Det visade sig vara ett mycket bra sätt att släppa den spänning som hade byggts upp i mig. Det var också det första på mycket länge som jag verkligen tyckte om att göra och jag kom till slutsatsen att det kanske finns mer i livet än att bara överleva.

Det var en mycket förvirrande tid. Hela mitt liv verkade vändas upp och ner, men samtidigt mätte jag bättre än jag någonsin hade gjort förut. Det var som om allt var huller om buller och ändå hade jag en känsla av inre frid. Antagligen log och skrattade jag mer på en dag än jag tidigare gjort på en hel månad.”

”Jag förstår vad du menar”, sa Neena. ”När det är många ändringar på gång i en människas liv, eller inuti en människa, finns den där punkten när du inte riktigt har nått fram till det nya sättet att leva, ändå har allt förändrats. Det är som om båda världarna hade blandats.”

”Det är precis så det var.”

”Hur lång tid tog det innan allt planade ut?” frågade Danny.

”Ungefär ytterligare en månad. Efter det var det som om jag gick på moln. Det gör jag än idag. Allt verkar bara stämma och bli bra för mig. Jag vaknar lycklig på morgonen och går och lägger mig lycklig på kvällen. Saker händer och ibland är det något som blir fel men det påverkar mig inte så mycket. När något blir fel lägger jag bara till Kärlek och kort därefter vänder alltihop och visar sig bli en av de bästa saker som kunnat hända.”

”Vad menar du med att ’lägga till Kärlek?’” frågade Danny.

”Låt oss ta som exempel att du har förlorat jobbet så du sänder Kärlek till den plats där du arbetade och omsluter dig själv med Kärlek. Sedan tar du hela situationen och låtsas att det är en film och fyller hela situationen med Kärlek, även de tankar du har om omständigheterna. Fyll dem bara med Kärlek. Slutresultatet blir att du får ett erbjudande om ett annat jobb med högre lön än tidigare. Och kanske får du mer ledig tid för avslappning och reflektion över livet. Jag kan ge ett annat exempel. Jag lärde en person hur man arbetar med Kärlek. Tre veckor senare var hon inblandad i en bilolycka. Den minut som olyckan var över bestämde hon sig för att sända Kärlek till hela scenen och omsluta alla inblandade människor med Kärlek: bilarna, allt, precis som en film som strålade av Kärlek. Det här är svårt att förklara men om du tänker på det förstår du vad jag menar. Sex månader senare gifte hon sig med mannen i den andra bilen och i dag verkar de två lyckligare än någonsin. Så snart du arbetar med Kärlek och ägnar tid åt att fylla dig själv med Kärlek och få dig själv att stråla av Kärlek slutar allt annorlunda. Jag kan inte förklara det, allt jag vet är att om du fortsätter sända Kärlek så slutar allt i din favör, när allt är sagt och gjort. Det är bara så det fungerar.”

”Vissa människor kommer antagligen inte att tro på det”, observerade Danny.

”Antagligen inte, men om de chansar och provar i alla fall så kommer resultaten mycket snart. Sedan finns det inget som kan stoppa dem.”

Neena tittade på Danny och sedan på mig. ”Vår tid håller på att ta slut. Du måste avsluta historien.”

Jag förstod inte vad hon menade med att deras tid höll på att ta slut men jag såg hennes ansikte, vilket talade för sig själv.

En annan dag

*Och så slutar en annan dag.
Men var det verkligen en annan dag?
Är dagarna annorlunda?
Eller är det jag som är annorlunda?
Var börjar illusionen?
Och var slutar den?
Jag undrar!*

Kapitel trettio

”Jag glömde nästan att berätta den här delen för er. När Sneaky berättade att jag kunde gå tillbaka till mitt förflutna och sända Kärlek till mina förflutna jag, så bestämde jag mig för att testa. Först gick jag bara tillbaka till min tidiga barndom, före nio års ålder. Anledningen till att jag valde den tiden var jag växte upp utan mina föräldrars råd och vägledning, vilket kanske låter konstigt men det var så det var. Jag hade inga vänner. Det gav mig en mycket unik bild av livet, eftersom jag inte hade någon som sa åt mig att människor inte talar med träd eller djur. I själva verket är det mycket naturligt, förutom att ingen verkar förstå det och att de automatiskt lär sina barn att det är omöjligt. De enda vänner jag hade var djuren och träden. Ni skulle bli förvånade över hur mycket kunskap som träd egentligen har, speciellt de äldre. De vet mer om hur universum fungerar än alla vetenskapsmän tillsammans. Det bästa med träd är att de aldrig springer iväg. Ovillkorlig Kärlek verkar vara deras liv - essensen av vad de är. Jag bestämde mig för att den här tiden i mitt liv var en bra plats att starta på eftersom jag visste att han (mitt barnjag) behövde lite sällskap. Det märkliga var att varje gång jag åkte för att träffa barnet i det förflutna så kunde han se mig. Vi var tillsammans och pratade ganska mycket. Jag berättade saker för honom som Sneaky redan hade visat mig.”

”Hur kom du till det förflutna?” frågade Danny.

”Jag bara använde mitt fantasitåg, på samma sätt som när jag gick in i framtiden.”

”Jag fortsatte med det här i ungefär ett år, inte varje dag men flera gånger i veckan. Jag lämnade min tidiga barndom och började besöka mitt förflutna själv. När mitt förflutna själv blev äldre såg han mig inte längre. Jag tog mig bara till de gånger i hans liv då allt var kaos runt omkring honom och omgav honom med Kärlek. Jag kunde se vilken skillnad det gjorde. När jag gjorde det började mitt nuvarande själv att förändras. På något sätt blev det så att vartefter jag förändrades så förändrades också mitt förflutna. Jag kan inte peka på något specifikt men jag vet att det skiljer sig från det sätt jag upplevde det tidigare.”

”Vänta en minut”, avbröt Danny. ”Om du gick in i ditt förflutna och ditt förflutna jag kunde se dig, hur tyckte han att du såg ut?”

”För honom såg jag ut som en ängel”, svarade jag.

”Efter jul och nyår körde jag min son till busstationen när han skulle åka tillbaka till sin mamma. Jag är ganska säker på att det var den fjärde januari 1996. Det var ingen trevlig åktur. Både min son och jag var tysta. Han ville inte åka och jag ville inte heller att han skulle åka. Det var mycket smärtsamt, som om en del av mig slets ut. När min son hade gått ombord på bussen åkte jag hem. Sneaky dök upp när jag var ungefär halvvägs hem. Jag kunde knappt se honom och knappt höra vad han sa, antagligen på grund av mitt känslomässiga tillstånd. Jag tänkte på allt jag kunde ha gjort bättre och allt jag hade gjort fel, fram till nu.

’Du vet att han mår lika dåligt’, hörde jag Sneaky säga.

’Tack, det får mig verkligen att må bättre’, sa jag. ’Jag kan inte göra något åt hans känslor.’

’Du kan göra mycket. Du skulle bli förvånad över hur mycket du kan hela genom att sända Kärlek.’

Jag tänkte efter en minut och tittade på honom för att försöka få honom i fokus så att jag kunde se honom bättre.

’Tror du det?’

’Ja!’ Nu hörde jag honom högt och tydligt. ’Även om du aldrig skulle träffa honom igen kan du sända honom Kärlek. Om du gör det varje dag blir det stor skillnad, mer än du kan föreställa dig. Du vet hur enkelt det är.’

Jag sa ingenting. Jag bara tänkte för mig själv att jag åtminstone kunde försöka.

’Låt mig säga att om alla gjorde så här med ett barn skulle det ändra allt. Om du inte har något barn kan du adoptera ett mentalt.’

’Vad menar du med det?’

'Jag menar att du kan adoptera dem i ditt sinne och i ditt hjärta och välja att sända Kärlek till barnet varje dag. Ingen behöver veta och du behöver inte träffa barnet eller veta var det är vid en viss tidpunkt. Kärleken som sänds når fram till barnen. Att varje dag sända Kärlek så här ger så mycket. Det går inte att beskriva.'

Jag svängde in på tomten. 'Menar du att det håller dem borta från gatorna eller från problem?'

'Ja!' svarade han. 'Det kanske inte ändrar alla omständigheter de möter men det hjälper dem att möta det som händer. De kan fatta andra beslut när de får tillräckligt med Kärlek.'

Jag tänkte på vad han sa medan jag parkerade bilen och gick in i huset.

Jag satte mig i min favoritfåtölj och tände en cigarett. 'Låt mig få det här rätt. Du säger att ju mer Kärlek någon får, desto mindre risk är det att de agerar ut sin ilska och skadar någon annan?'

'Ja. På en medveten nivå vet de inte att de får Kärlek sänd till sig. Men på en undermedveten nivå vet de och Kärleken motverkar massor av ilska och smärta som de kanske gå igenom. De kan exempelvis börja känna att hela världen inte är mot dem. De kanske inte vet varför det blir en ändring men de känner den ändå. Tänk bara på vissa av de hårda tider du har gått igenom i ditt liv. Skulle det ha varit lättare om du haft mera Kärlek runt dig, även om du inte kunde se var den kom ifrån?'

'Det verkar vettigt', svarade jag. 'Jag antar att det inte spelar någon roll var Kärlek kommer från, bara du får den.'

'Du kan inte överleva utan Kärlek. Den fantasiventil som låter Kärlek att flöda in i dig är aldrig helt stängd men vid en viss punkt, när den är så liten som en rännil börjar saker hända. Du blir arg, du känner mycket smärta och vartefter ventilen stängs blir det lika smärtsamt som att svälta till döds. Det finns vissa platser i världen som alltid verkar ha krig. Varför tror du att det är så? Det är enkelt; i varje individ finns en ventil som är så stängd att allt de kan tänka på är ilska, hat, avundsjuka och så vidare.'

'Vad skulle hända om ventilen stängdes helt?'

'Du skulle bli tokig. Sedan beror det på vem du är, vilka omständigheterna är och var du är. Om du lever i en krigszon kanske du gör en självmordsattack mot din påhittade fiende. Om du lever på en tyst plats kanske du begår självmord eller går in i en affär och skjuter alla, inklusive dig själv.'

Tyvärre lät det sant. En person som känner sig älskad skulle aldrig göra något för att skada någon annan.

'Vill du att jag ska sträcka din hjärna lite till eller vill du sluta nu?'

'Du kan lika gärna gå vidare. Du har min uppmärksamhet.'

'Om tolv procent av befolkningen i en stad dagligen skulle sända Kärlek som fyllde hela staden skulle det bli så fridfullt att polisen inte skulle ha något att göra. Det gäller också för ett land eller för världen.'

'Nu tar du väl i, log jag. 'Varför tolv procent?'

'Eftersom Kärlek är den starkaste kraften i universum. Allt skapas från Kärlek. Och tolv procent skulle räcka för att vara tungan på vågen. Kärleken växer. Ingenting kan besegra den, ingenting kan stå emot den.'

Vi satt tysta en stund.

'Du har sett och upplevt vad som kan hända när du öppnar ditt hjärta och strålar ut Kärlek. Samma sak gäller för att sända Kärlek.' sa han. 'Föreställ dig vad som skulle hända om två människor i en relation skulle sända Kärlek till varandra. Vad tror du skulle hända?'

'Det skulle vara otroligt', svarade jag. 'Jag tror inte att det finns ord för att beskriva upplevelsen. Jag tror att jag verkligen skulle vilja prova det.'

Jag tittade mot Sneaky men han var borta. Jag gick och lade mig när och började sända Kärlek till min son."

Jag tittade på Neena och Danny. "Jag började sända Kärlek till min son den dagen och har inte missat en dag sedan dess. Jag kan inte ens börja förklara vilken skillnad det har gjort. Det är

otroligt. Och jag kommer att sända Kärlek till honom varje dag så länge jag lever. Jag vet inte hur det skulle vara idag om den lilla kunskapsbiten inte hade funnits, men ärligt talat vill jag inte veta.

Så är det

*Dåliga saker händer,
Men
Om ingen säger Nej!
Och ger Kärlek
Då kommer det
Bara att fortsätta hända
Och vem ska man egentligen skylla på då?*

Kapitel trettioett

”Under de nästkommande veckorna lade jag ner mycket tid på att experimentera med Kärlek och att arbeta på mina tips, vilka förresten artade sig mycket bra. Jag hade vunnit en hel del pengar men i stället för att betala av alla mina skulder bestämde jag mig för att lägga undan pengar, för säkerhets skull. Det var antagligen ingen dålig idé, förutom att jag gjorde det av fel orsaker. Det är tanken bakom som är viktig. På sätt och vis satsade jag mot mig själv och trodde att min succé kanske skulle bli kortlivad igen. Att spara pengar är bra men jag tror nu att om man gör det av rädsla, skapar de tankarna på något sätt de omständigheter som leder till ett desperat av pengarna. Senare, framåt våren, var det exakt vad som hände. Jag var inte tillräckligt uppmärksam på mina tankar och hur de skapade min verklighet så jag förlorade åter min förmåga att vinna. Ibland verkar det som om jag har svårt att lära men ändå lär jag mig, förr eller senare.”

”Men nu går jag händelserna i förväg.” Jag tittade på Neena och Danny för att se om de fortfarande hängde med.

”Under de nästföljande veckorna i januari och februari kom Sneaky ungefär varannan eller var tredje dag. Oftast pratade vi om att arbeta med Kärlek och om mina olika experiment. Jag ska ge ett exempel på ett experiment. Jag hade en vän som bröt en relation till en kvinna. Han kom hem till mig och var helt nedslagen. När han hade gått bestämde jag mig för att jag, under några dagar, skulle sända honom Kärlek och omsluta honom med Kärlek. På den tiden visste han inte något om vad jag gjort de senaste månaderna. Några dagar senare kom han tillbaka. Jag frågade hur han hade det eftersom han verkade riktigt lycklig och avslappnad. Han berättade att när han hade gått ifrån mig förra gången hade han av någon anledning helt plötsligt känt en känsla av lugn. Han sa att han börjat känna sig bättre och bättre, även om han inte var lycklig över upprottet. Av någon anledning verkade i alla fall en stor del av smärtan ha försvunnit. Hans exakta ord var, ’Av någon anledning mår jag bättre än jag någonsin gjort förut. Är det inte konstigt?’ Jag bestämde mig för att sända Kärlek till henne också. Tyvärr har jag ingen aning om hur det påverkade henne men jag har anledning att tro att det påverkade hennes liv.

Jag är säker på att ni förstår vad jag menar.”

”Berättade du för honom om att sända Kärlek och allt det där andra?” frågade Danny.

”Nej! Jag bestämde att det var bäst att hålla det för mig själv - för ögonblicket. Men jag berättade det för en annan person som hade ett litet företag här i stan. När jag berättat allt för honom om vad som pågick blev han mer och mer intresserad och ville veta hur han skulle kunna använda Kärlek i sitt företag. Under de nästföljande tre månaderna arbetade jag med honom. Vi lärde också hans anställda att sända Kärlek. Som ni kan förstå behövdes lite övertalning men vi lyckades. Jag bad dem också lova mig att hålla det hemligt och att inte berätta för någon annan.”

”Vad hände?” frågade Neena.

”Det första vi lade märke till var att alla verkade lyckligare. Alla verkade ha roligt. Men inget hände med företaget. Det tog ungefär sex veckor och sedan började omsättningen plötsligt öka, först mycket långsamt. Sedan tog det fart och det slutade med att han var tvungen att säga nej till kunder eftersom han inte kunde hantera allt. Det andra som var mycket intressant kom upp i flera möten med personalen, honom själv och hans fru, som också arbetade i företaget. Det var att alla sa att det påverkade deras hemliv. Att attrahera andra människor kom också upp många gånger. Det var en kvinna och en man som var singlar och båda nämnde flera gånger att varje gång de gick ut så kunde de inte fatta hur attraktiva de hade blivit för andra människor, speciellt det motsatta könet. Uppenbarligen njöt de och hade kul som aldrig förr.”

”Vad händer med företaget nu?” frågade Danny. Inte en överraskande fråga, med tanke på att hans bar var ganska tyst.

”Ungefär ett år senare sålde han företaget och flyttade till USA för att starta ett annat företag. Tydligt hade han alltid velat göra det. Han tog med två av sina anställda. Enligt ryktena har han ungefär tjugofem anställda nu och det går jättebra.”

”Varför var du tvungen att höra det ryktesvägen?” frågade Danny. ”Har du inte kontakt med honom?”

”Nej. Jag visste att vid något tillfälle skulle jag behöva skriva om det här och jag bestämde att det var bäst att hålla hans och företagens identitet hemlig, åtminstone under de första fem åren. Så jag sa till honom att det var bäst att vi inte höll kontakten. Han höll med om mitt resonemang.”

”Jag förstår inte varför du skulle göra så”, sa Danny.

”Det är ganska enkelt. Jag kan gå in i framtiden och se de möjliga resultaten av min bok och informationen i den. Resultatet är otroligt fantastiskt. Men det finns vissa människor som blir förvirrade, utifrån rädsla för att bli kontrollerade. Kärlek har inget med kontroll att göra, i själva verket är det raka motsatsen. Kärlek är attraktivt och magnetiskt. Vissa människor kommer inte att förstå, åtminstone inte i början, att om du kan välja mellan två olika företag så attraheras du automatiskt av det som utstrålar Kärlek. Det är bara naturligt. Vilket företag ger dig bäst service och bryr sig mest om dig? Det är ganska lätt att svara på den frågan! Tyvärr är vissa människor rädda för sin egen skugga. Det tar inte speciellt lång tid innan du ser små och stora företag göra det överallt. Jag säger inte att mitt beslut var helt rätt bara att jag kände att det var det rätta, och det är egentligen allt. Låt oss återvända till historien eftersom det finns några andra saker ni behöver veta.

Efter ett par veckor lade jag märke till att jag hade humörsvängningar. Jag var otroligt lycklig ena minuten och nästa kände jag mig irriterad eller arg. Vid ett speciellt irriterande ögonblick, när jag kände mig otroligt grinig, dök Sneaky upp bakom mig och skrämde livet ur mig. Jag lät allt gå ut över honom.

’Är vi lite griniga idag?’ observerade han när mitt snäsande bara rann av honom.

’Vad i helvete är det som pågår?’ sa jag. ’Jag trodde att Kärlek skulle få mig må bra?’

Sneaky verkade tycka att det här var ganska roligt och tydligen hade han vetat att frågan skulle komma. Det faktum att han, än en gång, inte hade brytt sig om att varna mig gjorde mig irriterad.

’Se på det så här’, sa han. ’Föreställ dig en flod där vattnet är Kärlek. Förut var Kärleksfloden i dig nästan uttorkad och nu när du har arbetat med Kärlek så har floden åter börjat strömma. Föreställ dig nu att den har ökat så dramatiskt i storlek att den plockar upp skräp på strandkanten: känslor, tankar, skuld, skam och ilska. På sätt och vis spolas alla dessa saker ur dig. Det här är tillfälligt, speciellt om du fortsätter att omsluta dig själv med Kärlek. Titta bara på känslorna som kommer upp och sänd dem bara Kärlek eller omslut dem med Kärlek. På några dagar är det borta.’

’Allt?’ Jag använde mina händer för att beskriva exakt det jag försökte säga.

’Hmm, ibland kanske du stöter på en rest här och där. Så länge du inte gräver ner det i sanden igen blir det inte mycket problem.’ Jag nickade så att han visste att jag förstod.

’Nu är det dags att säga adjö. Det är dags för dig att sätta dig ner och pussla ihop bitarna. Jag vet att du kan göra det och att du kommer att göra det.’

Och så försvann han. Jag var chockad. Jag hade fortfarande en miljon frågor att ställa. När jag satt där och tänkte blev jag mycket irriterad på det faktum att han hade dykt upp och släppt en bomb och sedan bara stuckit. När jag lugnat mig lite insåg jag att det är något jag antagligen skulle göra själv, och i själva verket har gjort, av olika anledningar.”

”Är det här allt?” frågade Danny.

”Nej, inte alls”, svarade jag. ”Egentligen har det bara börjat men från och mer nu blir det verkligen komplicerat. Jag behöver några minuter för att tänka efter hur jag ska förklara det för er.”

”Kanske en whisky till medan du funderar?” frågade Danny.

”Varför inte”, svarade jag, drack upp resten av teet och tände en ny cigarett medan jag samlade mina tankar en stund.

Ett

*När en kvinna känner sig älskad,
Känner hon sig vacker,
När hon känner sig vacker,
Börjar hon känna sig trygg,
Och då - börjar hon känna tillit,
När hon börjar känna tillit,
Väntar hon och ser.
Och när hon ser att din Kärlek är pålitlig,
Det är då magin börjar.*

Kapitel trettiotvå

”Jag börjar nog bli trött. Jag insåg precis att jag glömt berätta något annat som Sneaky visade mig. Det är svårt att säga om det är viktigt. Jag väntar med det ett tag, jag vill först gå igenom några andra saker.

Genom åren har jag lagt ner massor av tid på att studera, att försöka räkna ut hur universum fungerar och hur allt hänger ihop. På den här tiden hade jag en ganska bra förståelse av hur tid fungerar, att det förflutna, nuet och framtiden är detsamma. Jag hade en ganska bra förståelse av hur allt redan har hänt och att vi på sätt och vis bara flyttar oss runt i olika möjligheter och för ihop dem på olika sätt för att skapa det som verkar vara ett liv som levs från ett ögonblick till ett annat. Eftersom jag vet det hade jag en ganska stark misstanke om att Sneaky inte alls var en ängel utan i stället antingen en framtida del av mig själv eller en tänkbar del av mig själv. Jag var inte säker på vilket. Idag förstår jag att en framtida del av mig själv och en tänkbar del av mig själv egentligen är samma sak. De nästföljande månaderna, eller egentligen de nästföljande åren är mycket svåra att berätta om, eftersom när man arbetar med Kärlek förändras tiden så att den verkar gå fortare. Jag menar inte att livet blir kortare eftersom det är exakt det motsatta som inträffar. När du har kommit igång och arbetar med Kärlek kommer du att utföra och uppnå mer på en vecka än vad du tidigare gjort på två eller tre veckor. Resten av världen verkar sakta ned och när du iakttar andra människor som inte arbetar med Kärlek verkar de utföra saker mycket långsamt. Det verkar ta evigheter för dem att åstadkomma något. Inget har ändrats med de andra människorna, det är bara du som har förändrats. Tid är relevant för varje individ och är olika för var och en.

När tiden går snabbare tror ni antagligen att de saker ni gör, på vad som verkar vara en kortare tidsperiod, medför att ni blir trötta eller utbrända. Men det är inte vad som händer. Du kommer att märka att du får mer ledig tid än du hade tidigare. Naturligtvis händer det inte över en natt. Andra människor kommer att uppfatta dig på ett nytt sätt. De ser hur mycket du åstadkommer på en viss tid men de kommer att undra hur du kan göra det eftersom du verkar vara så avslappnad. För vissa människor kan det till och med verka som om du inte gör något alls, ändå blir arbetet gjort.”

Jag tog en klunk av whiskyn och frågade om det verkade vettigt. Det fanns ingen tvekan om att Neena förstod.

”Det verkar vettigt”, sa Danny, ”men det finns många obesvarade frågor.”

”Det håller jag med om, men du måste besvara dem själv.

Vid den tiden, under ganska lång tid därefter, gjorde jag ganska många olika saker och gick åt olika håll samtidigt. Allt jag arbetade med gav specifika resultat, vissa påverkade mitt liv och allt annat jag gjorde. Till exempel arbetade jag med mina tips och allt jag lärde och upplevde med det är en berättelse i sig, en berättelse som inte har något slut. Jag arbetade med människorna som fyllde sitt företag med Kärlek. Jag arbetade med tid och möjligheter, jag skulle kunna skriva tre böcker bara om det. Min son kom tillbaka för att bo med mig och jag använde Kärlek för att ändra alla omständigheter runt honom. Så många intressanta saker hände. Jag skulle kunna skriva en bok bara om att sända Kärlek till min son. Min förmåga att höra människors tankar ökade dramatiskt. Bara det skulle vara nog för att hålla någon upptagen en ganska lång tid. Det kanske inte händer dig. Det kan hända, om du vill det. Förmågan att kommunicera med djur kan öka till en viss del, beroende på var du stod när du började arbeta med Kärlek. Jag hade också ett normalt, fysiskt liv att leva. Allt det här kan låta som om jag var på väg att lägga mig själv i graven men den här tiden har varit den bästa i mitt liv. Även om det fanns svåra ögonblick så föll allt på plats utan att jag någon stor ansträngning från min sida. Jag lade bara ner mycket tid på att tänka på allt och fundera ut detaljerna. Så nu är frågan vad jag ska berätta för er och vad jag ska utelämnas.”

”Det är lätt”, sa Neena. ”Förklara det bara som om du berättade om en semester, berätta bara om det viktigaste. Resten kommer att berätta sig själv, speciellt om det finns i en bok, eftersom människor kommer att ha sina egna upplevelser.”

”Det är en mycket bra synpunkt.”

Begär

*Hon hade bett om att bli
Hyllad, men jämlig.
Jag sa, omöjligt!
Hon frågade varför.
Jag svarade, jag vet inte hur.
Så glad att hon bevisade
att jag hade fel.
Och dansen börjar.*

Kapitel trettiotre

”Tänker du berätta för oss om det där du hade glömt bort?” frågade Danny.

”Ja, jag tror att jag ska göra det”, sa jag, ”Jag har inte fått ihop alla bitar än men jag tror att det här är en stor pusselbit. Människor verkar tro att vi är ensamma på den här planeten och det är inte riktigt sant.”

”Det var före jul som det här började. Jag pratade och skämtade med Sneaky om semester när han föreslog att det skulle vara en mycket bra idé. Han sa att han skulle visa mig en mycket intressant plats. Jag trodde att han skulle ta mig till en fysisk plats men det var inte riktigt så det blev. Några dagar efter vårt samtal var jag på väg tillbaka från vad jag nu kallar min utomkroppsliga tågresa, vilket troligen inte är den bästa beskrivningen eftersom det bara är mitt medvetande som tillfälligt lämnar min kropp och nuvarande verklighet. Jag hade precis kommit tillbaka ombord på tåget och tittade på sportresultaten i tidningen när Sneaky bestämde sig för att göra ett kort framträdande. Han berättade att han skulle ta med mig till den semesterplats han lovat. Jag var inte ett dugg imponerad eftersom jag hade hoppats på något mer fysiskt verkligt, men jag höll god min. När mitt fantasitåg stannade föreslog han att jag skulle gå av och i det ögonblicket försvann han.

Först var det svårt att tydligt se den plats jag kommit till men jag har varit där många gånger efteråt. Varje gång har det blivit alltmer tydligt och jag kunde fokusera mer klart på omgivningarna. Det var en fantastiskt vacker plats. Där fanns en liten damm. Vattnet var helt klart och då och då kunde man se en fisk simma omkring. Dammen omgavs av högt gräs och grupper med vildblommor. Jag hade inte sett så många av dem tidigare. I ena änden av dammen fanns några träd som verkade förvandlas till en mycket djup och tät skog. Plantorna, gräset och träden var obekanta. Sneaky berättade aldrig var det var men han berättade att det var en plats som finns i verkligheten. Det tog några månader innan jag insåg att det var Hawaii. Jag har inte kommit på exakt var det är på kartan men jag tänker hitta platsen, av olika anledningar. Orsaken till att jag inte kände igen vegetationen var att det var på Hawaii. Tidigare åkte jag dit ganska ofta men inte så mycket numer eftersom jag är ganska upptagen av andra saker. Vid den här tidpunkten var det en perfekt plats för mig att åka till och lugna mitt sinne. Många gånger när jag var där kom ett rådjur fram och lade sig bredvid mig. Jag kallade henne Bambi. Rådjur har mycket vackra ögon men det jag tyckte mest om var att titta på hennes öron. De var nästan som radarantennor som kunde snurra hela vägen runt. Jag tyckte att det var mycket häftigt. När jag hade varit där några gånger började jag få en känsla av att vara iakttagen. Det visade sig att jag hade rätt. Jag kom fram till att vad eller vem, som än tittade på mig, befann sig någonstans bland träden. Flera gånger frågade jag Sneaky om det här men han bara log.

En gång när jag var där var dammen helt stilla, nästan som en glasyta. Jag tittade på Bambi när jag lade märke till att det var krusningar på vattnet, som om någon slängt i en liten sten i vattnet. När jag tittade på krusningarna märkte jag att det var någon som stod delvis skymd bakom ett träd. När jag tittade direkt på varelsen och försökte fokusera så tydligt som möjligt flyttade den bort från trädet och närmare vattenkanten. Den såg mänsklig ut men rörde sig tio gånger så fort. Jag började bli lite nervös men märkte att Bambi också hade sett den utan att bli skrämmd. Jag vände åter min uppmärksamhet på den som tittade på mig och Bambi. Även om jag inte kunde se så tydligt var det en kvinna, eller åtminstone verkade varelsen ha kvinnliga drag. Hon verkade bära kläder gjorda av trädbark. Jag tänkte att hon var någon slags trädälva men det verkade inte stämma. Jag tittade på Bambi för att se om hon fortfarande tittade dit. Bambis öron var vända åt det hållet men hon var inte så intresserad. Innan jag åter vände mig mot kvinnan på andra sidan dammen, sände jag mentalt ett meddelande som sa ’mina träd, min sjö, gå iväg!’ När jag tittade över sjön kunde jag se att hon var borta. I samma ögonblick såg jag att hon satt på min vänstra sida. Det var en chock eftersom jag inte kunde avgöra om hon var vacker eller skrämmande. Jag hade aldrig tidigare sett något liknande. Hon tittade mot mig, men inte direkt på mig, och tog

ingen direkt ögonkontakt. Med en mjukt viskande röst, som kunde ha hörts miltals sa hon, 'Vad får dig att tro att de här träden är dina träd?'

Så många tankar trängdes i mitt huvud, jag kunde inte svara. Jag bara stirrade. Ingenting hos henne såg farligt ut men samtidigt tänkte jag att hon inte var någon jag ville bråka med. Hon hade spetsiga öron, något längre än vad som anses vara mänskligt. Hennes hår var som mjuk träd-mossa. Hennes hud påminde om mjuk pappersbark. Hon hade långa fingrar och långa naglar. Hennes kropp var ganska lika en människas och hon var delvis täckt med vad som såg ut som trädbark som skurits i tunna remsor och sedan hängde från hennes kropp i olika längder och delvis draperade över hennes axlar. Hon var slank och ungefär 1,50 lång. Hennes ansikte var smalt med stora mörka runda ögon och långa ögonfransar... nästan som Bambis ögon. Om hon dök upp vid fel tidpunkt skulle hon lätt kunna skrämma mig ordentligt men när jag fortsatte att titta på henne insåg jag att hon verkligen var riktigt vacker, på sitt sätt. Hon hade en doft som av honung och tallbarr och blommor som blandats. Alla parfymtillverkare skulle kunna offra sitt liv för den doften. Hennes doft var så förtrollande att mina tankar irrade hit och dit. Jag antog att hon hade uppfattat mina tankar eftersom hon log, ett leende som skulle ha fått mig att skämmas om hon inte hade vänt sina ögon mot mig. Den sekund vi fick ögonkontakt kändes det som om jag smälte in i universum. Det kändes som om jag var ett med alla träd som någonsin levat. Det var tydligen för mycket för mig och någonstans på vägen måste jag ha svimmat eftersom jag återfick medvetandet och vaknade i mitt sovrum. Nästa gång jag träffade Sneaky frågade jag om henne men han vägrade att berätta något.

Under det närmaste halvåret åkte jag dit ganska ofta. Under de där sex månaderna lärde jag mig mycket av henne. Vi talade mentalt med varandra. Det finns fler som hon, även om hon är den enda jag sett hittills. Hon berättade att små grupper av dem bodde i olika delar av världen. Hon verkade veta mycket om mig och om mitt liv, hade känt mig sedan jag var mycket liten. När jag var barn brukade jag tillbringa mycket tid runt en liten damm. Människor sa alltid att den dammen var hemsökt. Jag kunde förstå att dammen uppfattades som hemsökt sedan hon berättat att en liten grupp av dem bor där, bredvid dammen. Dammen är placerad i mitten av en grupp träd som ser ut som om de står för långt isär. De ser ut som om någon skulle ha planterat dem i en viss form. Hon berättade att det är där de har sin by. Jag kommer ihåg den platsen mycket väl eftersom jag alltid hade en känsla av att någon fanns bredvid eller bakom mig, men jag kunde aldrig riktigt se någon. Jag frågade varför vi inte kunde se dem eller deras by. Hon berättade att deras vibration är skiljer sig något från vår, vilket gör att de är osynliga för oss. Vi kan också gå rakt igenom dem utan att känna något. De kan se oss eftersom vår fysiska natur är tätare än deras men de är mycket nära vår vibration. Jag frågade henne varför Sneaky hade tagit med mig till den här dammen i stället för till min gamla damm där jag brukade leka. Hon sa att på grund av vulkanerna var det massor med energi runt öarna och om jag kom hit fysiskt vid en viss tidpunkt i mitt liv skulle jag antagligen kunna se dem fysiskt."

Jag slutade prata ett ögonblick och tänkte på vad jag skulle nämna och vad jag skulle utelämna.

"Kan jag åka dit om jag vill?" Danny avbröt mina tankar.

"Det är mycket enkelt. Du behöver bara göra exakt samma sak som jag. Använd din fantasi och låt ditt fantasitåg ta med dig dit."

"Men jag vet inte var det är."

"Du behöver inte veta var det är. Kom bara ihåg att det är dit du vill åka och då hamnar du där. Det som är viktigt är att du omger dig med Kärlek och gör dig själv så strålande som möjligt, annars visar de sig inte. De kommer troligen inte att ta dig med till sin by men någon kommer och pratar med dig."

"Varför får vi inte komma till deras by?"

"Det finns många orsaker men ingen av dem har något att göra med rädsla. Om du strålar tillräckligt med Kärlek skulle de antagligen ta med dig till byn eftersom du skulle vibrera på en nivå som är närmare deras. Men du skulle inte se så mycket där i alla fall eftersom de lever

mycket enkla liv. I själva verket, om du tittar noga på placeringen av träden vid dammen ser du ett område där träden verkar ha ett annat mönster. Det är där byn är. Överraskande nog kanske du till och med märker att människor undviker platsen eller inte ens ser den.”

”När ska du åka?” frågade Neena med ett leende.

”Inom två år, om allt går enligt plan. Jag planerar att skaffa ett litet hus på stranden så att jag kan vara nära delfinerna. Tydligt är de här människorna väldigt nära delfinerna och valarna. Det är en för lång historia att gå in på nu men faktum är att delfinerna och valarna håller på att ge sig av. Jag har vetat det ett tag och hon bekräftade det. Om inte tillräckligt många människor börjar sända Kärlek minst flera gånger i veckan kommer de att vara försvunna inom femton år. Det är vad det handlar om.”

”Många människor vill göra något men vet inte vad de ska göra.” sa Neena. ”Om du inte skriver din bok kommer ingen att veta vad de kan göra och vad de kan åstadkomma.”

”Jag vet”, svarade jag. ”Jag har tänkt ganska mycket på det. Jag antar att jag är osäker på om någon kommer att tro på det eller ens ge det en chans så att de kan se resultaten själva.”

”Det finns bara ett sätt att få reda på det, eller hur?”

Jag nickade.

Öppet tillitsfull

Jag har tänkt mycket på tillit på sista tiden, delvis därför att något har hänt som har påverkat den här delen av mig, en del som jag gömmer så väl.

Jag undrar vad det är jag är rädd för?

Jag undrar om jag verkligen har känt tillit eller om det inte var mer än en tillfällig illusion.

Jag har tänkt på hur många underbara saker jag har förstört på grund av min brist på tillit.

Jag har inte stött på något i livet som jag inte har kunnat hantera, ändå kvarstår frågan: varför är jag rädd?

Ingen relation fungerar utan tillit, oavsett om den består av vänskap, Kärlek, arbete eller lek.

Det är ändå samma sak, tillit.

Kanske är det i själva verket mig själv som jag inte litar på.

Litar jag på mig själv, att jag kommer att välja det rätta, vad det än är?

Möjligt? Kanske? När allt kommer omkring, vem vet bättre än jag vad som är rätt för mig.

Jag har hört sägas att om du gör det som är rätt för dig, är det självisk. Men jag vet att om du inte gör det som är rätt för dig är det destruktivt.

Så var finns balansen?

Och vad ska hända mig om jag bara säger åt helvete med det och bara känner tillit?

Kanske är det vem jag litar på?

Nå, det fungerade inte, eller hur? Det verkar som om jag är tillbaka där jag började.

Nå, det ger mig bara ett val, eller hur?

Jag hoppas att det inte kommer att vara lika smärtsamt som min brist på tillit har varit.

A andra sidan, Damerna först!

Kapitel trettiofyra

”Jag tänkte...” Danny avbröt mina tankar.

”Det där som handlar om att sända Kärlek tycker jag låter helt vettigt. Även om jag inte riktigt vet hur det fungerar eller var Kärlek kommer ifrån, kan jag förstå att det skulle fungera, troligen extremt bra. Men det du säger om tid och tänkbara händelser och allt annat som antagligen händer samtidigt, verkar inte vettigt tycker jag.”

”Jag förstår vad du säger. Så här ser jag på det. När jag lärde mig sända Kärlek var jag först inte intresserad av exakt hur det fungerar utan bara av två saker: att det fungerar och hur man gör. Så det jag gör är att tillfälligt acceptera möjligheten att det fungerar och vad jag kan använda det till. Sedan accepterar jag möjligheten att jag kan göra det. Om jag ägnar all min tid åt att försöka räkna ut hur allt fungerar skulle det ta evigheter, och under tiden skulle jag inte kunna dra nytta av det jag precis har lärt mig. Jag har upptäckt att när jag använder tillit och går framåt med hjälp av lite information, verkar informationen om hur det fungerar komma fram av sig själv, lite i taget. Det innebär att jag inte behöver fylla hjärnan med begrepp som är svåra att förstå. Det var därför jag förut sa till dig att man kan bryta ner allt i små bitar som ett pussel. Du har en pusselbit som säger att du kan sända Kärlek, och en annan pusselbit som säger att du vet hur. Om du använder de här pusselbitarna har du snart många små bitar som var och en ger resultat av att sända Kärlek. När du sammanför alla de här bitarna bildas en bild i din hjärna och långsamt förstår du allt om Kärlek eller att du har förmågan att använda det för att göra ditt liv och allt runt dig vackrare.”

Neena avbröt. ”Jag tror att det Danny har problem med är din beskrivning av tid och tänkbara ögonblick. Du paketerade inte de här begreppen i prydliga små paket på samma sätt som du gjorde med Kärlek och tipset. Förstår du vad jag menar?”

Danny nickade instämmande.

”Jag tror det. Jag kan paketera i små paket som du kan ändra lite och tillfälligt acceptera så att du kan använda informationen för att förbättra ditt liv.”

Jag tänkte ett ögonblick på det.

”Det finns böcker på marknaden som verkligen anstränger sig för att förklara hela begreppet med hur allt egentligen fungerar. Men det skulle ta mig en evighet att förklara. Det är något du kan söka efter om du vill. Jag är inte klar med min egen inläring, den fortlöper hela tiden. Varje dag lägger jag till en ny bit i pusslet. Så här har jag brutit ner delarna. Först accepterar jag att jag består av ett medvetet och ett undermedvetet sinne. Det verkar också finnas ett inre själv, vilket är som att ha ett annat, djupare, undermedvetet sinne. Sedan kommer det som jag kallar för min själ, vilken består av allt jag är. Så det är en bit.

Sedan tar jag tid och skiljer det från allt annat så att det nästan blir en sak i sig själv. Tid tar enskilda ögonblick, som en film som består av många enstaka bilder, och skapar illusionen att den ena bilden inträffar efter den andra.

Sedan tar jag en bit som säger att min själ lever på ett tidlöst sätt där allt händer samtidigt eller att det på sätt och vis redan har hänt.

Våra tankar skapar den verklighet vi lever i. Vad jag har gjort är att tillfälligt acceptera att när jag fokuserar på vissa saker och verkligen tror på det, eller verkligen tror att den här speciella saken kommer att hända så är det antingen mitt inre själv eller min själ som placerar det här i min fysiska livsupplevelse. När jag för samman bitarna börjar de säga att mitt förflutna, nuet och framtiden alla sker samtidigt. Det bara ser annorlunda ut från min synpunkt. Det innebär att jag kan gå framåt i tiden och tillbringa tid med mitt framtida själv, eftersom han verkligen finns samtidigt som jag. Det finns ytterligare en viktig bit, som är svår att acceptera men som du kan ha nytta av. Låt oss säga att du bestämmer om du ska gå på bio eller stanna hemma. Nu har du två möjligheter och du måste fatta ett beslut om vilken möjlighet du ska uppleva. Du kan stanna

hemma och gå ner i ett ändrat medvetandetillstånd, och sedan skifta sidledes i tid och uppleva båda.

Jag vet att det är mycket förvirrande. I ärlighetens namn är det många gånger jag fortfarande gör tankevrpor men jag har kommit så långt att jag kan använda informationen och ändra mitt liv helt och skapa det jag vill uppleva fysiskt. Du kan direkt skapa saker som du vill ha, om du tror att det är möjligt, om du tror att du har förmågan. Det skulle verkligen vara en riktig mardröm om allt du tänkte på skapades omedelbart. Våra övertygelser utgör alltså en buffert.”

”Nå, även om jag nu är mer förvirrad kan jag tillfälligt acceptera det. Men jag förstår inte hur jag ska använda det. Låt oss anta att jag vill ha ett nytt jobb. Vad ska jag göra för att det ska hända?” Danny såg fortfarande osäker ut.

”Det är den enkla biten. Det här är vad jag gör varje dag så snart jag går upp på morgonen, innan jag gör något annat. Jag sätter mig och skriver ned exakt vad jag ska uppleva under dagen. Jag skriver inga detaljer men jag skriver ungefär en sida. Det här tog ett kort tag innan det började fungera eftersom jag var tvungen att skapa övertygelsen att det skulle fungera men efter ungefär 20 dagar började det verkligen fungera. När jag har skrivit vad jag vill ha, accepterar jag det i mitt huvud och gör en bild av det. Det jag föreställer mig är exakt det jag har skrivit och känslan det ger mig. Sedan pumpar jag helt enkelt in massor av Kärlek i bilden. Jag pumpar in så mycket Kärlek som bara får plats, tills jag känner att bilden kan explodera. Sedan släpper jag den och ser allt utvecklas vartefter dagen fortskrider. Vissa saker händer direkt, så snabbt att mitt huvud snurrar. Andra saker verkar ta lite längre tid men jag bara fortsätter att arbeta med dem varje dag tills de dyker upp. Jag för dagbok över det jag upplever. Om du skulle jämföra det jag skriver på morgonen med min dagbok skulle du se hur fantastiskt de matchar varandra. Slutsatsen är att det inte är viktigt att veta exakt hur det fungerar, bara att det gör det, och att jag vet hur jag kan få det att fungera. Det finns andra sätt att göra samma sak men den verkliga hemligheten är att lägga till Kärlek, eftersom när du gör det med Kärlek blir det oftast mycket bättre än vad du hade förväntat dig. Alla andra som är inblandade vinner också på det. Kärlek verkar eliminera vinna/förlora-problemet och på något sätt verkar alla vinna. Jag har absolut ingen aning om hur den Kärlek jag sänder in i det jag skriver kommer in i min fysiska verklighet men just nu är jag mer intresserad av det faktum att det fungerar.”

Relationer

*Relationer är enkla
Innan du säger något eller planerar att göra något, fråga
"För det här mig närmare"
Skapar en känsla av enhet och Kärlek?
Om svaret är ja, är det bra
Om inte, frågar du dig själv
"Varför förstör jag det här?"
Svaret på ett tusen misslyckade relationer
Sitter framför dig.*

(Vi kan diskutera och argumentera om allt, men i grunden är det detta det handlar om.)

Kapitel trettiofem

Jag ställde mig upp. ”Jag måste sträcka på mig lite.”

Jag tittade på min klocka för att se om den hade börjat fungera igen men den stod fortfarande. Det fanns fortfarande se vattendroppar under glaset. Jag började bli mycket trött och kunde känna att mitt ansikte långsamt började slappna av och hänga lite. Danny såg också ganska trött ut. Neena såg lika fräsch ut som en nyponros. Hon måste vara en nattperson tänkte jag när jag sträckte på armarna för att öka cirkulationen.

”Det är några saker som jag inte fattar riktigt än”, sa Danny. ”Tydligen är inte Sneaky en ängel. Är det rätt?”

”Det är rätt.” Jag satte mig igen.

”OK, då är han ditt framtida själv”, föreslog han.

”Jag antar att du skulle kunna säga det. Det var vad jag tänkte då, men låt oss säga att tiden bara finns i den fysiska verklighet som vi uppfattar. Just nu har jag tillfälligt accepterat en ny idé, att det finns inte någon framtida eller förfluten del av mig själv. Jag har upptäckt att när jag leker med att skifta framåt eller bakåt i tiden så möter jag inte alltid samma förflutna själv. Det är som om det förflutna har haft många möjligheter och att det fanns ett oändligt antal val. Slutsatsen, åtminstone som jag ser det nu, är att alla möjligheterna har levts och att det är som om vi spelar upp de olika ögonblicken igen, i varierande ordningsföljd.”

Jag insåg att jag höll på att tappa spåret igen.

”Det är antagligen bäst om vi bara pratar om det förflutna, nuet och framtida själv. Annars blir det riktigt förvirrande.”

”Varför skulle ditt framtida själv komma tillbaka och låtsas vara en ängel?” frågade Neena.

Jag såg att hon redan visste svaret.

”Eftersom han har en sjuk humor. Det var ganska roligt och när, och om, det blir min tur att göra den här grejen så gör jag antagligen precis samma sak. Vilket är vettigt, eftersom han är jag och jag är han.”

Danny frågade, ”Vad hände sedan?”

”När Sneaky hade gått ägnade jag lite tid åt att tänka igenom allt. Jag försökte sätta in det i ett perspektiv och på något sätt försökte jag få min hjärna att förstå allt. Jag var nyfiken på exakt vem Sneaky var och hur långt in i framtiden han kom från. Jag ville också veta vad som skulle hända i mitt liv och med mig under de nästkommande åren. Så jag förberedde mig själv på att sätta av några veckor för att gå in i framtiden. Jag ville gå tillbaka till mitt framtida själv som jag sett sitta på en vilstol vid en stuga, innan allt det här drog igång på allvar.”

Jag tänkte noga på hur jag skulle kunna förklara det.

”Vad fick du se?” frågade Danny.

”Innan jag svarar på det skulle jag vilja säga att allt det här inte hände på en dag. Man får verkligen anstränga sig lite och koncentrera sig och det kan bli mycket tröttande. Under de nästföljande veckorna ägnade jag inte så mycket tid åt tips eller åt att arbeta med Kärlek.”

”Först gick jag bara några år framåt men jag kan inte säga exakt hur många, kanske tre eller fyra år. Jag stötte på ett framtida, tänkbart själv som var på Hawaii ett tag. Han var inte så prat-sam men han berättade för mig att han var där och arbetade med delfinerna. Det verkade som om han inte var ensam men han ville inte berätta vem han var tillsammans med. Han bara sa att om han sa för mycket skulle det förstöra vår tidslinje och att vi skulle sluta skapa olika nya möjligheter. Jag förstod inte vad han menade men han berättade att det snart skulle bli förstäligt och att mitt huvudfokus skulle vara att arbeta med Kärlek.

Nästa lyckade försök var märkligt. Jag hade många försök som inte lyckades. Antingen somnade jag eller så slutade det med att jag drömde. Jag lyckades gå tillbaka till samma framtida själv som jag hade sett första gången. Jag såg mitt framtida själv sitta i en vilstol framför en eldstad och Sneaky satt i en vilstol på hans vänstra sida. Direkt när jag kom försvann Sneaky. Samtidigt tyckte

jag att jag såg en kvinna som rusade in i huset. Jag stod där några minuter och såg på mitt framtida själv. Han såg inte så annorlunda ut, förutom att han hade hästsvans, vilket inte var något jag planerade i mitt nuvarande själv. Jag tyckte också att jag kunde se någon som kikade ut genom fönstret men jag kunde inte se vem det var.

Jag frågade mitt framtida själv, som bara satt där och log och stirrade tillbaka på mig, vart Sneaky tagit vägen.

'Han skiftar in i andra möjligheter och gör samma sak som han gjorde med dig', svarade mitt framtida själv. 'Han bara hängde här ett tag för att vara säker på att du skulle lyckas komma så här långt.'

'Han är alltså ingen ängel då.'

'Nej, han har bara samma slags humor som vi. Han försökte bespara dig smärtan att behöva titta helt på dig själv. Jag är säker på att vi kan komma överens om att det inte alltid är den trevligaste upplevelsen, eller hur?'

'Vad händer nu?'

'Du måste skriva ner allt det här och förklara allt man kan göra med Kärlek.'

'Det blir inte så lätt. Det blir nästan omöjligt att få människor att tro på att något så enkelt kan ha en så kraftfull påverkan på deras liv och på allt annat.'

'Vi har redan gjort det. Allt du i själva verket behöver göra är att återleva det i en något annorlunda möjlighetsform.'

'Om det redan är gjort, varför behöver jag göra det igen?'

'Eftersom det inte är gjort i din möjlighet.'

'Så du är inte mitt framtida själv?'

'Ja och nej. Vi är samma sak. Jag kan vara ett framtida själv i din möjlighet eller jag kan jag vara ett tänkbart själv. Men det är inte viktigt just nu. Det du behöver göra är att fokusera på att få så mycket erfarenhet som möjligt av Kärlek så att du kan vidarebefordra informationen till andra. Resten faller på plats senare. Du behöver också koncentrera dig på att skapa allt som du vill uppleva i ditt liv. Du behöver lära dig hur du gör det med Kärlek så att allt du skapar i ditt liv inte bara är fyllt med Kärlek utan i själva verket är skapat utifrån Kärlek. Förstår du skillnaden mellan ett objekt som skapats med Kärlek och ett objekt som skapats med blod, svett och tårar?'

'Jag förstår det. Vem var det som sprang in i huset?'

'Vi bestämde att det var bäst att du inte fick se vem hon är just nu', svarade han. 'Men det förstår du senare.'

Min hjärna började tappa fokus och jag kände att jag inte kunde stanna där så mycket längre så jag ställde en sista fråga.

'Vad hände med tipset?'

'Glöm det', sa han. 'Kärlek kan användas på bättre sätt. Du kommer att förstå vad jag menar.'

Han fortsatte prata men jag hade redan börjat glida iväg och ett ögonblick senare var jag borta."

Jag gnuggade mig i ögonen. "Egentligen är det allt. Sedan dess har jag ägnat mesta delen av min tid åt att arbeta med Kärlek, vilket har varit en mycket speciell upplevelse. Samma fråga kvarstår: hur ska jag kunna skriva om det här? Var börjar jag och var slutar jag? I själva verket slutar det aldrig. Varje dag verkar jag lära något nytt om att sända Kärlek och att uppleva nya saker. Och vem kommer att tro på något som är så bisarrt?"

"Skriv exakt på samma sätt som du berättade för oss", sa Neena. "Om någon kommer att tro på det eller ej, det är ett beslut som varje individ måste fatta själv."

"Men är det inte för häpnadsväckande och förvirrande för tankarna?" frågade jag.

"Det är det som gör det intressant", sa Danny. "Det ger en något att tänka på."

"Det håller jag med om!" sa Neena. "Men kanske kunde du skriva om några av de upplevelser du hade när du arbetade med Kärlek och något om de olika sätt du kan sända Kärlek på."

Danny nickade instämmande.

”Du kanske har rätt”, sa jag. ”Jag behöver gå på toaletten. Jag är snart tillbaka.”

Jag sköt tillbaka stolen och gick till toaletten. Jag behövde inte gå men jag ville vara ensam ett ögonblick.

Jag fällde ner toalettlocket och satte mig ner. Jag tänkte på vad vi pratat om när jag plötsligt lade märke till att det hördes röster från baren. Jag trodde att det kanske hade kommit in en grupp människor som ville ha en drink och brydde mig inte. Efter ett par minuters djupt begrundande reste jag mig upp och tvättade mina händer. När jag kom ut från toaletten kunde jag inte tro det jag såg. Det måste ha varit minst tio eller tolv personer i baren. När jag gick mot den plats där jag suttit ett par minuter tidigare såg jag att Danny inte längre fanns bakom baren utan att det var en annan bartender. Neena var också borta och det satt en kvinna på hennes stol och pratade med en annan kvinna bredvid henne. Min stol var fortfarande tom. När jag stod bakom barstolen med handen på jackan måste jag ha sett mycket förvirrad ut. Bartendern kom fram och sa att Neena och Danny hade varit tvungna att gå.

”Vad vill du ha?” frågade han.

Jag tänkte efter och svarade tyst. ”Kanske bara notan.”

”Notan är betald”, han sträckte sig ned under disken. ”Danny lämnade något åt dig.” Han placerade en liten grön flaska på disken.

Jag tog flaskan och min jacka från stolen. Jag skulle just ta mina cigaretter men upptäckte att de var borta.

Jag tackade bartendern och, medan jag tog en sista titt runt baren, gick jag till utgången. Ungefär samtidigt som jag steg ut på trottoaren körde en taxi fram och stannade. Jag öppnade dörren och talade om vart jag ville åka.

Taxichauffören och jag pratade inte mycket på vägen hem men jag kommer ihåg att han sa. ”Det är en konstig natt, eller hur?”

”Det är det verkligen”, var det enda jag sa.

Växla till en tänkbar verklighet

*Varje gång ett beslut tas,
Skapas ett helt universum där beslutet ageras ut.
Faktum är att det redan finns och eftersom tiden inte är linjär,
Kan alla beslut ändras,
Som om de aldrig agerats ut i din verklighet
Det är så lätt att göra,
Att alla gör det konstant på ett omedvetet sätt.
Det ögonblick ett beslut tas,
Går vi in i ett tänkbart universum och en tänkbar verklighet
Där beslutet ageras ut.
Det är inte bara beslut som orsakar skejften,
Utan också tankar och vad vi tror på.
Som ett exempel, om vi tänker och tror att vi inte är älskade, är det den tänkbara verklighet vi slängs in i.
Och där stannar vi tills vi ändrar vår övertygelse,
Eller tills någon kommer som får oss att ändra vår övertygelse och våra tankar,
Men det händer aldrig förrän vi ändrar till en Kärleksfull verklighet.
Vilket vi inte kan göra förrän vi ändrar vad vi tror på och tänker.
Och så går vi runt i cirklar,
För alltid upplevande samma slutresultat.*

Att ändra verkligheten

*Först måste vi avskilja det vi ser, hör och upplever
Från våra tankar och övertygelser.
Det kommer att börja frigöra oss från det tänkbara universum
vi upplever nu.
Sedan ändrar vi våra tankar och övertygelser,
Till den grad att vi upplever det vi vill ha i våra sinnen.
När tankarna och övertygelserna börjar sitta,
Börjar vi förändras.
Först märks inte förändringen,
Men vartefter tiden går med övning kan vi börja se förändringarna.
Eller kanske om vi väljer, kan vi vänta tills
Vetenskapsmännen upptäcker ett mekaniskt sätt, om vi lever så länge.*

*Jag har hört det sägas att om vi verkligen tror
På något så skulle vi redan ha det.
Då är det på grund av att vi inte tror
Som vi inte har det,
Och kanske våra tankar inte är i linje med vad vi vill ha.*

Kapitel trettiosex

När jag kom hem den kvällen var jag uttröttad. Jag lagade lite mat och gick sedan till sängs.

Jag gick upp ganska sent nästa morgon. Efter dusch och frukost bestämde jag mig för att ta bussen ned på stan för att hämta min bil. Medan jag väntade på bussen tänkte jag på föregående kväll. Oddsens att något sådant skulle hända är ganska små. Det hela var perfekt utspelat, som en pjäs som repeterats i månader. Och jag föll för det, helt och hållet, med hull och hår. Jag undrade vilka Danny och Neena egentligen var och hur de kunde veta vem jag är. Kanske var det något av mina framtida, eller tänkbara själv som kände dem och sände dem för att hjälpa mig. Men frågan återstår hur de kunde projicera in sig själva i min verklighet vid exakt rätt tidpunkt.

Jag var tvungen att gå ett par kvarter till min bil och det gav mig en chans att rensa huvudet. Jag bestämde att jag skulle köra nerför den gata där Neenas bar fanns och ta en titt, så här på dagtid. Jag hade varit på den gatan många gånger tidigare och aldrig sett baren.

Det är en enkelriktad gata så jag körde flera kvarter och vände sedan tillbaka mot baren. När jag kom fram var jag tvungen att stanna upp - där fanns ingen bar. Det fanns bara två mycket stora byggnader, sida vid sida. Jag kunde inte tro det. Jag visste var jag hade varit kvällen innan, inte tu tal om det. Jag parkerade min bil och gick samma väg som kvällen innan. Jag frågade flera personer om de hört talas om Neenas bar men ingen hade hört talas om den. Jag tittade i telefonkatalogen men där fanns inget. Baren finns inte i den här verkligheten eller åtminstone inte just nu.

Än i dag har jag inga svar. Allt jag kan säga är att kanske de här människorna vet hur de kan flytta runt i olika tänkbara verkligheter och tydligen är de riktigt bra på det. Eller så kanske jag flyttade in i deras tänkbara verklighet. Jag kommer inte ihåg att jag gjorde något speciellt den kvällen som skulle ha kunnat orsaka något sådant. Det skulle vara intressant att lära sig. Jag har inte slutat leta efter svar och jag kommer aldrig att göra det. Någon gång kommer jag på det, det är bara en tidsfråga. Kanske ska jag göra det i går.

När det gäller Kärlek har jag ägnat så mycket tid som möjligt under de senaste åren åt att arbeta med Kärlek och gjort många fascinerande upptäckter. Jag kan inte i ord uttrycka de saker som kan åstadkommas med Kärlek. Allt hänger på det faktum att vi som individer kan sända och ta emot mycket Kärlek. I resten av boken ska jag gå igenom vissa av mina upplevelser med att sända Kärlek och vissa av de metoder jag använder. Att sända och arbeta med Kärlek kan vara en av de lättaste saker du någonsin lärt dig göra. Jag tror att det är därför som människor ibland tvivlar på att det verkligen fungerar. Vi verkar tro att om vi inte kämpar kan det inte vara värt så mycket - men det är definitivt inte sant.

Det jag har berättat i den här boken är sant även om jag har utelämnat många saker så att det inte ska bli för förvirrande. Jag förväntar mig inte att du ska tro på något jag har skrivit. Om jag ska vara helt ärlig så skulle jag antagligen inte ha trott det, om det var någon annan som hade berättat. Det jag verkligen hoppas är att du kan acceptera tanken på att du har förmågan att sända Kärlek och att du i och med det förhoppningsvis också provar. När du har fått egna resultat behövs inga fler ord.

Mitt liv har ändrats så mycket att varje gång jag tänker tillbaka kan jag inte göra annat än att skaka på huvudet. Förut var det aldrig något som riktigt fungerade för mig. Det verkade som om allt jag rörde vid blev till damm. Nu är det tvärtom. Jag skulle inte kunna göra ett misstag, ens om jag försökte. Allt jag rör vid blir perfekt, min timing är perfekt. Om jag vill ha något skriver jag det på datorn och fyller sedan bara idén med Kärlek tills den spricker i sömmarna. Sedan sitter jag bara och väntar eller följer min intuition om vart jag ska ta vägen och vad jag ska göra. Det jag vill ha faller ner i mina händer. Ofta är det också avsevärt bättre än jag ens hade vågat hoppas.

Jag har låtit andra människor prova och det har fungerat för dem, på samma sätt som för mig, ibland ännu bättre.

Om du undrar varför du aldrig hört talas om att sända Kärlek eller läst något om det så är det ingen lätt historia att berätta och den är verkligen lång. Jag håller fortfarande på och går igenom detaljerna. Den mängd jobb och energi som har lagts ned för att hålla informationen hemlig är häpnadsväckande. På många sätt är den till och med otäck. Normalt skulle jag vara orolig för att den här boken aldrig kommer ut på marknaden men så länge jag har levat har jag haft känslan av att inte vara ensam. När jag skriver det här kan jag känna att något tittar över min axel. Jag har ingen aning om vad det är men jag känner mig trygg och ostoppbar, åtminstone när det gäller det här materialet.

Och det är allt. Ta till dig det du tycker om och låt bli resten.

All min Kärlek till dig på din resa. Varför inte göra det med Kärlek? Vi har inget att förlora och allt att vinna.

Och spelet går vidare...

Epilog

Instruktionerna

Introduktion

Något som verkar bekymra människor när jag nämner vår förmåga att sända Kärlek till andra människor är frågan om en person kan kontrollera en annan. Kärleken kontrollerar inte. Det finns inget kontrollerande eller manipulativt med Kärlek. Kärlek har förmågan att påverka en persons beteende och hur de mår. En person som känner Kärlek och som omsluts av Kärlek tenderar att uppträda på andra sätt än en person som inte känner sig älskad eller som känner sig arg eller deprimerad. När människor är arga, ledsna, deprimerade eller inte känner sig älskade liknar deras agerande en brist på Kärlek. Mängden Kärlek som en person har är direkt kopplat till deras handlingar, ord, tankar och beteende. Vanligen tror vi att det inte är så mycket vi kan göra men det är bara en illusion. Vi har förmågan att sända massor av Kärlek till människor, djur, växter och miljö. Resultaten kan vara förbluffande. Barn är perfekta exempel. Deras handlingar är ögonblickliga och en reflektion av den mängd Kärlek de har. Att någon älskar dem innebär inte, nödvändigtvis, att de också tar emot Kärlek, och det är det som är skillnaden. Att älska någon är underbart men att sända dem Kärlek är vad som verkligen skapar magi.

Vem sänder vi Kärlek till? Alla: våra älskade, barn, vänner, medarbetare, människor vi möter, människor som styr våra städer och länder och alla som du träffar på. Vi kan fylla våra hem med Kärlek, omge våra städer med Kärlek och sända Kärlek till våra husdjur och blommor. Du kan bli mycket angenämt överraskad över att se hur väl växter mår när de omsluts av Kärlek. Det finns inget som hindrar att du fyller ett helt fält med Kärlek. Vi kan sända Kärlek till den mat vi äter och den mat vi serverar. Och så vidare och så vidare.

Kärleken är mycket magnetisk. Den attraherar mer Kärlek och glädje. Jag har sett människor förändras inför mina ögon och bli lyckligare, gladare, mer avslappnade och fridfulla. Det är en underbar känsla att kunna hjälpa andra, om man tänker på hur lätt det är. Överallt där jag är, det kan vara ett möte, en fest eller bara en samling så sänder jag först Kärlek och det blir en stor skillnad. Kärleken är mycket magnetisk och om du fyller dig själv med Kärlek upptäcker du mycket snabbt att människor attraheras till dig och försöker vara nära dig. Det är helt naturligt. När allt kommer omkring blir det en otrolig upplevelse för alla; det finns en känsla av glädje, frid, öppenhet och tillhörande.

Om du ska kunna sända Kärlek till andra människor, djur, växter eller till världen måste du öppna ditt hjärta och låta Kärleken flöda. Det är inte bara lika lätt som att andas utan varje gång du sänder Kärlek får du själv Kärlek, eftersom den Kärlek som kommer inifrån dig måste färdas genom dig innan den sänds ut. Det är en obeskrivlig bonus.

Att öppna våra hjärtan och bli strålande av Kärlek är mycket naturligt och inträffar mycket ofta omedvetet. När vi till exempel håller en liten baby, hundvalp eller kattunge i famnen så öppnas våra hjärtan och vi börjar känna och stråla ut Kärlek. När vi förälskar oss i någon blir den andra personen den utlösningmekanism som öppnar våra hjärtan. Med tiden slits den här mekanismen emellertid ut och sedan undrar vi varför vi inte känner lika mycket Kärlek som förut. Det är vanligen då problemen börjar. När vi har förmågan att medvetet själva öppna våra hjärtan och sända Kärlek till en annan person kan Kärleken fortsätta växa, i stället för att torka ut som en vattenpöl i varm sol. Det finns ingen gräns på hur mycket Kärlek som människor kan känna och uppleva. Om vi inte är i en relation kan vi ändå känna Kärlek och känna oss älskade. Det finns ingen anledning att vänta dag efter dag på att någon ska komma och öppna våra hjärtan. Vi har förmågan att själva öppna våra hjärtan, fylla oss med Kärlek och stråla av Kärlek - och på så sätt attrahera ännu mera Kärlek.

När jag lärde mig sända Kärlek blev det glädjen i mitt liv. För första gången i mitt liv kände jag att jag verkligen kunde betyda något. Och vilken påverkan det har haft på mitt eget liv! När jag strålar ut mera Kärlek attraherar jag flera bra saker och goda upplevelser. Ju mer jag arbetar med Kärlek, desto mer verkar allt bara klicka för mig och bli perfekt.

Slappna av och släppa taget

Det viktigaste med att lära sig öppna sitt hjärta, att fylla sig själv med Kärlek och att sända Kärlek är att lära sig slappna av fullständigt och släppa alla andra tankar. Det är mycket viktigt att du behåller ditt fokus när du övar och lämnar alla andra tankar utanför. Om du upptäcker att du ”far iväg”, för du bara dig själv tillbaka och fortsätter. Med tiden, och med lite övning, upptäcker du att det blir lättare och lättare. Om du inte tidigare har övat på att meditera eller på att slappna av är det antagligen bäst om du lägger dig ner eller sitter någonstans där det är tyst och där du inte blir störd. Ägna ett par ögonblick åt att rensa din hjärna och slappna av helt i kroppen. Med lite övning kan du öppna ditt hjärta och sända Kärlek praktiskt taget när som helst och var som helst eftersom du kan slappna av i din kropp, omedelbart tömma ditt huvud på tankar och fokusera på ditt hjärta.

Det är en viss känsla som kommer när du öppnar ditt hjärta, vilken kan vara svår att hitta om du inte börjar i en tyst och fridfull miljö. Det beror på att när din kropp är helt avslappnad och ditt sinne är rent och lugnt finns en viss inre sinnesuppfattning, vilket är viktigt eftersom det är där du hittar de känslor som hör ihop med att öppna hjärtat.

Även om jag kan sända Kärlek praktiskt taget var som helst ifrån, som medan jag åker buss eller kör bil, ägnar jag femton till tjugo minuter varje dag åt att ligga ned och helt fokusera på att öppna mitt hjärta och stråla ut Kärlek. Min förmåga verkar öka dramatiskt med tiden.

Det finns många böcker om avslappning och om att lugna sina tankar så jag går inte in så mycket på det. Om du tycker att det är lättare för dig att slappna av när du lyssnar på exempelvis ett meditationsband eller någon avslappnande och lugnande musik så verkar det fungera mycket bra och stör inte din förmåga att öppna ditt hjärta.

Det här är vad jag gör, oavsett om jag ligger ned eller om jag sitter. Först slappnar jag av min kropp helt genom att slappna av varje muskel i min kropp, till och med mina ansiktsmuskler. Jag gör det genom att låtsas att jag ska somna och jag talar om för min kropp att vi ska ta en tupplur. Jag låter min kropp somna medan jag tömmer min hjärna på tankar. Jag tömmer min hjärna på ungefär samma sätt som jag använder för att gå framåt i tiden. Jag föreställer mig att min hjärna är kopplad till den större delen av mig. Det spelar ingen roll vad du kallar den här delen, koppla bara upp dig till den och låt alla dina bekymmer och andra tankar fara iväg. Jag gör det genom vad jag kallar inre lyssnande. Jag ger allt fokus och all uppmärksamhet på att lyssna till den större delen av mig själv. Sedan handlar det bara om att fokusera på att öppna mitt hjärta och att sända Kärlek, vad jag nu väljer att göra.

Om du har svårt att avhålla dina tankar från att driva iväg kan du prova att föreställa dig ett extremt starkt ljus som kommer ner genom toppen av ditt huvud. Det når direkt in i mitten av hjärnan och expanderar sedan därifrån. Det verkar totalt rensa ut alla tankar.

För bästa möjliga resultat behöver din kropp vara totalt avslappnad och till och med sovande medan din hjärna måste vara tömd på allt, utom det du vill åstadkomma. När du har övat ett tag kan du öppna ditt hjärta och sända Kärlek när som helst men jag har upptäckt att jag får bästa resultat om jag ligger ner och låter min kropp somna medan min hjärna fortfarande är vaken och fokuserad.

Det är allt. Det är enkelt. Ibland säger människor att de inte har tjugo minuter över per dag för det här. Det kan jag förstå eftersom de verkar tillbringa all tid med att försöka ta hand om allt skräp och alla problem som drabbar dem. Jag undrar varför så mycket skräp händer dem

medan mina dagar passerar så lätt? Kanske är det de tjugo minuter per dag som jag ägnar åt att sända Kärlek. Vad tror du?

Öppna hjärtat, fylla och omsluta sig själv med Kärlek

Att öppna våra hjärtan, att fylla och omsluta oss själva med Kärlek är så lätt att göra att du kanske tror att det omöjligt kan fungera - men det fungerar och det är helt naturligt. Jag låtsas att det finns en ventil nära mitt hjärta, i mitten av bröstorgans övre del. När vi förälskar oss i någon öppnas den här låtsasventilen och egentligen kommer merparten av den Kärlek vi upplever från oss själva. Vi lyser också av Kärlek och när vi kommer närmare den person vi har förälskat oss i börjar vi ta emot deras Kärlek och sänder också vår Kärlek till dem. När vi förälskar oss blir den andra personen den utlösningmekanism som öppnar ventilen och låter Kärleken flöda. Med tiden slutar dock de saker, som den här personen gör eller säger, att fungera; det som tidigare öppnade våra hjärtan för Kärlek. Det är därför den Kärlek som vi kände i början långsamt sinar ut. Som du kan föreställa dig skapar det här massor av problem i en relation. Många gånger avslutas relationen, vilket gör att våra hjärtan stängs ännu mer. Den största delen av vår smärta kommer från våra hjärtan som stängs. När våra hjärtan stängs ökar smärtan, mer och mer. Men vi kan, vi har förmågan att själva öppna våra hjärtan. Vi behöver inte känna den smärta som orsakas av att våra hjärtan stängs. Vi kan fortsätta att öppna våra hjärtan mer och mer varje dag och vi kan sända Kärlek till varandra så att vi, allt eftersom dagarna och åren går, får uppleva mer och mer kärlek. Många människor har berättat för mig att när en relation utvecklas finns en punkt där den övergår till att bli bekväm och trygg. Jag håller med om det. De har nått en acceptabel mängd Kärlek, mindre än de hade vid en viss tidpunkt i relationen men mer än de hade före relationen. Varför nöja sig med det? Varför inte växa ytterligare i Kärlek - och tillåta mer Kärlek att växa? Alla människor drömmer om att uppleva mer Kärlek, även de som länge har varit i en bra relation. Det är naturligt för oss att vilja växa och uppleva mer Kärlek varje dag. Och det som är riktigt vackert med vår förmåga att själva öppna våra hjärtan är att vi inte behöver vänta på en relation för att känna och stråla av Kärlek. Det är bara att bestämma sig för vad vi i själva verket vill ha. Är vi helt nöjda med den mängd Kärlek vi har eller vill vi ha mer Kärlek? Varför inte mer, den finns inom oss och den är gratis! Där det finns ett överflöd av Kärlek kan det inte finnas smärta, ångest, känslor av att vara sårad, av ilska eller hat. Inget av detta kan överleva i Kärlek. Om du har problem med något av det här behöver du bara öppna ditt hjärta och fylla dig själv med Kärlek. De där känslorna försvinner mycket snabbt.

De instruktioner som följer är mycket enkla och det är inte viktigt att du följer dem till punkt och pricka. Det som är viktigt är att ditt sinne är rent och fokuserat på att öppna ditt hjärta och att din intention finns där. När du börjar leka med att öppna ditt hjärta så tillåt dig själv att göra de justeringar som passar dig och varje tillfälle. Övningen har utformats för att få dig att komma igång. Låt den växa och bli dig. Om du vill kan du spela in instruktionerna på ett band med lite bakgrundsmusik och sedan bara ligga där och följa dina egna instruktioner. Det fungerar riktigt bra.

Så slappna bara av, ha roligt och bli inte rädd. Du kommer inte att tro på de saker du får uppleva. Det blir en fantastisk resa.

Så här gör jag. Jag lägger mig ner eftersom jag föredrar det men om jag inte har möjlighet att ligga så kan jag göra övningen sittande, eller till och med stående. Jag börjar med att låta min kropp slappna av genom att helt enkelt släppa taget.

Jag släpper alla tankar och all oro för olika saker jag måste göra under dagen. Ibland låtsas jag att världen inte finns och jag säger till mig själv att jag vägrar tänka på något som är bortom min fysiska kropp.

Det är bra om du kan andas på rätt sätt. Jag andas mycket långsamt och djupt; tar stora, långsamma andetag. Det hjälper till att lugna ned mina tankar och att snabbt få en avslappnande effekt i hela kroppen.

Fortsätt att andas långsamt och djupt. Bli medveten om din kropp. Föreställ dig att du försöker lyssna på ditt inre jag eller på din själ (välj det som känns bäst för dig). Lyssna med all din uppmärksamhet, fokusera på att lyssna och höra vad ditt inre själv kan säga till dig. Lyssna på tystnaden, på den frid som finns inuti dig. Fortsätt att göra det så länge du vill.

Föreställ dig nu ett mycket starkt och skinande ljus i mitten av din bröstorg, som en mycket stor, lysande diamant. Den lyser som en sol. Använd din fantasi på det sätt du vill. Hitta ett sätt som fungerar för dig. Se det här glödande, gnistrande ljuset som Kärlek. Du kan se det som ett glitter eller som ett gyllene ljus, vilket du föredrar. Fokusera bara på det faktum att det är Kärlek. Låt nu den Kärlek som glöder och lyser från ditt hjärta bli ljusare och större. Använd dina inre sinnen och öka mängden ljus. För ut ljuset utanför och bortom din kropp så att du blir som en liten sol som glöder och strålar av Kärlek. Känn hur du fylls med Kärlek, hur du blir ännu mer strålande. Lägg märke till hur varje cell i din kropp tar upp Kärleken och strålar av Kärlek. Känn Kärleken, känn hur du omsluts och strålar av Kärlek. Lägg märke till hur dina händer och fötter strålar av Kärlek. Du glöder och lyser av Kärlek. När du andas in kan du känna hur dina lungor fylls med Kärlek och hur ännu mer Kärlek cirkulerar i din kropp. Fortsätt att uppleva det så starkt som möjligt. I din fantasi kan du se hur strålande du har blivit - av Kärlek. Se hur allt du rör vid tar emot den här Kärleken. Alla som kommer nära dig får ta del av den Kärlek som du utstrålar. Fortsätt se och uppleva hur du blir ännu mer strålande; hur du konstant ökar mängden Kärlek varje gång du andas och hur du blir mer och mer strålande av Kärlek för varje andetag. Känn den glädje som bubblar upp inuti dig. Känn att du är fylld med glädje, känn hur älskad du är. När du blir mer och mer strålande blir du magnetisk och drar till dig ännu mer Kärlek; du attraherar människor, Kärlek och glädje. Du blir ännu mer magnetisk och drar till dig bra, glädjerika och kärleksfulla saker. För ditt inre öga kan du se hur alla som kommer nära dig får del av den Kärlek du utstrålar. Du är så fylld av Kärlek att du strålar ut Kärlek i världen. Fortsätt att öka upplevelsen och känslan av Kärlek. Du kan lägga märke till en känsla av värme eller en känsla av tryck eller smärta i bröstet. Det är som det ska vara, det är ditt hjärta som öppnas. Fortsätt att andas långsamt och djupt och öppna ditt hjärta ännu mer. Bli ännu mer strålande av Kärlek, fyll hela din kropp och alla dina sinnen med Kärlek. Lägg märke till hur dina tankar förändras; hur du blir mer kärleksfull och förstående - när du blir Kärlek.

Fortsätt så länge du vill. Du kan göra det här så många gånger du vill. Ju oftare du gör det desto mer strålar du av Kärlek och desto mer Kärlek och glädje och goda saker attraherar du. Människor och djur vill vara nära dig. Låt dem vara det; de söker efter mer Kärlek och när du strålar av Kärlek tar de emot Kärlek från dig. Det är en gåva bortom alla ord.

Nu kan du sända Kärlek till andra människor eller fylla ditt hem eller din arbetsplats med Kärlek. Listan är oändlig. Om något dyker upp i huvudet på dig, sänd Kärlek till det. Så enkelt är det. Du har ett oändligt förråd av Kärlek. Det kan aldrig ta slut.

Sända Kärlek till människor

När du vill sända Kärlek till en partner, vänner, medarbetare eller någon annan måste du först öppna ditt hjärta och bli strålande av Kärlek, på det sätt som beskrivs ovan. Du kan sända Kärlek till andra människor på olika sätt, varje sätt tenderar att ge olika resultat. Tyvärr skulle det ta en hel bok för att beskriva allt jag har sett och upplevt, det är något du måste upptäcka själv. Jag ska berätta om några av möjligheterna.

När du sänder Kärlek till en annan människa är det bäst om du inte förväntar dig något i retur utan bara ger en gåva av ovillkorlig Kärlek. Det är vanligen bäst om du sänder Kärlek villkorslöst, om du med andra ord låter den andra personen bestämma på vilket sätt Kärleken bäst

ska användas. Eftersom vi är mer än vår medvetna hjärna dirigerar den större delen av oss Kärleken till det område där den behövs bäst för tillfället. Det är dock möjligt att sända Kärlek och sätta ett litet villkor, som när någon är mycket sjuk och du sänder Kärlek för att hjälpa dem läka. Men, enligt min upplevelse (nittio procent av alla fall jag vet om) är det bäst att bara sända Kärlek därför att sjukdomen ibland, på lång sikt, är bra för mottagaren. Om någon är sjuk, sänder jag Kärlek på olika sätt, ibland villkorslöst och ibland Kärlek som hjälper dem att läka. Jag gör det bara om det känns rätt. När ditt hjärta är öppet och du strålar av Kärlek kan du tyst fråga vilket sätt som skulle vara bäst för personen vid det här tillfället. Du får alltid ett svar, vanligtvis i form av en känsla. Om det känns rätt så gör du det.

Här är några olika sätt som du kan använda för att sända Kärlek. Jag förutsätter att du vet vad som är rätt vid varje tillfälle för den här personen.

Vi kan sända Kärlek och omsluta personen med Kärlek eller fylla rummet som personen är i med Kärlek. Det fungerar mycket bra i många olika omständigheter som till exempel en fest som inte är så lyckad. Omslut bara alla med Kärlek och du upptäcker att hela stämningen förändras mycket snabbt. Det här fungerar också bra på möten eller jobbintervjuer eller till och med när du träffar en vän. Det är som att svepa in dem i en varm filt av Kärlek. Vem skulle säga nej till det? Det fungerar också mycket bra om du råkar vara med en person som är mycket nervös, upprörd eller irriterad. Du upptäcker att de snabbt lugnar ned sig. Om du tror att det har något med kontroll att göra så vill jag än en gång säga att Kärlek har inget med kontroll att göra. Det påminner mycket om att ge någon en kram, men det är till hundra gånger mer nytta.

Vi kan sända Kärlek direkt till en viss person och fylla personen med Kärlek eller också sända Kärlek till ett visst område i kroppen som de har problem med. Om du gör så här föreställer du dig att Kärleken går in i det här området i deras kropp och fyller varje cell med Kärlek tills de börjar glöda och stråla av Kärlek. Sedan kan du visualisera att den eventuella åkomman lämnar kroppen. Du kan visualisera på vilket sätt du vill. Det är din intention att sända Kärlek som gör skillnaden. Att visualisera är bara ett sätt att engagera din intention.

Vi kan sända Kärlek direkt till en persons hjärta. Detta hjälper personen att öppna sitt hjärta och låta Kärlek flöda in i dem från deras eget hjärtcenter. Det fungerar mycket bra om någon nyligen avslutat en relation eller går igenom en livskris och upplever mycket smärta. Anledningen till att det fungerar så bra under de här omständigheterna är att en av de främsta orsakerna till att de känner smärta är att deras hjärta har börjat stängas. Det finns inget som gör mer ont.

Vi kan också sända Kärlek direkt till en annan persons hjärta om vi vill komma närmare dem, till exempel en partner eller älskare. Du kommer att upptäcka att det här skapar en mycket nära relation och till med gör det möjligt att vara nära, även om ni befinner er långt ifrån varandra. Om två människor kommer överens om att sända Kärlek till varandras hjärtan kan det bli en av de vackraste och kärleksfulla upplevelser de någonsin kan få uppleva. Ett otroligt band skapas mellan två människor, samtidigt som de är sina egna individer. Det låter som en otrolig kombination men det fungerar. Och det är vackert eftersom du aldrig känner dig ensam, förutsatt att ni båda är överens. Tidpunkten är inte viktig. Kärlek fungerar bortom tid så att, även om du sänder Kärlek på morgonen och din partner inte gör det förrän på kvällen blir kopplingen er emellan exakt densamma som om ni hade gjort det samtidigt. Det spelar egentligen ingen roll hur det fungerar. Det som är viktigt är att det fungerar och att resultaten blir vackra.

Öppna ditt hjärta, fyll dig själv och omslut dig själv med Kärlek. Föreställ dig sedan en stråle av Kärlek från ditt glödande hjärtcenter i bröstkorgen, uppåt till din hjärna och ditt huvudcenter. Nu ser du en vacker gyllene stråle av Kärlek från dina ögon direkt till din partners ögon. Fortsätt på det här sättet och se samtidigt en annan vacker gyllene stråle av Kärlek från ditt hjärta som går direkt till din partners hjärta. Var stilla och fortsätt så länge du vill. Du kan göra det när som helst på dagen och hur många gånger du vill. Kom ihåg att Kärleken är villkorslös och att det inte finns några som helst kontrollerande faktorer inblandade. När din partner gör på samma sätt blir kopplingen fullständig, även om ni inte kan göra det samtidigt. Ju mer ni gör det här

desto närmare kommer ni varandra. Du ska själv få uppleva magiken, bli inte förvånad om du börjar veta vad din partner ska säga redan innan några ord har uttalats.

Så är det. Jag är säker på att många av er upptäcker nya saker och nya sätt att sända Kärlek. Det är glädjen med det. När ditt hjärta är öppet och du är fylld med Kärlek och strålar av Kärlek vet du exakt vad du ska göra. Följ bara din inre vägledning och lita på att Kärleken har förmågan att skapa sina egna mirakler. Allt vi behöver göra är att ge lite.

När jag först började med allt det här brukade jag se Kärlek som ett gyllene, glittrande ljus och jag brukade föreställa mig att jag såg det gå precis dit jag ville sända det. Det spelar ingen roll hur du ser Kärleken för ditt inre öga. Det som betyder något är att du har intentionen att sända Kärlek. Jag har med tiden upptäckt att när jag använder min fantasi så sänds ett meddelande till en större del av mig som sedan initierar en process att öppna mitt hjärta och sända Kärlek. Men resultatet är alltid detsamma, det fungerar. När du känner att du har sänt tillräckligt med Kärlek slutar du och fortsätter en annan gång. Du kan inte skada någon genom att sända Kärlek så det finns ingen anledning att vara rädd. Ha roligt!

Sända Kärlek till sina barn

Jag har barn själv och en av de saker jag har lärt mig är att barn kan vara mycket givande men de kan verkligen också vara utmanande. De vet exakt vilka knappar de ska trycka på för att få dig att explodera. Det är deras natur. Utmaningen är ibland mycket frustrerande. Så jag vill berätta lite mer om det här området eftersom barnen är vår framtid och vårt liv. Om du har barn kan din förmåga att fylla dig själv med Kärlek och att sända Kärlek bli en av de största välsignelserna i ditt liv. Jag vet att det är stort att säga så men jag har sett vad det kan innebära.

Runt påsk 1996 kom min son tillbaka för att bo hos mig. Allt gick mycket lugnt tillväga vilket säger en hel del om man tänker på att han var i tonåren. Jag ägnade mycket tid åt att arbeta med olika möjligheter, gå runt i de olika tänkbara verkligheterna eller framåt eller bakåt i tiden. Det var ett jättejobb så jag arbetade inte så mycket med Kärlek just då. Jag ägnade mig mycket lite åt att sända Kärlek till min son vilket inte var det bästa beslut jag fattat. Men det blev en lärorik erfarenhet.

På den tiden grälade vi bara om hur dags han skulle komma hem på kvällen. Det blev dagliga meningsskiljaktigheter och ledde slutligen till ett mycket kort gräl varefter min son, i hans oändliga vishet, bestämde sig för att rymma hemifrån för att visa sin ståndpunkt.

Jag bestämde mig för att låta det vara eftersom jag inte var orolig för honom. Jag kunde färdas till honom på samma sätt som jag hade gjort med min hund Rudy. Det fungerade mycket bra. Tyvärr råkade min ex-hustru i panik och bestämde sig för att besöka oss tillsammans med sin syster. Ibland kan de bästa intentioner göra mer skada än nytta. Efter ett par dagar då de rusat runt och försökt hitta vår son bestämde de sig ändå med viss tvekan för att åka hem och hoppas att han skulle komma tillbaka av egen vilja.

Jag hade inte berättat om mina erfarenheter av arbete med Kärlek så medan de var här kunde jag inte göra det jag ville göra. När de hade åkt började jag omedelbart sända min son enorma mängder Kärlek. Jag hittade en av hans vänner och gav henne ett kuvert med lite pengar, tillsammans med en lapp som sa att han var välkommen hem när som helst. Sedan gick jag på mitt fantasitåg och reste till den plats där han befann sig och började prata med den större delen av honom. Jag lyssnade också mycket. Att lyssna var förmodligen det viktigaste eftersom jag började förstå vad som pågick i honom. Jag berättade för hans större del att jag kunde ge honom den frihet han ville ha men att han skulle komma hem så snart som möjligt. Den större delen samtyckte och från det ögonblick jag började sända honom Kärlek tog det mindre än trettiosex timmar tills han var hemma.

När han kom hem ändrade jag mina regler om hur dags han skulle vara hemma. I själva verket lämnade jag det vidöppet. Inom fyrtiofem dagar hade allt förändrats. Min sons beteende

förändrades, vår relation förändrades, de människor han umgicks med förändrades. Det var som att vara med en helt annan person, helt otroligt. Det skulle ta en evighet att förklara alla detaljer men du kan själv få uppleva samma resultat.

Min son ville umgås med en grupp tonåringar som jag inte var speciellt imponerad av. Ett bättre sätt att uttrycka saken skulle vara att jag var mycket bekymrad. När jag började omsluta honom med Kärlek förändrades situationen. De började avvisa honom, även om de stämde träff med honom i telefon. När de sedan träffade honom lämnade de honom efter sig. Det tog ett tag innan jag kunde klura ut vad som hade hänt. En person som är fylld av och omsluten av Kärlek vibrerar på en annan nivå än någon som är olycklig eller arg på världen. De matchar inte. Se på det ur de andra ungarnas perspektiv. När han pratade med dem i telefon var allt OK eftersom han pratade samma språk som de men när de möttes ansikte mot ansikte stod han där och strålade och glödde av Kärlek och även om de inte såg det medvetet så kunde de känna det. De kunde inte matcha honom och de ville inte ha honom med.

Det här blev förvirrande för min son eftersom han inte ville vara med den snälla världen men blev avvisad av de stygga killarna. Han råkade åtminstone aldrig mer ut för problem och allt verkade fungera väl för honom. Kärlek är magnetisk och han attraherar människor mycket lätt och människor verkar snabbt tycka om honom. Något som du kanske också lägger märke till är att när du är fylld och omsluten av Kärlek verkar människor behandla dig mer respektfullt och vänligt, vilket är så det ser ut att fungera för honom nu.

När du vill sända Kärlek till dina barn gör du på samma sätt som när du öppnar ditt hjärta och sänder Kärlek till andra människor. Du kan också närma dig dina barn genom att följa instruktionerna för hur du kommer närmare din partner.

Att gå till dina barn och att lyssna på eller tala till deras högre själv är relativt lätt. Du måste öva lite men alla kan göra det. Jag har förändrat det här lite genom åren. Du kan spela in instruktionerna på ett band som du kan lyssna till medan du gör resan. Du kan också använda det här för många andra saker; till exempel besöka din partner (även om hon eller han är utomlands). Du kan också tala till en annan persons högre själv och mycket lätt lösa ett gräl eller missförstånd. Kom ihåg att det viktigaste är att lyssna, viktigare än att uttrycka din egen ståndpunkt. Om du kommer ihåg det går det bra. Om du är orolig för att du inte respekterar andra människors privatliv så kan du släppa den oron, det finns ingen anledning till oro. Det är bara en illusion. Tänk efter och du förstår vad jag menar. Om du gör saker som du inte vill att andra människor ska upptäcka är det bäst om du tar en extra titt på dina handlingar och förbereder dig på konsekvenserna. Om det finns Kärlek i ditt hjärta har du inget att dölja eller vara rädd för.

Olika myndigheter har förresten använt den här metoden för spioneri under ganska många år och det är inte ens en hemlighet. Den informationen finns på alla bibliotek.

När du börjar följer du den vanliga avslappningsövningen och öppnar sedan ditt hjärta och stråla av Kärlek så mycket du bara kan.

Föreställ dig nu att du är i en bubbla av Kärlek. Se och känn det så tydligt som möjligt. Låt världen försvinna. Tänk på den person du vill besöka. Bekymra dig inte om var personen finns. Tänk på personen och upplev med alla sinnen att bubblan av Kärlek börjar färdas till henne eller honom, var personen än är. Din bubbla av Kärlek färdas snabbare och snabbare. Lita på att du blir förd till rätt person, till rätt plats. Din bubbla av Kärlek börjar sakta ner och stannar, bubblan försvinner men du strålar fortfarande strålände av Kärlek, du är omsluten av Kärlek. Använd din fantasi och se den person du har kommit för att besöka. Strunta i omgivningarna. Låt dem komma som de vill. Fokusera bara på personen. Sitter han eller hon? Ligger personen ner eller står? Föreställ dig nu en vacker stråle av gyllene Kärlek direkt från ditt hjärta till personens hjärta, fyll och omslut personen med Kärlek. Se Kärlek flöda från ditt hjärtcenter till din hjärna och från dina ögon till deras. Ställ en fråga om du vill, eller be dem prata så att du kan lyssna. Lyssna fokuserat men ansträng dig inte. Känn informationen flöda in i dig som tankar, idéer och känslor. Varje gång du gör det här kommer du att kunna lyssna bättre och förstå ännu mer.

Fortsätt så länge det känns bekvämt.

När du har talat och lyssnat klart tittar du på omgivningarna. Var är du? Vad ser du, vad känner och uppfattar du med dina kroppsliga förnimmelser? Ta in omgivningarna och upplev dem så mycket som möjligt. Gör det här så länge du vill.

När du är klar att återvända omsluter du dig åter med en bubbla av Kärlek och känner hur bubblan för dig tillbaka till nuet och den plats du startade från. När du är tillbaka vaknar du upp mycket långsamt. Om du vill skriver du ned allt du kände, hörde och såg. Ha roligt!

Om du spelar in det här på band ser du till att processen blir minst tjugo minuter, förutom själva avslappningstiden. Fyll och omslut dig själv med Kärlek. Jag har upptäckt att det fungerar bäst för mig när jag tagit en lång promenad eller tränat fysiskt. Det är mycket viktigt att låta din kropp somna så att allt fokus är på vad du försöker göra, se och höra med dina inre sinnen.

Fylla sitt hem med Kärlek

Minst fyra till fem gånger i veckan ägnar jag fem minuter åt att fylla mitt hem med Kärlek. Hela atmosfären förändras och en mycket fridfull och avslappnande miljö skapas. Det verkar ta bort den normala nervösa energi som finns i luften, speciellt i en stad. Så snart du kommer hem till mig kan du känna skillnad. Jag har ännu inte haft någon på besök som inte nämnt hur fridfullt och avslappnande det känns i mitt hem. Det beror inte på huset eller möblerna. När du kommer på besök är du bokstavligen omsluten av Kärlek. Till och med människor som vanligen är nervösa sätter sig ner och blir lugna.

Du kan göra det oavsett var du bor, oavsett om det är ett hus, en lägenhet, ett tält, en grotta eller en sovsäck; det spelar ingen roll.

Det är mycket lätt att göra. Innan du slutar sända eller arbeta med Kärlek föreställer du dig att det finns en jättestor ventil i ditt hjärta som slås upp och att en stor mängd Kärlek flödar ut. Visualisera att den här Kärleken når överallt, att den fyller ditt hem och din egendom med Kärlek. Visualisera att varje hörna i varje rum, och allt du har, är mättat av Kärlek så att luften är tjock av Kärlek. Det är allt, så enkelt är det.

Fylla sitt arbete med Kärlek

Det här kan bli mycket intressant och riktigt roligt. Använd din fantasi till de olika saker du kan göra. Du kan till exempel fylla arbetsplatsen med Kärlek på samma sätt som ditt hem. Du behöver inte vara på jobbet för att göra det. Du kan göra alla dessa saker från vilken plats som helst.

Jag har haft mycket roligt med det här och även vissa fascinerande upplevelser. Det viktigaste är att du öppnar ditt hjärta och gör dig själv strålande. Sedan kan du sända Kärlek till alla de människor du arbetar med, omsluta dem med Kärlek. Du kan sända Kärlek till dina kunder. Du kan fylla hela företaget med Kärlek. Du kan också fylla alla produkter du säljer med Kärlek. Jag skulle lätt kunna skriva en hel bok om de erfarenheter jag haft av att sända Kärlek till mitt arbete men du ska få upptäcka det själv. Kanske är det du som ska skriva den boken. Det blir definitivt en läsvärd bok. De säger att 'pengarna talar' men det gör också Kärleken - och den talar mycket högre. Njut och ha roligt! Och du får roligt, speciellt när du ser hur mycket hjälp du kan ge andra människor genom att sända dem Kärlek. En varning: det är nog bäst om du sänder Kärlek utanför den plats där du arbetar (till exempel ditt kontorsrum). Du kan annars upptäcka att det blir en lokal mötesplats och din chef kanske inte uppskattar det på samma sätt som du.

Fylla allt med Kärlek

Du kan lägga till Kärlek till allt du kan göra mentalt eller fysiskt eller till allt du rör vid eller tänker på. Det finns inga gränser. Här är en liten lista bara för att få igång dig.

Skriva brev? Fyll det med Kärlek.

När du går på en anställningsintervju, varför inte först sända Kärlek?

Fyll ditt hem med Kärlek.

Fyll dina vänner med Kärlek.

Sänd Kärlek till dina husdjur.

Sänd Kärlek till dina blommor.

Sänd Kärlek till din chef.

Sänd Kärlek till din partner.

Fyll allt du har med Kärlek.

Sänd Kärlek till alla djur i världen.

Sänd Kärlek till skogarna, speciellt de skogar du försöker skydda.

Sänd Kärlek till de människor som försöker hugga ner de här skogarna. Du kan bli angenämt överraskad över resultatet.

Fyll och omslut din stad med Kärlek.

Sänd ut Kärlek i världen.

Sänd Kärlek till ledarna i olika städer, kommuner och länder. Resultatet kommer att få dig att häpna.

Hjälp andra människor genom att sända dem Kärlek.

Sänd Kärlek till dina barn.

Om du bygger, snidar, målar eller säljer något kommer du att upptäcka att det blir mycket mer tilltalande för andra om det strålar av Kärlek.

Om tillräckligt många människor sände Kärlek till världen och till andra människor skulle det mycket snart bli fred.

Jag skulle kunna fortsätta hur länge som helst. Jag är ganska säker på att du förstår.

Lite extra Kärlek i sovrummet

Det är alltid trevligt och mycket bra om du har en partner som är villig att göra det här tillsammans med dig men jag vet av egen erfarenhet att det inte alltid är så. Om det är den situation du befinner dig i så gör det i alla fall för egen del eftersom det påverkar ditt liv.

Innan du älskar med någon är det mycket bra om du kan ta några minuter och öppna ditt hjärta och bli strålade av Kärlek. Medan du älskar så ta det lugnt och gör övningen för närmare kontakt med din partner. Fortsätt att öppna ditt hjärta och sända Kärlek direkt in i din partners hjärta. Med tiden upptäcker du att intimitetsnivån höjs och att du känner mer Kärlek än du någonsin har gjort förut. Även om din partner inte är intresserad så påverkar det dig och du kan senare lägga märke till att din partner förändras.

Ibland kan det vara mycket skrämmande att älska en annan person riktigt djupt men det som är riktigt skrämmande är att aldrig få uppleva den djupa inre kärleken.

Skapa det du vill ha med Kärlek

Det här är mycket lätt att göra och fungerar så bra att du kommer att undra vad som pågår. Följ instruktionerna om att öppna hjärtat och bli strålade. Föreställ dig det du vill skapa. Se det i dina tankar och känn det i dina känslor som om du redan hade det. Sänd sedan en enorm mängd Kärlek till situationen. Gör det här varannan dag tills det manifesteras i din fysiska verklighet. Vissa saker dyker bokstavligen upp över natten medan andra saker kan ta lite längre tid. När du får det du vill ha kommer det att vara bortom vad du förväntade dig och verkligen fyllt av Kärlek.

Om du tror att det här är för lätt för att fungera kan jag göra det lite svårare för dig (om det skulle få dig att må bättre). Det gamla talesättet att 'man måste lida pin om man vill bli fin' eller att 'det som är värt något måste man kämpa för' är inget annat än skitsnack men om du föredrar att tro det så... så kommer det att vara så. Det tog många år för mig att lära mig och jag är glad att jag slutligen fick in det i min tjocka skalle.

De vanligaste frågorna

Varför var informationen dold? *Vissa människor är mycket upptagna av makt och vissa är rädda för den. Det gjorde det lätt att dölja. De som är rädda, är det eftersom de tenderar att tro att makt korrumpierar. Jag håller med om att det är vad som händer många gånger men det gäller inte om du använder Kärlek. Kärlek förser alla inblandade med det bästa. Den tillåter inte heller någon att kontrollera någon annan och samtidigt så släpps de, som kontrolleras och manipuleras av andra, fria. Om du vill bestämma och kontrollera andra är den här informationen det sista du vill att människor ska få reda på. Inte heller kan du dra nytta av informationen för det ändamålet. Se bara på vilka som har bestämt genom århundradena och vad de har gjort med sin makt. Det är därför det har varit dolt, men vi har hjälpt till, med våra rädslor. Vi är alltid rädda för att någon ska ha något som vi inte har och det är rädsla som gör att vi sluter våra ögon för det som gör oss fria. Om du tar dig lite tid och reflekterar kan du själv se orsakerna. Men nu spelar det ingen roll längre för informationen är här och den är inte längre dold. Vår nya teknik har skapat mycket snabb och tillförlitlig informationsöverföring som inte kan stoppas, till skillnad mot förr.*

Ett ord till! Jag har sagt att du kan ändra någons handlingar genom att sända Kärlek och fylla personen med Kärlek men det är inte att kontrollera personen. Det är bara att fylla dem med den Kärlek de saknar och genom att göra det tar de nya och mer kärleksfulla beslut. Deras handlingar kommer också från Kärlek i stället för rädsla, girighet och ilska, som är grunden för många ledares beslut. Det är inte bara ledare utan vanliga människor som vi. Kärlek förändrar dem, inte du! Men du är den som ger dem den Kärlek som kan orsaka ändringen. När du ser hur bra det fungerar förstår du varför det var dolt, och hur.

Är boken sann eller kommer den från din fantasi? *Boken är sann. Saker har hänt på det sätt jag har beskrivit. Jag har inte överdrivit om det men jag har utelämnat vissa saker för att göra boken mer lätt-förståelig. Jag har haft upplevelser som går bortom vad som är trovärdigt och känt att det är bäst att utelägna dessa för tillfället. Det skulle också ha gjort boken svår att förstå eftersom det var så mycket som hände på samma gång. Resten av historien finns i min nästa bok. När du har läst bok nummer två förstår du varför vissa saker måste utelämnas i den första boken. Om du tyckte om den här kommer nästa bok att få ditt hår att stå på ända. Eller, om du inte har något hår när du börjar läsa kanske du har det, när du har slutat! Bara att tänka tillbaka på det ger mig gåshud.*

Hur påverkar Kärlek de som skadar andra? *Kärlek är en energi som upprätthåller allt som finns, inklusive oss. Föreställ dig att det finns en ventil i din kropp som förser dig med Kärlek. När den här ventilen stängs skapas stor smärta. Det är något som vi har blivit så vana vid att vi inte ens vet om det. Men den här inre smärtan är så stor att den förvandlar oss till en typ av människor vi inte vill vara. Människorna, som gör de saker vi anser vara dåliga eller skadliga för andra, har hjärtan (eller ventiler) som är så stängda att de knappt kan överleva på den kärlek de får. Det gör så ont att de inte har någon, eller mycket lite, känsla för andra eller den miljö som omger dem. Det är som att ha huvudvärk så länge att du inte längre märker att den finns där, du inser inte hur den håller dig tillbaka. Det blir "normalt". Men det är inte normalt. Den här bristen på Kärlek gör många saker med människor och effekterna sprids från sjukdom till hat och allt däremellan. Det är här kunskapen om hur du öppnar ventilen och hur du sänder Kärlek kommer in. Att sända Kärlek och att fylla de här människorna med Kärlek får dem att förändras framför dina ögon, även om de är på andra sidan jordklotet, eftersom avstånd inte spelar någon roll. Du upptäcker också att du, genom att öppna ventilen inuti dig, inte attraherar skadliga människor i ditt liv, de tar bokstavligen en omväg runt dig som om du inte finns. Det kommer fortfarande att finnas utmaningar, men det är en del av livet.*

Finns det några biverkningar av att öppna den inre ventilen som öppnar Kärleken inom oss? *Den enda jag har stött på är om du har burit med dig mycket ilska och negativa känslor. Det är vad jag själv har upplevt. Först känns det så underbart att det verkar omöjligt att beskriva, sedan kommer vad jag kallar för en dusch med gammalt skräp. Det jag säger är att vissa gamla känslor som har tryckts ned kommer till ytan men det är snabbt övergående, om du bara fortsätter. Sedan kommer något ännu vackrare, som även nu ger mig*

tårar i ögonen, från den Kärlek och frihet jag känner. Vissa människor tycker att jag sticker ut hakan när jag säger sådana här saker men jag vet att jag har rätt och snart kommer du själv att upptäcka det.

Varför du? Varför inte någon som är en författare eller någon som redan är en allmänt känd person? Jag menar det inte som en förolämpning, bara att du kommer från ingenstans med århundradets mest fantastiska information. *Jag tar det inte som en förolämpning. Jag har ställt samma fråga tusentals gånger. Jag har inget annat svar än att jag är berömd för att lägga näsan i blöt i konstiga sammanhang. Men ärligt talat min vän, jag bryr mig inte längre. Hoppas att inte du tar det som en förolämpning. J*

Tippas du fortfarande? *Mycket mycket sällan. Jag har funnit mycket mer intressanta saker att använda Kärlek till. Någon enstaka gång tippas jag eller köper en lottsedel men det är antingen när jag haft en dröm om siffror eller bara för att det är roligt, när jag får lust.*

Ibland när jag sänder Kärlek kommer en överväldigande känsla av Kärlek över mig, andra gånger känner jag bara lite. Varför är det så? *Varför är det så? Jag vet inte! Det händer mig också. Jag hoppas att du inte förväntar dig att jag ska veta allt. Jag vet dock att det fungerar, även om vi inte kan känna det.*

Slutsatser

Idag

Ibland

Undrar jag om morgondagen.

Men då,

Det var igår,

Eller var det dagen innan?

Så vad händer imorgon?

Åh, glöm det! Min älskade,

Låt oss bara förälska oss i varandra igen, idag...

Det är allt för tillfället. Tack för att du har läst och jag hoppas du har tyckt om boken. Jag hoppas också att dina drömmar besannas med hjälp av den här informationen.

Tack för att du köpt boken och om du har några kommentarer så är du välkommen att e-posta mig på nedanstående adress.

E-postadressen hittar du på webbsidan!

Box 40081 Highfield SE, Calgary AB, T2G 5G5

[*www.livingonlove.uni.cc*](http://www.livingonlove.uni.cc)

[*www.livingonlove.com*](http://www.livingonlove.com)

Det är en hel del arbete, inte sant? Det är den del av livet som verkligen kan suga musten ur dig, om du inte älskar det du gör eller hittar ett sätt att göra det du älskar!

Kommentarer från läsare

Hej Klaus,

Jag har läst din bok och jag kunde inte lägga den ifrån mig förrän den var slut. Jag tyckte mycket om den och skulle ge den fem av fem stjärnor. Tack för att du tagit dig tid att skriva den. G.S.

Käre Klaus:

Jag läser din bok nu och njuter mycket av den. Jag älskar ditt sätt att skriva. Det är så ärligt och rakt. Din Kärlek och djupa respekt för människor framgår tydligt av det du skriver. Jag tycker om din humor. För mig är humor mycket viktigt. D.D.

Klaus,

Jag har läst din bok idag och jag är så rörd. Jag saknade instruktionerna till Danny om hur man sänder Kärlek men jag har inte kommit till slutet än. Wow! Hur som helst, jag är så rörd. K.

Käre Klaus: Jag måste bara berätta att jag nyligen läst din bok... Jag grät och skrattade om vartannat, genom hela boken!

Kärlek och välsignelse till dig och din familj. C.

Klaus, Det är en glädje att du och dina upplevelser har kommit in i mitt liv. Jag har precis slutat läsa din bok och håller på med övningarna i slutet. Vilken livsförändrande upplevelse. DET HÄR är den saknade länken. Överflödet av Kärlek, nu vet jag det Tack. Boken är absolut nödvändig att få ut till människor. C.

Var hälsad,

Jag har precis läst din bok "Living on Love". Jag älskade den. Den låter mycket sann för mig. Tack, G.

Om författaren

Klaus föddes 1957 i Schwarzwald, Tyskland. Vid nio års ålder och ännu fylld av den underbara tanken att Kanada var Vilda västern med cowboys och vagnkaravaner, skickades Klaus till Kanada för att bo med sin moster och morbror i Rosedale, British Columbia. Trots sin första besvikelse över att inte få se västerns vida vidder och täckta vagnar stannade han i Kanada och växte upp där. Klaus har hittills gjort många saker i sitt liv: mjölkbonde, byggnadsarbetare, artist, entreprenör och författare.

///baksida///

Och om du, efter många års studier av så kallad uråldrig kunskap, upptäcker att du har fastnat? All information finns där men inget tycks fungera.

Sedan en dag: utan jobb och utan pengar, slås du av en omtumlande tanke.

Du tar all information du fått om meditation, fjärrsyn, utomkroppsliga resor osv. Du bestämmer dig för att mentalt resa in i framtiden, till nästa för att se dagens tipsresultat. Men precis när pengarna börjar rulla in stöter du ihop med ditt framtida själv.

Du struntar i honom!

Så kommer ett annat framtida själv och hälsar på, för att förändra det förflutna, eller kanske framtiden.

Vad händer om ditt framtida själv erbjuder information om Kärlek som hållits hemlig i århundraden? Information som kommer att förverkliga alla dina drömmar. Skulle du då släppa de lättförtjänta pengarna?

Precis som när du tar hem den här boken, du måste också välja.